குலபாயெ ராஷிதீன்—3.

உதுமான்-றலி

"தாருல் இஸ்லாம்" ஆசிரியரும்
குர்ஆன் மொழிபெயர்ப் பாசிரியரு மாகிய

அல்ஹாஜ், பா. தாவூத்ஷா, பீ. ஏ.,

அவர்களால் தையாரிக்கப் பட்டது.

SHAHJAHAN BOOK DEPOT MADRAS

ஷாஜஹான் புக் டெப்போ

460, ஹைரோட், :: சென்னை-5

First Edition - March 1946
Second „ - April 1952

Sadhu Press, Royapettah, Madras-14

முகவுரை

முஹம்மத் நபி(சல்அம்) னிர்யாண மடைந்த பிறகு இஸ்லாமிய குடியாட்சிக்குப் பிரதிநிதியாய் — (கலீபாவாய்) விளங்கிய ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் (றலி)யும், அவர்களை அடுத்து வந்த மூன்று கலீபாக்களாகிய ஹஜ்ரத் உமர் (றலி), ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி), ஹஜ்ரத் அலீ (றலி)யும் “குலபாயெ ராஷிதீன்”— (நேரான மார்க்கத்திலே மிகவும் சீராக நடந்து ஒழுகிக்கொண்ட உத்தமமான கலீபாக்கள்) என்றே மெச்சிப் புகழப்பட்டு வருகின்றனர். அத் தன்மைத் தாய உத்தமோத்தம முதல் நான்கு கலீபாக்களின் சரியான சரித்திரத்தைக் கூடியவரை ஒழுங்காகவும், குணதோஷ விவாதங்களுடனும் தமிழ் நாட்டினர்க்கு வெளியிட வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடனேயே “குலபாயெ ராஷிதீன்” என்னும் நூலைத் தயாரித்தோம். அப் பெரிய நூலை ஒரே கிரந்தமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டால், உருவத்தில் அது மிகப்பெரிதாகத் தோன்றும். எனவே, அந் நான்கு கலீபாக்களின் தனித்தனிச் சரிதையையும் தனித்தனியே வெளியிடுவதென்று முடிவு செய்து, முதலில் அபூபக்ர் சித்தீக் (றலி) என்னும் நூலையும், அப்பால் உமரெபாரூக் (றலி) என்னும் நூலையும் வெளியிட்டோம்.

அவ்வாறு ஒவ்வொன்றாக வெளியிட்டுக் கொண்டே வரும்போது, சென்ற உலக மஹாயுத்தம் வந்து குறுக்கிட்டு விட்டது. அதுபோது காகிதத்துக்கும், அச்சுக்கும் எதிர்பாராத நெருக்கடியும் கிராக்கியும் ஏற்பட்டு விட்டமையால், சென்ற 1946 ஹு மார்ச் மாதத்தில், எஞ்சியிருந்த இரு கலீபாக்களின் சரித்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, உதுமான் (றலி), அலீ (றலி) சரிதை என்னும் நாமத்துடன், அப்போதிருந்த அவசர நிலைமைக்கேற்றபடி ஒரே நூலாக, வெளியிட்டோம். தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம்களின் ஆதரவு நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கிடைக்காமையால், இத்தனை

ஆண்டுகள் சென்று அந்த இரு கலீபாக்களின் சரிதையின் முதற் பதிப்பு விற்று முடிந்தது. எனவே, மறுபதிப்பு அச்சிட வேண்டிய அவசியம் வந்துற்றது.

இப்போது யுத்த நெருக்கடி யொன்று மில்லை யாகையாலும், முதலிரண்டு கலீபாக்களின் சரிதைகளைத் தனித் தனி நூலாகப் பிரசுரித்தது போன்றே பின்னிரு கலீபாக்களின் சரிதைகளையும் தனித்தனி நூல்களாகப் பிரசுரிக்க வேண்டு மென்று நாம் கருதுகின்றமையாலும், "குலபாயெ ராஷிதீன்" கிரந்தத்தின் மூன்ருவது வரிசையாகிய இந்த ஹஜ்ரத் "உதுமான்(றலி)" என்னும் புஸ்தகம் அச்சிட்டு வெளியிடப் படுகிறது. இன்னம் சில மாதங்களில் அடுத்த இறுதி வரிசையாகிய "ஹஜ்ரத் அலீ (றலி)" என்னும் புஸ்தகமும் வெளிவந்துவிடும், இன்ஷா அல்லா(ஹ்).

சென்ற பதிப்பில் இருந்ததைவிட இன்னம் பல உன்னத அம்சங்கள் இப்புதிய பதிப்பில் தோற்றமளிப்பதைக் கண்டு கொள்வீர்கள். நாம் முன்னமே விவரித்தபடி சென்ற "கதம்ப"ப் பதிப்பு யுத்தகால அவசரத்தில் வெளி வந்ததாகையால், இப் பதிப்புத் தனக்கேற்ற தனி அழகுடன் சோபிக்கிறது. இதைப் போன்றே "ஹஜ்ரத் அலீ (றலி)" என்னும் நூலும் தோன்றும்.

நபிகட் டிலகத்தின் (சல்) சரியான, மெய்யான சரிதையையேகூட எதிர்மத வாதிகள் பொய்யுடன் கலந்து துர்ப்பிரசாரம் செய்துவரும்போது, குலபாயெ ராஷிதீன்களான முதல் நான்கு கலீபாக்களின் சரிதையையும் அவர்கள் தத்தம் மனம் போனபடி திரித்துச் சித்திரித்து, இஸ்லாத்தைத் தாக்க வரிந்துகட்டி நிற்பதில் வியப் பில்லை. அப்படி மெய்யுடன் பொய்யைக் கலந்து முனைபிக்தனமான விஷம் பிரசாரம் புரிகின்ற நேர்மை யற்றவர்களுக்குச் சரியான சவுக்கடி கொடுக்க வேண்டுமென்னும் கருத்துடனும், அந்த கலீபாக்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரிந்திராத மற்ற மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த வேண்டு மென்னும் நோக்

குடனுமே "குலபாயெ ராஷிதீன்" சரிதை எம்மால் வெளியிடப்பட் டிருப்பதால், இதில் எல்லா உண்மைகளும் ஆராய்ச்சி பூர்வமாய்த் தொகுத்து எடுத்துக் காட்டப்பட் டிருப்பதை உணர்வீர்கள். மேலும், எதிர்மத வாதிகளுள் ளும், முஸ்லிம்களுள் ஒரு சாரா ரிடையேயும் இந்த மூன்று வது கலீபாவாகிய ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) இஸ்லாத்தின் கட்டளைக்கு நேர்மாற்றமாக, தம் உற்றார் உறவினர்க்கு மட்டுமே சலிகையும் சிபாரிசும் காட்டிவந்தார்; எனவே தான், வீழ்த்தப்பட்டுக் கொலைபுரியப் பட்டார் என்னும் மிகத்தவறான அபிப்பிராயம் வேரூன்றிப் போயிருக்கிறது. அந்த அபிப்பிராயம் உண்மைக்கு எவ்வளவு புறம்பான தென்பதை இந்நூல் உங்களெல்லீர்க்கும் இனிது விளக்கி வைக்கும்.

தமிழ் நாட்டினர் அனைவர் கரத்திடையேயும் இந்த உத்தமோத்தம உன்னத கலீபாக்களின் உண்மையான சரித்திர நூல்கள் சென்று சேருமென்று நாம் மெய்ந்நம் பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

சென்னை - 5.
10-4-1952

பதிப்பாசிரியர்

விஷய அட்டவணை

		பக்கம்
1.	ஆரம்ப கால வாழ்க்கை ...	1
2.	இவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவியது ...	3
3.	ஹபஷாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செல்லல் ...	5
4.	இவர் இஸ்லாத்துக்குச் செய்த சேவை ...	6
5.	உதுமான் (றலி) யுத்தங்களில் சம்பந்தப்பட்டது ...	8
6.	முன் கிலாபத்தில் இவர் வகித்திருந்த அந்தஸ்து ...	12
7.	கலீபாவாக நியமனம் பெறுதல் ...	13
8.	பாரசீக தேசத்தில் கிளர்ச்சியும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணமும் ...	18
9.	ரோமர்கள் சிரியாவைத் தாக்கியதால் கிலாபத் ராஜ்யம் விரிவடைந்தது ...	20
10.	ஸைப்ரஸ் தீவு பிடி பட்டது ...	21
11.	ரோமர் எகிப்தின்மீது படையெடுத்தலும், முஸ்லிம்கள் ஆபிரிக்காவில் ஆட்சி விஸ்தீரணம் பெறுதலும் ...	23
12.	மதீனாவில் கல்வி அபிவிருத்தி ...	26
13.	உதுமான் (றலி) கிலாபத் ராஜ்யத்தின்மீது அதிருப்திக்குக் காரணங்கள் ...	26
14.	கலீபா பொது மக்களின் ஊழியரே ...	29
15.	கவர்னர்கள் நியமனமும் வேலையினின்று நீக்கப்படலும்	31
16.	இஃது உண்மைதானா ? ...	32
17.	கவர்னர் தவறிழைத்தாலும் தண்டனையே ...	34
18.	பஸராவின் விஷயம் ...	36
19.	மாகாணாதிபதிகளைப் பொறுக்கி யெடுத்ததில் கலீபாவின் நிஷ்பக்ஷபாதம் ...	38

20. துர்ப்பிரசாரம் செய்வதா ? ... 39
21. பக்ஷபாதம் இருந்திருக்க முடியாது ... 41
22. உதுமானுக்கு(றலி) விரோதமாய் இப்னுஸபா எழுப்பிய கிளர்ச்சி ... 42
23. கிளர்ச்சி வலுக்கின்றது ... 44
24. நவ்முஸ்லிம்களின் போக்கு ... 45
25. பதவீகளும் அவ்வலையில் சிக்குகின்றனர் ... 46
26. அபூதர் நாடுகடத்தப்படல் ... 48
27. ஆதாரமற்ற குர்ஆன்களின் தோற்றம் ... 50
28. ஆதாரமற்ற குர்ஆன் பிரதிகள் கொளுத்தப்பட்டன ... 51
29. ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) ஜவாப்தாரியல்லர் ... 54
30. விஷமம் துவக்கப்பட்டது ... 55
31. சிரியாவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட பதின்மர் ... 55
32. பகிரங்கப் புரட்சிக் கலகம் ... 57
33. குறை முறைகளைக் குறித்த விசாரணை ... 58
34. மாகாணாதிபதிகள் மஹாநாடு ... 60
35. ராஜத் துரோகிகள் மதீனாவில் கூடுதல் ... 62
36. ஹஜ்ஜுக்குப் போவதாகப் பாசாங்கு ... 63
37. புரட்சிக் கூத்தின் முதலங்கம் ... 65
38. மீட்டும் கலகக்காரர் மதீனா திரும்புதல் ... 68
39. கலகக்காரரின் அந்தரங்க சூழ்ச்சி ... 69
40. திருமுகம் வெறும் போர்ஜரியே ... 71
41. கலீபாவிடம் மரியாதையின்றி நடப்பதா ? ... 73
42. கலீபா மரியாதைக் குறைவுடன் நடாத்தப்பட்டு, தமது இல்லத்துள்ளே சிறைப்படுத்தப் படல் ... 75
43. கலகக்காரர்களினது கொடுமைகள் ... 77
44. மதீனா முஸ்லிம்கள் சகோதர முஸ்லிம்களின் உதிரத்தைச் சிந்த ஒருப்பட வில்லை ... 78

45. கலீபாவுக்குக் காவலர்கள் ... 80

46. வருடாந்த ஹஜ்ஜு யாத்திரை ... 83

47. ஹி. 35 துல்ஹஜ்பிறை 18இல் கலீபா படுகொலை புரியப்படுதல் ... 85

48. உதுமான்(றலி) இஸ்லாத்தின் ஒற்றுமைக்காகத் தமதுயிரைத்தியாகம் பண்ணினார் ... 88

49. உதுமான்(றலி) ஒரு வீரர்; கோழையல்லர் ... 89

50. கடல்மீது முதன்முதலாகக் கொடிபறக்கச் செய்த கலீபா இவரே ... 90

51. உயிர்க்கிறுதி வந்தாலும் முஸ்லிமின் உதிரம் சிந்தப் படாது ... 91

52. நாயகத்தின் நற்குணங்கள் நான்கு கலீபாக்களிடத்தும் பிரதி பலித்தல் ... 93

53. பொது கஜானாவிலிருந்து உதுமான்(றலி) ஒரு பைஸாவும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை ... 94

54. உதுமான்(றலி) அவர்களின் பிரசங்கம் ... 96

55. நபிகள் திலகத்தின் சரியான பிரதிநிதி ... 99

56. உதுமான்(றலி) அவர்களது ஆட்சி ... 99

57. முதன் முதலாகக் கடற்போர் ... 100

58. ராஜ்ய பரிபாலனம் ... 102

59. குர்ஆன் ஷரீபு ஒழுங்கு படுத்தப் படல் ... 104

60. இப்பெரியாரின் பண்பும் நடக்கையும் ... 106

بسم الله الرحمن الرحيم
نحمده ونصلي على محمد رسوله الكريم خاتم النبيين

உதுமான் றலி

ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் நபிகள்நாயகத்துக்குப் பின்னுல், உமர்(றலி) அவர்கட்குப் பிறகு வந்த மூன்ருவது கலீபாவா யிருக்கின்ருர்கள்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

இப் பெரியார், இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதற்கு முன்னே அபூஅம்ர் என்னும் குன்யத்தைக் கொண்டு அழைக்கப்பட்டு வந்தார்கள்; பின்னர் அபூ அப்துல்லா என்னும் நாமத்தைக் கொண்டு அழைக்கப்பட லாயினுர்கள். இவர்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து நபிபெருமானுரின் இரு குமாரிகளை மணமுடித்துக் கொண்டதற் கிப்பால் துன்னூரைன் என்னும் அழகிய கௌரவ நாமமொன்றும் வழங்கப் பெற்ருர்கள். "துன்னூரைன்" என்னும் நாமத்தின் பொருள், 'இரு ஜோதிகளை யடையப் பெற்றவர்' என்பதாகும்; என்னெனின், உதுமான்(றலி) அவர்கள் நபிகள் திலகத்தின்

இரு குமாரிகளை* ஒருவர்பின் னொருவராக மணமுடித்துக் கொண்டார்கள்.

இப் பெரியாருடைய தந்தையின் நாமம் அப்பான் (Affan) என்பதாகும்; தாயார் பெயர் 'அர்வா' என்பதாயிருந்தது. தம் மூதாதையரின் ஐந்தாவது தலைமுறையிலே உதுமான்(றலி) அவர்களது வம்சம் நபிகள் நாயகத்தின்(சல்) தலைமுறையுடனே சென்று சேர்கின்றது. நபி பெருமான்(சல்) பனூ ஹாஷிம் கிளையில் அவதாரம் புரிந்தார்கள்; ஆனால், உதுமான் (றலி) பனூ உமையா கிளையிலே தோன்றினார்கள். "குலபாயெ ராஷிதீன்" என்றழைக்கப்படும் இஸ்லாத்தின் முதல் நான்கு கலீபாக்களும் சென்றுவிட்ட பின்னர்ச் சற்றேறக் குறைய ஒருநூற்றாண்டுகள் வரை இஸ்லாத்தின் செங்கோலைப் பற்றி, முஸ்லிம் ராஜ்யத்தின்மீது ஆட்சி செலுத்தி வந்த வம்சத்தினர் மேற்கூறிய பனூ உமையா கிளையினரே யாவர். நபிகள் திலகத்திற்கு விரோதமாய்க் குறைஷிகளையும், ஏனை வர்க்கத்தினரையும் அடிக்கடி தூண்டி விட்டுப் படையெடுத்துத் தலைமை தாங்கிச் சென்று, இறுதியிலே மக்கமா நகர் நபிபெருமான் கைவயம் வந்து சேர்ந்ததன் பின்னே தீனுல் இஸ்லாத்தை மனமாரத் தழுவிக் கொண்ட அபூசுபியான் என்னும் தலைசிறந்தவரும் மேலே சொல்லப்பட்ட பனூ உமையா கிளையில் ஜனித்தவராகவே யிருந்துவந்தார். தீனுல் இஸ்லாம் தோன்றியதற்கு முன்னேயும் பனூ உமையாக்கள் கீர்த்தி வாய்ந்தவர்

---

*அவ் விருவருள் ருகையா வென்னும் மாதுவயிற்றில் அப்துல்லா வென்றோர் ஆண்மகவு உதித்தது; எனவேதான், அப்பால் இப் பெரியாருக்கு அபூ அப்துல்லா என்னும் காரணப் பெயர் வழங்குவ தாயிற்று. அப்பால் அக் குழந்தையும் தனது 6-ஆவது பிராயத்திலே மரணமடைந்து போய்விட்டது.

களாகவே வாழ்ந் திருந்தார்கள். குறைஷிகளின் தேசீயக் கொடி பனூ உமையாக்கள் வயமே அக் காலத்தில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கப்பட் டிருந்தது.

உதுமான்(றலி) அவர்கள் நபிகள் பிரானைப் பார்க்கி னும் ஆறுவயதே இளமை யுள்ளவர்களா யிருந்தார்கள். இளம்பிராய முதற்கொண்டே இப் பெரியார் நாணயமும் நல்ல கண்ணியமும் வாய்க்கப் பெற்றவரா யிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு எழுதவும் படிக்கவும் தெரியும். வயதுவந்த பின்பு இப் பெரியார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு, நல்ல லாப கரமான தொழிலும் செய்து வந்தார்கள். நாணயத்திற் காகவும் நல்லொழுக்கத்திற்காகவும் எல்லாரும் இவர்கள் மாட்டு நல்ல கண்ணியமே காண்பித்து வந்தார்கள். இப் பெரியாருக்கும், அபூபக்ர்சித்தீக் (றலி) அவர்களுக்கும் நல்ல விதமான நட்புரிமை இருந்துவந்தது.

நபிகணாதர் (சல்) அவர்கட்கு ஆண்டவனால் நபிப் பட்டம் அருளப்பட்ட பொழுது, உதுமான் (றலி) அவர் கட்குப் பிராயம் 34 ஆகியிருந்தது. ஹஜ்ரத் அபூபக்ர்(றலி) அவர்கள்தாம் முதன் முதலாக இவர்கள்பால் இஸ்லாத் தின் தூதைச் சுமந்து சென்றார்கள். பிறகு ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களும், தல்ஹா பின் உபைதுல்லா (றலி) அவர்க ளும் நபிபெருமான் (சல்) சன்னிதானம் வந்து சேர்ந்தார் கள்; அது பொழுது நபிகள் திலகம் தீனுல் இஸ்லாத்தின் போதனைகளை விளக்கிக் காண்பித்து, குர்ஆன் ஷரீபி லிருந்து ஒரு திருவாக்கியத்தையும் ஓதிக் காண்பித்தார் கள்.* அப்பால் இஸ்லாம் மக்களுக்கு விதித்துள்ள கடமை

இவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவியது

* அதுபொழுது உதுமான் (றலி) அவர்கள் தங்களுடைய அனுபவமொன்றை எடுத்துக் காண்பித்தார்கள் : "நாங்கள் இப் பொழுதுதான் ஷாம் (சிரியா) தேசத்திலிருந்து திரும்பிவந்தோம்.

களேயும், அவர்களை முன்னுக்குக்கொண்டுவர இம்மார்க்கம் கொண்டுள்ள நோக்கங்களையும் நபிபெருமான் (சல்) இவ்விருவருக்கும் எடுத்து விளக்கினார்கள். அக்கணமே இவர்களிருவரும் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொண்டனர். இது நிகழ்ந்தது, நபிகள் நாயகம் அர்க்கம்(றலி) அவர்களுடைய விடுதிக்குள் மறைந் துறைந்ததற்கு முன்னமே யாகும்.

குறைஷி குலத்தின் முக்கிய சாகையாகிய பனூ ஹாஷிம் கிளையிலே நபிகணுயகர்(சல்) தோன்றினார்கள்; இக் கிளைக்கு ஜன்மப்பகையா யிருந்துவந்தது, குறைஷி குலத்தின் மற்றொரு சாகையாகிய பனூ உமையா கிளையே யாகும். இத்தகைய பனூ உமையா வம்சத்திலேதான் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் தோன்றினார்கள். குறைஷி குலத்து அப்து மனுபின் புத்திரர்களாகிய அப்துஷ் ஷம்ஸூம், ஹாஷிமும் உடன் பிறந்த சகோதரர்களா யிருந்தும், அப்துஷ் ஷம்ஸின் குமாரராகிய உமையா வென்பவர் ஹாஷிம் வம்சத்தினர்மீது அளவிறந்த வைஷம்யமே வகித்துவந்தார். எனவேதான், அக்பா பின் முஐயீத் என்பாரும், அபூ சுபியான் என்பாரும் நபிபெருமானு ருடைய ஜன்ம சத்துருக்களாய்த் திகழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால், உதுமான் (றலி) அவர்கள் மட்டும் எந்த விதமான குடும்பப் பகைமையாலும் பக்ஷபாத முள்ளவராய் மாறிப்போய்

வரும் வழியில் ஓரிடத்தில் நாங்கள் களைப்பால் சிறிது இளைப்பாறினோம்; அதுபொழுது, ‘உறங்குகிறவர்களே! விழித்தெழுங்கள். மக்காவில் அஹ்மத் அவதார மாய்விட்டார்,’ என்றொரு குரல் என் செவியில் கேட்டது; இப்பால் இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடனே தங்களுக்கு நபிப் பட்டம் அருளப்பட்டதைச் செவிமடுத்தேன்,” என்று இப் பெரியார் கூறினார்கள்—(தபக்காத் இப்னு ஸஅத். வால்யூம் III, பக்கம். 37).

விடவில்லை. ஞானம் உதயமாயிற்று; அக்கணமே இப்பெரியார் அதனை இறுகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இவருடைய சிறிய தந்தையாகிய ஹ(க்)கம் என்பார், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் தீனுல் இஸ்லாத்தைத் தழுவியது தெரிந்து, இவர்களைக் கயிறு கொண்டு கட்டி, இன்னுர் இஸ்லாத்தைத் துறந்து வெளிப்பட்டா லல்லது அக் கட்டை அவிழ்த்துவிட முடியாதென்று கூறிவிட்டார். ஆனால், தங்கட்கு என்ன நேர்வதா யிருந்தாலும், தீனுல் இஸ்லாத்தை மட்டும் விட்டுவிட முடியாதென்று இப் பெரியார் வலியுறுத்திக் கூறிவிட்டார்கள்.

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து அதிக நாள் ஆகுமுன்னே, அபூலஹப் என்னும் நாயகத்தின் எதிரி — நபிபிரானது பெரிய தந்தையா யிருந்தவன் — தன் குமாரன் உத்பா என்பவனை நோக்கி, அவன் தன் மனைவி யாகிய, நபிபெருமானரின் குமாரியாகிய ருகையா என்னும் மங்கையை விவாக விலக்குக் கொடுத்துவிடுமாறு ஆணையிட்டு விட்டான். அவ்விதமே உத்பா 'தலாக்' கொடுத்துவிட்ட பின்னர் நபிகளூதர் (சல்) அக் குமாரி ருகையாவை ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களுக்கு மறுமணம் முடித்து வைத்தார்கள். அப்பால், குறைஷியர் கொடுத்துவந்த இன்னல்களும் இடையூறுகளும் எல்லைகடந்து போய்விட்டமையால், நபிகட்டிலகம் (சல்) தங்களுடைய சிஷ்யர்களைத் தாத்காலிகமாக ஹபஷா (அபிஸீனியா)வுக்குச் சென்று அடைக்கலம் தேடிக்கொள்ளு மாறு அனுமதி யளித்துவிட்டார்கள். அதுபொழுது அவ்வாறு அபிஸீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்ற முதற் கூட்டத்தில், ஹஜ்ரத் உதுமானும் (றலி)

ஹபஷாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செல்லல்

இவருடைய பாரியாள் ருகையாவும் (றலி) சேர்ந்திருந்தனர். இவ் விருவரும் பல ஆண்டுகள் வரை அந்த ஹபஷாநாட்டிலே தங்கி யிருந்துவிட்டு, அப்பால் மக்காவுக்குத் திரும்பிவந்து சேர்ந்தார்கள் ; அங்கிருந்து அநேக முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்து, மீட்டும் மதீனுவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்றூர்கள்.

மதீனுவுக்குச் சென்ற பின்னரும் உதுமான் (றலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக மிகவும் அருமையாய்ப் பாடுபட்டே வந்தார்கள். தீனுல் இஸ்லாத்துக்குப் பணஉதவி புரிந்ததில் ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் சித்தீக் (றலி) அவர்கட்கு அடுத்த படியில் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களே வந்துநிற்கின்றூர்கள். மதீனுவில் "பிஇர்ரூமா" என்ற நாமத்துடன் ஓரே குடிதண்ணீர்க் கிணறுதான் அதுபொழுது இருந்து வந்தது ; அந்தக் கிணறும், முஸ்லிம்கள் ஆங்குச் சென்று குடியேறிய காலத்தில் முஸ்லிமல்லாதார் கைவயமே இருந்து வந்தமையால், அவ் வேதிலர் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டே முஸ்லிம்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கொடுத்துவந்தார்கள். அவ்வாறு முஸ்லிம்கள் துன்பத்துக் குள்ளாக்கப் பட்டு வந்தது கண்டு, நபிபெருமான் (சல்) மனம்நொந்து, அக்கிணற்றை எந்த நல்ல முஸ்லிமேனும் கிரயம் கொடுத்து வாங்கிப் பொது வுடைமையாக ஆக்கிவிட மாட்டாரா வென்னும் விருப்பத்தை வெளிப் படுத்திஞர்கள். அதற்கிணங்க ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் இருபதிஞயிரம் திர்ஹம்* கொடுத்து அந்தக் கிணற்றை

இவர் இஸ்லாத்துக்குச் செய்த சேவை

*வேருேர் ஆதாரத்தின் பிரகாரம் இப் பெரியார் அக் கிணற்றுக்காக முப்பத்தையாயிரம் திர்ஹம் கிரயம் கொடுத்தார்களென்று அறியக்கிடக்கின்றது. (1 திர்ஹம் - கால் ரூபாய்.)

வாங்கி, எல்லார்க்கும் உபயோக மாகுமாறு உதவி புரிந்தார்கள்.

மதீனாவி லிருந்த மஸ்ஜிதுன் னபவீ மிகவுஞ் சிறிதா யிருந்து வந்தமையால், தினே தினே அபிவிருத்தி யடைந்துவந்த முஸ்லிம்களுக்குப் போதாம லிருந்தது கண்டு, நபி பெருமான் (சல்) எவரேனும் இரக்கமுள்ள முஸ்லிம் சீமான் அண்டையிலிருந்த இடத்தை வாங்கி இம் மஸ்ஜிதுடன் சேர்த்துக் கொடுத்தால் மிகவும் உப காரமா யிருக்கு மென்று தங்கள் ஆர்வத்தை வெளிப் படுத்த லாயினார்கள். அதுபொழுதும் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களே அவ் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைத் தார்கள் ; இப் பெரியார் தங்கள் பணத்தைக் கொடுத்தே அயலி லிருந்த இடத்தை வாங்கித் தங்கள் செலவைக் கொண்டே அதனை அம் மஸ்ஜிதுடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இன்னம், தபூக் படையெடுப்பின் போழ்து முஸ்லிம்கள் அளவிறந்த கஷ்டங்களுக் குள்ளாக வேண்டியவர்களா யிருந்தார்கள் ; அதுபொழுது ரோம ராஜ்யப் படைகளை எதிர்த்துத் தாக்க அதிகமான முஸ் லிம்கள் அப் படையெடுப்பில் சேர்ந்துகொள்ள வேண் டியவர்களாய்க் காணப்பட்டார்கள். அவ்வேளையில் உது மான் (றலி) அவர்கள் ரொக்கமாகப் பதினாயிரம் தீனார் கள் கொடுத்தது மன்றி, ஓராயிரம் ஒட்டகமும் கொடுத் துதவினார்கள். இவ்வாறாக இப் பெரியார் அப் படை யெடுப்பின் பெரும் பகுதியான செலவை ஏற்றுக்கொண் டார்களென்று அறியக்கிடக்கின்றது. [1 தீனார் - 10 திர்ஹம்.]

குறைஷிய ரிழைத்த கொடுமைகள் எல்லை கடந்து விட்டமையால், முஸ்லிம்கள் இறுதியிலே மக்காவைத்

துறந்து மதீனுவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்று புகலிடம்தேடிக் கொள்ள வேண்டியவர்க ளாயினூர்கள். ஆங்குச் சென்றும் அவர்கள் வாளா விட்டுவைக்கப் படவில்லை; என்னெனின், அடிக்கடி குறைஷிக் குப்பார்கள் மதீனு வின்மீது படையெடுத்துச் சென்று, அங்

உதுமான்(றலி) யுத்தங்களில் சம்பந்தப் பட்டது

கிருந்த முஸ்லிம்களை அடிவேருடன் கல்லியெறியச் சதியா லோசனை செய்துவந்தார்கள்; ஹிஜ்ரீ இரண்டாம் ஆண் டிலே பத்ரென்னும் இடத்தில் முதல் யுத்தம் நிகழ லாயிற்று: அந்த யுத்தகளம் மதீனுவி லிருந்து மூன்று நாட் பிரயாண தூரத்தில் அமைந்து கிடந்தமையாலும், அவ் வமயம் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களுடைய மனைவி ருகையா மிகவும் நோய்வாய்ப்பட் டிருந்தமை யாலும், இப் பெரியார் அந்த யுத்தத்தில் வந்து கலந்து கொள்ள முடியாதவராய்ப் போய்விட்டார்கள்; தம் முடைய வியாதி யடைந்துள்ள பாரியாளைப் பராமரிக் கும் பொருட்டு, நபிகளுயகரது பகிரங்க அனுமதியின் மீதே இவர்கள் மதீனுவிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். எனி னும், அம் மாதுசிரோமணி அக் கொடிய வியாதியை விட்டு மீட்சி பெறவில்லை; பத்ரில் கிடைத்த வெற்றி மதீனுவந்து சேருமுன்பே ருகையா(றலி) அல்லா(ஹ்)வின் சன்னிதானம் அடைந்தேகி விட்டார்கள். எனவே, ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) பத்ரு யுத்தத்திற்குச் செல்ல முடியாமற் போனது, வேறு தடுக்க முடியாத காரணத்தி னுலேதான் என்று இப்பொழுது நாம் செவ்விதாய்த் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்; ஆதலினுல்தான், பத்ரின் போர்க்களத்தில் முஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்த போர்க் களப் பொருள்களெல்லாம் பங்கிடப்பட்டபொழுது, ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கட்கும் ஒரு போர்வீரனுக்

குரிய விகிதமே வினியோகிக்கப்பட்டது. ருகையா (றலி) தேக வியோகமாய் விட்டதன் பின்னே நபிகள் திலகம் தங்கள் மற்றொரு புத்திரியாகிய உம்முகுல்தூம் என்னும் நங்கையை ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களுக்கு மண முடித்து வைத்தார்கள். இக் காரணத்தி னாலேதான் இப் பெரியார்க்கு, துன்னூரைன் — இருஜோதிகளை அடையப்பெற்றவர் — என்னும் கௌரவப் பட்டமும் அப்பால் வழங்கப்படுவ தாயிற்று.

ஹி. மூன்றாவது ஆண்டில் நிகழ்வுற்ற உஹத் யுத்தத்தில் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். அவ் வமயம் முதலில் குறைஷிகள் தோற்கடிக்கப் பட்டார்கள்; அப்பால், மலைமீ திருந்த சில முஸ்லிம் வில்லாளிகள் இழைத்துவிட்ட தவற்றால் போர்த்திறத்தின் போக்கு இடையிலே மாறிப்போய் விட்டது. முஸ்லிம்களுக்குப் பின்புறமிருந்த ஒரு மலைக் கணவாயில் தற்காப்பினிமித்தம் நபிபெருமான் (சல்) வில்லாளிகள் சிலரை நிறுத்தி, யுத்தத்தின் ஜயாபஜயம் எவ்வாறாயினும் அவர்கள்மட்டும் தங்களிடத்தை விட்டுச் சிறிதும் புடைபெயர்ந்து செல்லக்கூடா தென்று கடுமையான கட்டளையிட்டு வைத்தார்கள். ஆனால், வெற்றி முஸ்லிம்கள் பக்கல் வந்தது கண்டு, அந்த வில்லாளிகள் தங்க ளிருப்பிடத்தை விட்டுப் போர்க்களத்துள் இறங்கி வந்து பிரவேசித்து விட்டார்கள். குறைஷிகள் முஸ்லிம்களின் இத் தவற்றினை யுணர்ந்து, அக்கணமே அம் மலைக் கணவாயைக் கைப்பற்றிப் பின்புறமாய் ஏறிவந்து, அம் முஸ்லிம்களை முதுகின் புறம் தாக்கினார்கள். வெற்றி யடைந்திருந்த முஸ்லிம்கள் எங்கும் சிதறுண்டு கிடந்தமையால், அவர்கள் எதிரிகளைத் துரத்தியடிக்க முடியாதுபோய், இக்கட்டுள்ளே சிக்கிக் கொண்டார்கள்;

முஸ்லிம் வீரருள் ஒருசிலர் மற்றவர்களை விட்டுப் பிரிக்கப் பட்டு விட்டபடியால். அன்னார் மதீனவை நோக்கி ஓடத் தலைப்பட்டனர்; மற்றொரு பகுதி யுத்தகளத்தை விட்டு ஓட்டம் பிடியாது போயினும், இருந்த இடத்தில் நிலை நிற்க முடியாது போய், அப்பால் ஒருபுறத்தில் ஒதுங்கி நின்றுவிட்டது; அவ்வாறு ஒதுங்கி நின்றவருள் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களும் ஒருவரா யிருந்தார்கள். இதற்காக இப் பெரியாரை ஒருசிலர் பின்னால் குறைகூறத் துணிந்து விட்டனர். உண்மையை ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து, உதுமான் (றலி) அவர்கள்மீது தவறொன்றுமில்லை யென்பது தெளியவரும். இஃதொரு பாபகாரியமன்றென்றும் மன்னிக்கப் படுதற் குரிய பிழையே என்றும் குர்ஆன் ஷரீபே (3 : 154) தீர்ப்பளித்துள்ளது. ஆகவே, இப் பெரியாரை எவரும் குறைகூறுவது கூடாத செய்கையே யாகும்; எவரையும் உஹத்யுத்த நிகழ்ச்சியி னிமித்தம் குற்றம் சாட்டுவதற்கு இடமில்லாது அல்லா(ஹ்)வே மன்னித்துவிட் டிருக்கிறன். ஆயின், ஏனை யுத்தங்களி லெல்லாம் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் கலந்தே வந்திருக்கிறார்கள். எனினும், இப்பெரியார், ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் போழ்து அவ்விடத்தில் ஆஜிரில் இல்லையென்று யாம் தெரிந்துகொள்கிறோம். என்னெனின், நபிகட் டிலகத்தின்(சல்) கட்டளையின்மீது இப் பெரியார் குறைஷியர்பால் தூதுசென்றார்கள்; அப்படிச் சென்ற இப் பெரியாரை மக்கத்திலே அவ் வெதிரிகள் சிறைசெய்து வைத்துக்கொண்டார்கள். ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களைக் குறைஷிக் குப்பார்கள் கொலை செய்துகூட விட்டார்கள் என்னும் வதந்தியும் அதுபொழுது எங்கும் பரந்துகிடந்த தென்னலாம். எனவேதான், நபிபெருமான்(சல்) தங்கள் சிஷ்யர்கள்மாட்

டிருந்து வேறொரு புதிய உறுதிமொழியும் அதுபொழுது வாங்கவேண்டியதாயிற்று. என்னெனின், தூது சென்றவரைக் கொல்வதென்பது தருமயுத்தத்தை அறைகூவி யழைப்பதே யாகுமன்றோ? அவ்வாறு அதுகாலை நபிகள் நாயகர் புதிதாய் வாங்கிய உறுதிமொழி சரித்திரத்தில் பைஅத்துர் ரிள்வான் என்றழைக்கப்படும். அவ்வுறுதிமொழியின்படி எல்லா முஸ்லிம்களும், எதிரிகளின் தாக்குதல் எத்துணைக் கொடிதா யிருப்பினும், தத்தமக்குரிய ஸ்தானத்தைவிட்டு அணுத்துணையும் அப்பாலிப்பால் புடைபெயராமலே, இறுதி முஸ்லிம் மரணமாகும் பரியந்தம் விடாது துணிவுடன் போர் புரிதல் வேண்டும் என்று பிரதிக்கினை செய்து கொடுத்தார்கள். அவ்வாறு அனைவரும் உறுதிசெய்து கொடுத்து முடித்த பின்பு, நபிபெருமானாரும் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) சார்பாய்த் தங்கள் ஒரு கரத்தின்மீது மற்றொரு கரத்தினை வைத்துப் பிரதிக்கினையே செய்து கொண்டார்கள். இதனால், நபிபெருமான்(சல்) இப் பெரியார்மீது எத்துணையதிகமான பிரியம் வைத்திருந்தார்க ளென்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்ற தன்றோ? நபிகள் நாயகமும் அவர்களுடைய சிஷ்யர்களும் அவ்வாறு பிரதிக்கினை செய்து உறுதிமொழி கூறியுள்ளார்க ளென்ற செய்தியைச் செவிமடுத்தவுடனே மக்காவிலுள்ள குறைஷிகள் விலவிலத்துப்போய், உதுமான் (றலி) அவர்களை விடுதலை செய்து விட்டு, அக்கணமே உடன்படிக்கையும் செய்து கொள்ள முன்வந்தார்கள்.

தபூக் படையெடுப்பிற் கென்று கிளப்பப்பட்ட சேனை ஜைஷுல் உஸ்ரா* என் றழைக்கப்படும்; அதற்

*"ஜைஷுல் உஸ்ரா" என்பதன் பொருள் 'கஷ்டத்துக்குரிய சைன்யம்' என்பதாகும். தபூக்குக்குச் சென்ற சேனை என்

கென்று ஆயிரம் ஒட்டகமும் அதிகமான ரொக்கமும் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களாலே அளிக்கப்பட்டன வென்பதை நீங்கள் முன்னமே அறிந்துள்ளீர்கள்.

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள், தங்களுக்கு முன்னிருந்த அபூபக்ர் சித்தீக்(றலி) உமரெ பாரூக்(றலி) ஆகிய இரு பெரு மகான்களின் கிலாபத்தின் போதும் அரசாங்க வியவகாரங்களில் ஒரு முக்கியமான அந்தஸ்தையே வகித்திருந்தார்கள். ஆகவே, மஜ்லிஸுஷ் ஷூறாவில் இப் பெரியார் ஒருமுதற்றர அங்கத்தினராயிருந்து வந்தமையால், எல்லா முக்கியமான காரியங்களிலும் இவரது ஆலோசனை கேட்கப்பட்டே வந்தது. ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் (றலி) அவர்கள் மரணத் தறுவாயில் இருந்த போது, அப் பெரியார் தமக்குப் பின்னே கலீபாவாய் வரக்கூடியவரைக் குறித்து, அவரது நியமன விஷயத்தில் ஆழ்ந்த சிந்தனையுள் மூழ்கி யிருந்தார்கள்; அதுகாலை அவர்கள் முதன்முதலாக அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவ்ப் (றலி) அவர்களையும் உதுமான்(றலி) அவர்களையுமே கலந்து ஆலோசனை புரிந்தார்கள்; அவ் விருவரின் அபிப்பிராயங்களையும் முதன்முதலாய்த் தெரிந்துகொண்டதன் பின்னரே அந்த முதல் கலீபா ஏனையோரைக் கலந்தாலோசிக்கத் துணிந்தார்கள். அதே விதமான நம்பிக்கைக்கும் அந்தரங்க ஆலோசனைக்கும் உரிய அவ் வுயரிய அந்தஸ்

முன் கிலாபத்தில் இவர் வகித்திருந்த அந்தஸ்து

அப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டதெனின், முதன் முதலாய், அப் படையெடுப்பு மகா உக்கிரமான முதுவேனிற் காலத்தில் கிளப்பப்பட்டது. இரண்டாவதாக, அக்காலம் பேரீந்தின் அறுவடைக் காலமா யிருந்துவந்தது; பேரீந்து பழுத்துக் குலையிறக்கும் தறுவாயில் அரபிகள் தங்கள் சொந்த ஊரை விட்டு அயலூர் செல்ல எளிதில் மனமிசையார்கள்.

தையே உமர் (றலி) அவர்களது கிலாபத்தின் போழ்தும் உதுமான் (றலி) அவர்கள் வகித்துவந்தார்கள்.

ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்கள் மரணப் படுக்கையில் கிடந்தபோது, அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற முறையில் மகா சிலாக்கியமான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்தே, தங்களுக்குப் பின்னால் நியமனம் பெற வேண்டிய கலீபாவின் விஷயத்தை முடிவு செய்து வைத்தார்கள். முதலிரண்டு கலீபாக்களும் நியமிக்கப்பட்ட காலங்களில் அத்துணை அதிகமான சிக்கல்கள் தோன்றிவிட வில்லை.

கலீபாவாக நியமனம் பெறுதல்

நபிகள் திலகம் (சல்) நிர்யாணமடைந்த போழ்து, அவர்களுடைய தோழர்களுள் ளெல்லாம் ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் (றலி) போன்ற ஓர் ஒப்புயர்வற்ற உத்தமர் இருந்துகொண்டிருந்தார்; அப்பெரியாரின் இணையற்ற மதபக்திக்காகவும் சதுரப்பாட்டுச் சாமர்த்தியத்துக் காகவும் மற்றெல்லாருடைய நாட்டமும் இயற்கையாகவே அப் பெரியார் மீதேதான் நாயகத்திற்கு அடுத்துள்ளவ ரென்று வீழ்ந்து கொண் டிருந்தது. அவ்வாறே அபூபக்ர் (றலி) அவர்கள் மரணப் படுக்கையில் இருந்தபோதும் அவருக் கடுத்த கலீபா யாரென்னும் பிரச்சினை முஸ்லிம்களின் கண் முன்னே வந்துதித்த தென்னலாம்; அப்பொழுதும் ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்களைப்போன்ற ஒரு பெரியார்— சாமர்த்தியசாலி — மற்றெல்லாரைப் பார்க்கினும் ஓங்கி உயர்ந்து நின்றமையால், அன்னார் மேலே அந்தப் பெரும் பதவிக்குரிய நியமனம் வீழ்ந்தது. ஆனால், அவ் விருவரும் தேக வியோகமாய்ப் போய்விட்ட பின்னர், நபிகள் நாயகத்தின் ஸ்தானத்தில் கலீபாவாய் (பிரதிநிதியாய்) நியமனம் பெற்று அமரக் கூடியவர் பலராயே காணப்பட்டார்கள். ஆதியில் ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் (றலி) அவர்களைப்

போலவும், அப்பால் ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்களைப்போல வும் ஏனையோரைப் பார்க்கினும் உன்னத ஸ்தானத்திலே உயர்ந்துநிற்கக் கூடியவர் இப்பால் தனிமனிதராய் ஒரு வரும் காணப்படாமல், கலீபாவின் அந்தஸ்திற்கு அரு கதை யுள்ளவராய் அநேகர் இருந்துவந்தார்கள். அவர்க ளெல்லாரும் ஒரே அந்தஸ் துள்ளவர்களாய் அமைந்து கிடந்தமையால், அவர்க ளுள்ளிருந்து ஒருவரை மட்டுமே கலீபாவாய்த் தேர்ந்தெடுப்ப தென்பது சிறிது சிரம சாத் தியமாய்க் காணப்பட்டது. அந்த ஸ்தானத்திற்குப் பலர் அருகதை யுள்ளவரா யிருந்தனர் ; ஆகவே, அவர்களுள் ஒருவரைவிட் டொருவரை நியமனம் செய்வ தென்பது சிரமசாத்தியமான செய்கையாகவே காணப்படுவ தென் பது சகஜந்தானே !

உமர் (றலி) அவர்கள் உயிருடனே இருந்துவந்த போழ்து, அபூ உபைதா பின் ஜர்ராஹ் தங்களுக்குப் பின்னே உயிருடன் இருக்கக்கூடு மாயின், மூன்றுவது கலீபாவாய் நியமனம்பெற அப் பெரியாரே முதலருகதை வாய்க்கப்பெற்றவ ரென்று கூறிக்கொண் டிருந்தார்கள். ஆனல், அந்த அபூ உபைதா என்பார் ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்களுக்கு முன்பே காலகதி யடைந்து போய்விட்டார். அவருக்குப் பின்னே அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ப் என் பார் இரண்டாவது கலீபாவால் மிகவும் நன்கு மதிக்கப் பெற்றிருந்தார். ஹஜ்ரத் உமர் (றலி) அவர்கள் படுகாய முண்டபோது, இவரையே தங்கள் ஸ்தானத்தில் நின்று இமாமாகத் தொழில் புரியுமாறு நியமனம் செய்து வைத் தார்கள். ஆனல், அந்த அப்துர் ரஹ்மான் (றலி) அத் துணைப் பெரிய ராஜ்யாதிகாரப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள இணங்கியவராய்க் காணப்பட வில்லை. ஆத லினல், அந்த இரண்டாவது கலீபாவானவர் தமக்குப்

பின்னே கலீபாவாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப் பெறுதற்கென்று அறுவ ரடங்கிய ஒரு கோஷ்டியை நியமித்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்களுள் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) ஒருவ ராவார் ; இவர்களுக்கு அப்பொழுது வயது எழுபது ; நல்ல மரியாதைக்குரிய பெரியார் (மருகர்) ; இஸ்லாத்தின் முன்னேற்றத்துக்காக அதிகமான ஐசுவரிய தியாகம் புரிந்தவர் ; அன்றியும், நபிகள் திலகத்தின்(சல்) இருகுமாரிகளை ஒருவர் பின் ஒருவராய் மணமுடித்துக் கொண்ட பெரியார். இரண்டாவதாய் அலீ (றலி) அவர்கள் இருந்தார்கள் ; இப் பெரியார், நபிபெருமா னுடைய மருகராகவும், பெரியதந்தையின் புதல்வராகவும், ஆதிசீடராகவும் இருந்துவந்தார்கள். இவர்களுடைய புஜபல பராக்கிரமத்தைக் கண்டு திகில்கொள்ளாத எதிரி எவருமே அக்காலத்தில் இருந்ததில்லை ; இவர்களுடைய கல்வி ஞானமும் மதபக்தியும் எல்லா ருள்ளத்தையும் அதுகாலைக் கவர்ந்து நின்றன வென்னலாம். மூன்றாவதாய், ஸஅத் பின் அபீவக்காஸ் என்னும் பாரசீகத்தை வென்ற வீரசிகாமணி நியமிக்கப் பெற்றார் ; இவர் கூபாவின் ராஜப் பிரதிநிதி ஸ்தானத்திலிருந்து திருப்பி யழைக்கப்பட் டிருந்தபோதினும், அஃதொரு சாமான்ய காரியத்திற்காகவே நிகழ்ந்ததாதலின், அஃதொரு பெருந்தடையாய்க் கருதப்பட வில்லை. இப் பெரியார் ராஜ்யபரிபாலன முறையிலே பிரத்தியேகப் பண்பெற்றவரா யிருந்து வந்தார். அப்பால் தல்ஹாவும், ஜுபைரும் நியமிக்கப் பெற்றார்கள் ; இஸ்லாத்தின் சேவையிலும், நாயகத்தைத் தற்காக்கும் விஷயத்திலும் இவர்கள் புரிந்து வந்த மேன்மையான காரியங்களி னிமித்தம் இவ்விருவரும் மற்றெல்லா முஸ்லிம்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்கள் ; அதுவேயுமன்றி, " ஆசீர்

வதிக்கப் பெற்ற பதின்மர்" —(அஷ்ர முபஷ்ஷரா) என்னும் கோஷ்டியிலும் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய கௌரவம் பெற்றிருந்தார்கள். இவ் வைவருடன் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்பும் சேர்க்கப்பட் டிருந்தார்.

மேற்கூறிய அறுவரையும் உமர்(றலி) அவர்கள் நியமனம் செய்து, அவர்க ளுள்ளிருந்தே ஒருவரை கலீபாவாய்த் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டு வைத்தார்கள். இவர்களைப் பார்க்கினும் சிறந்தவர்களைப் பொறுக்கி யெடுப்பதோ, இதனைப் பார்க்கினும் மேலான ஏற்பாட்டைச் செய்து வைப்பதோ அத் தருணத்தில் முடிந்திருக்க மாட்டாது. இவ்வா றின்றி, பொதுமக்களே ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளட்டு மென்று அவ்விஷயம் விடப்பட் டிருக்குமாயின், அப்பால் அரசியலபிப்பிராய பேதங்களும், குழப்பங்களும், கக்ஷிபேதங்களுமே தோன்றி யிருக்கும். ஆதலினால்தான், அன்று முதல் மூன்று தினங்களுக் குள்ளே அந்தத் தேர்ந்தெடுக்கும் காரியம் முடிவு பெற்று விடவேண்டு மென்று ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்கள் ஆணையிட்டுச் சென்றார்கள். ஆகவே, அந்த இரண்டாவது மகா கலீபா இப்பூவுலகைத் துறந்து சென்றதன் பின்பு அவ் வறுவரில் ஐவர் ஒன்று கூடி— அதுபோது தல்ஹா(றலி) ஆஜிரில் இல்லை — கலீபாவின் தேர்தல் காரியத்தைக் கவனிக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தத் தேர்தல் விஷயத்தை அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்பின் கையிலேயே ஒப்படைத்துவிட வேண்டு மென்று மற்றைய நால்வரும் ஏகோபித்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவ் வண்ணமே அப்துர்ரஹ்மான் (றலி) அந் நால்வருள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாய்க் கலந் தாலோசித்து, அவரவரின் அபிப்பிராயமும் யாதா யிருந்துவந்த தென்று தெரிந்துகொண்டார். ஸஅத்(றலி) உதுமான்(றலி) அவர்

களை ஆதரித்தார் ; ஜுபைர்(றலி) உதுமான்(றலி) அலீ (றலி) ஆகிய இருவரையும் ஆதரித்தார் ; உதுமான்(றலி) அலீ(றலி) அவர்களை ஆதரித்தார் ; அலீ(றலி) உதுமான் (றலி) அவர்களை ஆதரித்தார். எனவே, அப்துர் ரஹ்மான் நீங்கலாக உதுமான்(றலி) அவர்களுக்கே அதிகப்படியான வாக்குக்கள் கிடைத்தன. ஆனால், அப்துர் ரஹ்மான்(றலி) அவ்வளவுடன் திருப்தியடைந்து இருந்துவிட வில்லை ; அதற்குமேல் ஒருபடி சென்று, அதுகாலை ஹஜ்ஜு செய்வான்வேண்டி இஸ்லாமிய நாடுகளின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் விஜயஞ் செய்திருந்த முஸ்லிம் பெரியார்களையெல்லாம் கண்டும் பரியாலோசனை புரிந்தார். அப்பொழுதும் பெரும்பான்மை யான பொதுஜன அபிப்பிராயம் உதுமான்(றலி) அவர்கள் சார்பாகவே இருந்துவந்தது. எனவே, நான்காவது நாள் அதிகாலையில் அப்துர் ரஹ்மான்(றலி) அவர்கள் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களையே ஏகமாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கலீபா வென்று பிரகடனப் படுத்தினார்கள் ; உடனே ஒவ்வொருவரும் முன்சென்று இப் பெரியார்பால் ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தனர். அன்றைத்தினம் ஹிஜ்ரீ 24-ஆம் ஆண்டு, முஹர்ரம் மாதம், முதல் தேதியா யிருந்தது. அந்த ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் முடிவடைந்த பின் தல்ஹா(றலி) வந்து சேர்ந்தார்கள். அதுபொழுது ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் அன்னவர்பால் நடந்த விருத்தாந்த முழுதையும் எடுத்துக் கூறித் தாங்கள் கலீபாவாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதில் தல்ஹா(றலி) அவர்களுக்கு ஆக்ஷேப மிருக்கும் பக்ஷத்தில், உடனே தாங்கள் விலகிக்கொள்ளச் சித்தமா யிருப்பதாய்த் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், தல்ஹா(றலி) இப்பெரியார் விஷயத்தில் தமக்கு ஆக்ஷேபணை ஒன்றுமில்லை யென்று கூறி, உடனே

ராஜவிசுவாசப் பிரமாணமும் செய்தே கொடுத்து விட்டார்.

இரண்டாவது கலீபாவின் இறுதிக் காலம்வரை பாரசீகநாட்டில் சாந்தமும் சமாதானமுமே குடிகொண்டிருந்தன ; ஆனால், அப்பால் ஆறுமாதகாலம் கழிவுறு முன்பே, சமாதான உடன்படிக்கைகளை யெல்லாம் மீறி, அத் தேசமுழுதும் இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சிசெய்து கிளம்பிவிட்ட தென்னலாம். பாரசீகத்தில் மாஜீ மன்னனா யிருந்த யஜ்த்கிர்த் நாட்டை விட்டு ஓட்டம் பிடித்திருந்தாலும், இன்னமும்உயிருடனேதான் இருந்து வந்தான் ; அவன்தான் அத்தகைய கிளர்ச்சிக் கெல்லாம் மூல காரணமாய் இருந்து கொண் டிருந்தான். அவனுடைய இரகசியப் பிரதிநிதிகள் அந்நாடு முழுதும் அலைந்து திரிந்து, அந்தரங்கத்திலே அவ் வரசனுக்கு வேண்டிய அபிமான முழுதையும் சேகரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள் ; ஆகவே, அத்தேச மக்களும் தங்கள் மாஜீ மன்னன்மீது அபிமானம் பெரிதும் பாராட்டத் துவக்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால், உதுமான்(றலி) அவர்கள் அவ் வியக்கத்தைப் பலமாக எதிர்த்துத் தகைக்கத் துணிந்து நின்றார்கள். என்னெனின், அரசியற்குழப்பம் நிகழ்ந்த இடங்களுக் கெல்லாம் சைன்யங்கள் உடனுக்குடனே அனுப்பப்பட்டு, அங்கங்கேயும் சமாதானம் நிறுவப்பெற்று, கடிய உடன்படிக்கை நிபந்தனைகள் புதிதாக வற்புறுத்தப் பெற்றன. கலகத்துக்கு ஆஸ்பதமா யிருந்துவந்த பாரசீக எல்லைப் புறத்திற்கே முஸ்லிம் சைன்யம் அதிகம் அனுப்பப் பட்டது. ஆதலினால், இந்த மூன்றாவது கலீபாவின் காலத்தில் அந்தப் பாரசீக நாடு இரண்டாம் முறையாய்ப் பிடிபட்ட

பாரசீக தேசத்தில் கிளர்ச்சியும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தில் விஸ்தீரணமும்

தன் பயனாய் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணம் இன்னம் அதிகமாய்ப் பெருகிற்று. ஒரு புறத்தில் இஸ்லாத்தின் பதாகை பல்கிலும் துர்க்கிஸ்தானிலும் பறந்து கொண் டிருக்க, மற்ெருரு புறத்தில் ஹிராத், காபூல், கஜ்னீ ஆகிய நாடுகளின் மன்னர்கள் கலீபாவுக்குக் கப்பங் கட்ட இணங்கி விட்டார்கள். நீஷாப்பூர், தூஸ், மர்வ் ஆகிய இடங்களை உள்ளிட்ட குராஸான் பகுதியின் பெரும்பாகம் ஹி. 30-ஆம் ஆண்டிலே முஸ்லிம்கள் கைவயம் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. அடுத்த ஆண்டில் — அஃதாவது, உதுமான்(றலி) பட்டத்திற்கு வந்து 8-ஆவது ஆண்டில் — யஜ்த்கிர்த் என்பான் அன்னிய நாட்டில் இருந்தபடியே இறந்து போய்விட்டான். ஹி. 32-இல் ஆஜர்பாய்ஜான் பள்ளத்தாக்கில் துருக்கியரின் சேனைகளுடன் முஸ்லிம் சைன்யம் எதிர்த்து நிற்க வேண்டுவதாயிற்று. என்னெனின், அதுகாலை அத் துருக்கியர்கள் கலாம் பல விளைத்து வந்தார்கள்; அவர்களை அடக்கி வைக்கவே அந்த அரபிப்படை அவ்வாறு துணிவு கொண்டு எழுந்தது. முதலில் முஸ்லிம்கள் தோல்வியுண்டார்கள்; ஆனால், மதீனாவிலிருந்து உதவிப் படைகள் வந்து சேர்ந்தவுடன், கிலாபத் ராஜ்ஜியத்தின் மானமும் மரியாதையும் மிகவாய்க் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டன. ஆகவே, உதுமான்(றலி) அவர்கள் ஆட்சியின் போது, உமர்(றலி) அவர்கள் காலத்தில் வெற்றிகொள்ளப்பட்டிருந்த நாடுகளி லெல்லாம் சமாதானம் நிறுவப் பெற்றதுடன், கிழக்குத் திசையிலும் வடக்குத் திசையிலும் முஸ்லிம் ராஜ்ஜியத்தின் எல்லைகள் நெடுந்தூரம் வரை விஸ்தீரண மாய்விட்டன.

அவ்வாறு புதிதாய்க் கைப்பற்றப்பட்ட நாடுகளி லெல்லாம் இரண்டாவது கலீபாவின் காலத்தில் செய்து

வைத்ததே போன்ற சீர்திருத்தங்களையே அம் முஸ்லிம்கள் செய்யத் துவக்கினார்கள். அங்கங்கே யுள்ள மூலாதாரப் பொருள்க ளனைத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுக ளெல்லாம் மேற்கொள்ளப் பட்டு வந்தன. நீர்ப்பாசனக் கால்களும், பகிரங்க ரஸ்தாக்களும் அங்கங்கே அபிவிருத்தி செய்யப்பட லாயின. பழவர்க்கங் களைத்தரக்கூடிய பல்வகை விருக்ஷவகைகளும் அவ்வத் தேயங்களில் அதிகம் நடப்பட்டன. அங்கங்கே ஒழுங்கான சேவகர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, வியாபாரப் போக்குவரவுக் குரிய சௌகரியங்கள் அனைத்தும் நன்கு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன.

சிரியா (ஷாம்) நாட்டிலும் தொந்தரைகள் பல நிகழ் வுறத் தலைப்பட்டன. உமர்(றலி)அவர்கள் முஆவியா(றலி) அவர்களைத் திமஷ்க் ராஜப்பிரதிநிதியாய் நியமித்து வைத் திருந்தார்கள் ; காலக்கிரமத்தில் அந்த ஸிரியாநாடு (ஷாம் தேசம்) முழுமையுமே முஆவியாவின் கைவயம் வந்து சிக்கி விட்டது. ரோமாபுரியின் கைஸர் சிலகாலம் வரை மௌன முற்றவரே போல் ஒன்றும் செய்யத் துணியாது வாளா வீற்றிருந்தார். ஆனால், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் கலீபாவாய் உயர்ந்த இரண்டாவது ஆண்டில் ரோமப் படைகள் கணக்கில்லாது சின்ன ஆசியாவின் கரைமார்க்க மாய் வந்து, சிரியா நாட்டுள்ளே குவிய லாயின. அது பொழுது முஆவியாவிடம் இருந்துவந்த ஷாம்தேயப் படையைக்கொண்டு அந்த ரோமப் பிரளயத்தைத் தடை செய்து நிறுத்திவிட இயலாது போய்விட்டது. ஆதலால், மதீனாவிலிருந்து கலீபாவால் புதுச்சைன்யங்கள் அனுப்

ரோமர்கள் சிரியாவைத் தாக்கியதால் கிலாபத்ராஜ்யம் விரிவடைந்தது

பப்பட்டு, அப்பாலே அந்த ரோமப்படைகள் எல்லாம் அடியுடன் நசுக்கி யொடுக்கப்பட்டு விட்டன. பாரசீகத்தில் நடந்தது போலவே இங்கும் முஸ்லிம் படைகள் எதிரிப் படைகளைத் தடைசெய்து தகைந்ததுடன் நின்றுவிடாது, சிரியா நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து அப்பாலும் ஆசியாமைனர் (சின்னஆசியா) பிரதேசத்துள்ளும் புகுந்துவிட்டன வென்னலாம். அவ்வாறு சென்ற அரபிச் சைன்யங்கள் அர்மீனிய நாடுகளைத் தாண்டிச் சென்று, அப்பாலுள்ள தபரிஸ்தான் என்னு மிடத்தில் பாரசீகப்படைகளுடன் எதிர்த்து மல்லாடவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன; அங்கிருந்து முஸ்லிம்கள் நேரே வடக்கு நோக்கிச் சென்று, திபிலிஸ் கருங்கடல் ஆகிய இடங்களின் எல்லைவரை எட்டி விட்டார்கள். அன்று முதற்கொண்டு ஒவ்வோ ராண்டிலும் ரோமப் படைகள் கான்ஸ்டாண்ட்டிநோபிளிலிருந்து ஓடிவந்து முஸ்லிம்கள் மீது பாய்ந்துகொண் டிருக்கத் தொடங்கி விட்டன; ஆதலினால், அங்கிருந்த ஷாம் படைகள் தங்கள் எல்லைப் புறங்களைப் பாதுகாப்பான் வேண்டி அங்கங்கே பல கோட்டைகளை நிர்மாணிக்கத் துணிந்துவிட்டார்கள்.

ஸைப்ரஸ் என்னும் தீவு ஹி. 28-இல் (கி. பி. 649) முஸ்லிம்கள் கைவயம் வந்து சிக்கியது. உமர்(றலி) அவர்களது ஆட்சியின்போதே முஆவியா, இந்தச் சிறிய

ஸைப்ரஸ் தீவு பிடிபட்டது

தீவைக் கைப்பற்ற வேண்டிய அவசியங் குறித்து அந்த இரண்டாவது கலீபாவுக்கு அடிக்கடி எழுதி வற்புறுத்தி வந்தார்; இந்தத் தீவு ஷாம்தேச எல்லையைத் தாண்டிச் சமுத்திரத்தில் நாய்குரைக்கும் சப்தம் கேட்கக்கூடிய அத்துணைச் சமீபத்திலே இருப்பதாக அந்த ராஜப்பிரதிநிதி கூறினார்.

எனினும், அந்த இரண்டாவது கலீபா கடற்சண்டை போடத் துணியக் கூடாதென்றே வலியுறுத்தி வந்தார். இப்பால் ரோமர்கள் அடிக்கடி ஷாம்தேச எல்லைகளைத் தாக்கத் துணிவுகொண்டு விட்டமையால், இந்த முக்கிய கேந்திரஸ்தானமாகிய ஸைப்ரஸ் தீவைக் கைப்பற்றிவிட வேண்டிய அவசியங்குறித்து மீட்டும் முஆவியா வற்புறுத்தத் துணிந்துநின்றார். அதன் பிறகு இந்த கலீபாவால் அனுமதியளிக்கப் பட்டது ; அக்கணமே ஸைப்ரஸ் அரபிகள் கைவயம் வந்துவிட்டது. அப்பால் அத்தீவி லுள்ள குடி மக்கள் ரோமர்களுக்குக் கொடுத்துவந்த கப்பம் போன்ற தொகை யொன்றையே அரபிகளுக்கும் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். பின்னால் சில ஆண்டுகள் கழிந்து, இந்த ஸைப்ரஸ் தீவு வாசிகள் முஸ்லிம்களுக்கு விரோதமாய் ரோமப் படைகளுக்கு உதவிபுரிவா ராயினார்கள் : ஆகவே, முஆவியா மீட்டும் இத் தீவின்மீது படையெடுத்துச் சென்று, இரண்டாம் முறையாய்க் கைப்பற்றவேண்டிய தாயிற்று. அப்பால் இந்த ஸைப்ரஸ் தீவு அரபிகள் வயமே வந்து, முஸ்லிம் ராஜ்ஜியத்தின் ஒரு பகுதியாய் அமைந்துவிட்டது. இது நிகழ்ந்தது ஹி. 33-இலாகும்.

உமர்(றலி) அவர்கள் தேகவியோகமாய்ப் போனது, நாலுதிக்குக்களிலும் வசித்துவந்த எதிரிக ளெல்லாரும் எழுந்துவந்து இஸ்லாத்தின் இராஜ்ஜியத்தை இல்லா தொழித்துவிடலா மென்று துணிவுகொள்ளத் தூண்டி விட்ட ஒருவிதச் சமிக்கினையேபோல் காணப்பட்டதென்னலாம். எவ்வாறெனின், பாரசீகத்தில் குழப்பக் கிளர்ச்சியுண்டாயிற்று ; உரோமர்கள் ஷாம்தேசத்தை (சிரி

யாவை) மீட்பித்துக் கொள்ளத் துணிந் தெழுந்தனர்கள்.

ரோமர் எகிப்தின்மீது படையெடுத்தலும், முஸ்லிம்கள் ஆபிரிக்காவில் ஆட்சிவிஸ்தீரணம்பெறுதலும்

அப்பால் எகிப்து தேசமும் இஸ்லாத்துக்கு விரோதமாய்க் கிளம்பி, ஏனைத் தேசங்களை யொத்த தோல்வியையே பெற்றுக் கொண்டு விட்டது. ஹி. 25-இல் (கி. பி. 646) ரோமர்கள் அலெக்ஜாண்டிரியா (இஸ்கந்தரிய்யா)த் துறைமுகத்தி லிறங்கி, அந் நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஆனால், அதுபொழுது எகிப்தில் 'கவர்னரா' யிருந்துவந்த அம்ர் பின் ஆஸ் என்பார் அந்த ரோமர்களைத் துரத்தி, அந் நகரத்தை மீட்டுங் கைவயப் படுத்திக் கொண்டார். அப்பால் அத் தேசத்தில் சமாதானம் நிலவுவதாயிற்று; ஆனாலும், எகிப்துக்கு மேற்குப் பகுதியில் ரோமர்கள் இன்னம் தொல்லைகளையே அதிகம் பெருக்கிக்கொண் டிருந்தார்கள். அவற்றினை யெல்லாம் அடக்கி யொடுக்கு முன்பே எகிப்தின் ராஜப்பிரதிநிதி ஸ்தானத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டது. அத் தேசத்தில் கவர்னரா யிருந்துவந்த அம்ரென்பாருக்கும் அப்துல்லா பின் ஸஅத் என்பாருக்கும் சிற்சில ராஜ்ஜியபரிபாலன காரியங்களில் அபிப்பிராய பேதம் தோன்ற லாயிற்று. இந்த அப்துல்லா வானவர் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களுடைய பால்குடி முறையால் வளர்ந்த அபிமான சகோதரராயும் சாமர்த்தியம் மிக்குள்ள ராஜ்யபரிபாலன கர்த்தாவாயும் இருந்து வந்தார். எனவே, இவரை உதுமான் (றலி) அவர்கள் மேல்எகிப்தில் உத்தியோகத்தி லமர்த்தி யிருந்தார்கள். அப்பால் அம்ருக்கும் அப்துல்லாவுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருந்த தக்ரார்கள் கலீபாவின் முன்னே கொண்டு வரப்பட்டன; அந்த வியவகாரத்தில் கலீபா வானவர் கவர்னர் அம்ருக்கு விரோதமாய்த்

தீர்ப்புக் கூறிவிட்டார்கள். ஆகவே, அம்ரு பின் ஆஸ் மதீனுவுக்குத் திருப்பி அழைக்கப்பட்டார். அப்பால் அந்த ராஜப்பிரதிநிதி ஸ்தானம் அப்துல்லா பின் ஸஅதுக்கே அளிக்கப்பட்டு விட்டது.

உமர்(றலி) அவர்களது ஆட்சியின் காலத்தில் திரிப்போலி, பர்க்கா ஆகிய விடங்கள் வரை பரந்துகிடந்த பூபாக முழுவதும் முஸ்லிம் ராஜ்யாதிகாரத்தின் கீழே வந்து ஒடுங்கிக்கிடந்தது. ஆயினும், உரோமப்படைகள் மட்டும் தத்தமக்குரிய ஸ்தானத்தில் ஒட்டிக்கொண்டே கிடந்தன; அவர்களை அடியுடன் விரட்டியடிக்க அவ்விடத்தில் முடிவான யுத்தமொன்றும் அதுவரை நிகழ்த்தப்படாமலே யிருந்துவந்தது. ஆதலின், இந்த மூன்றுவது கலீபா வானவர் அப்துல்லா பின் ஸஅதுக்கு அனுமதி யளித்து, அம் மேற்குப் பகுதிக்குச் சென்று ஆங்குள்ள ரோமர்களை யெல்லாம் அப் பிரதேசத்தை விட்டு, அப்புறம் துரத்திவிடக் கட்டளை யிட்டார்கள். என்னெனின், வட ஆபிரிக்காவின் மேல்பாகத்தில் அந்த ரோமர்கள் தங்கியிருக்கும் காலம்வரை எகிப்தில் இஸ்லாத்தின்நிலை பத்திரமா யிருப்பது சாலாதென்று கருதப்பட்டு வந்தது. அதுசமயம் அங்குள்ள உரோம சைன்யாதிபதியாகிய கிரிகரி யென்பான் தன் கைவயம் 12,000 படைவீரர்களை வைத்துக்கொண் டிருந்தான்; ஆனுல், அப்துல்லாவிடம் மிகக்குறைவான படைகளே இருந்துவந்தன. கலீபாவின் கட்டளைப்படி ஆபிரிக்காவின் மேல்பாகத்தி லுள்ள உரோமப்படைகளை அப்புறப் படுத்துவதா யிருந்தால், அதற்கு வேண்டிய துணைப்படையை அன்னுர் மதீனுவிலிருந்தே அனுப்பவேண்டும். அவ்வாறு அப்பொழுது அனுப்பப்பட்ட முஸ்லிம் சைன்யத்தில் அப்துல்லா பின் ஜுபைரும் (றலி) அப்துல்லா பின் உமரும் (றலி) சேர்ந்

திருந்தார்கள். அதுபொழுது ரோமர்கள் தங்களால் ஆன மட்டும் வீரத்துடனே எதிர்த்து நின்ருர்கள். ஆகவே, ஜயாபஜயம் சீக்கிரம் காணப்பட வில்லை ; ஒருசமயம் முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெறுவதே போலும், மற்ருெரு சமயம் ரோமர்கள் வெற்றி பெறுவதே போலும் விஷயம் காணப்பட்டு வந்தது. இறுதியாய் அந்த ரோமத்தலைவன் கிரிகரி யென்பான் அப்துல்லா பின் ஜுபைர்(றலி) அவர்களது கரத்திஞல் சேதிக்கப்பட்டு உயிர்துறந்து போயிஞன். சேஞதிபதி சேதிக்கப்பட்டவுடனே ரோமப்படைகள் நிலைகுலைந்து எங்கும் சிதறி யோடின. இவ்வாறு அவர்கள் சின்ஞபின்னப்பட் டோடியது ஹி. 26-இலாகும். பிறகு ஐந்தாண்டுகள் கழிந்து ஹி. 31-இல் ரோமராஜ்ஜியம் மீட்டும் ஒருமுறை இஸ்லாத்தின்மீது போர் தொடுக்கத் துணிந்து முனைந் தெழுந்தது ; எகிப்தின்மீது படையெடுக்க 500 கப்பல்கள் அந்த ரோமர்களால் சித்தம் செய்யப்பட்டன ; ஆஞல், முஸ்லிம்கள் கக்ஷியில் அத்தகைய பெருங் கப்பற்படை யொன்றும் இல்லா திருந்தும், அப்துல்லா அந்த எதிரிகளை வெல்வான் வேண்டி ஒருசில மரக்கலங்களைத் தையார் செய்து கொண்டு விட்டார். இரு கப்பற்படைகளும் சமுத்திரத்தில் சந்தித்தன ; கலத்துடன் கலம் மோதுண்டன ; அப்பால் இருகக்ஷி வீரர்களும் கைகலந்தே போர் புரிந்தார்கள் ; இறுதியிலே அந்த ரோமர்கள் தோல்வி யடைந்து போயிஞர்கள். அவ்வாறு அதுகாலை எகிப்தில் முதற்றரமான கடல்வெற்றி பெற்றும், அங்கு ராஜப் பிரதிநிதியா யிருந்துவந்த அப்துல்லா பின் ஸஅத் மட்டும் முஸ்லிம்கள்பால் கெட்ட பெயரே வாங்கிக்கொண்டு வருவாராயிஞர்.

இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் எல்லைகளி லெல்லாம் மேற் கூறியவாறு அபிவிருத்தியும் அதிக விஸ்தீரணமும் ஆய்க் கொண்டு வருங்கால், மதீனாவின் கண் ஹுள்ள மஸ்ஜிதுன் னபவீயில் அலீ (றலி) அவர்களும், அப் துல்லா பின் அப்பாஸ் (றலி) அவர்களும் இலக்கணம், இலக்கியம், நியாயவாத (தர்க்க) சாஸ்திரம், தேசசரித்திரம், இஸ்லாமிய சட்ட கலா ஞானம், தத்துவ சாஸ்திரம் ஆகிய பற்பல கலைகளை யும் பொதுமக்களுக்குப் போதித்து வந்தார்கள். அது சமயம் அங்கே விதைக்கப்பட்ட விதைதான் பிற்காலத் தில் பாகுதாத் என்னும் பட்டணத்தில் அதிக விமரிசை யுடனே தழைத்தோங்கத் தலைப்பட்டுவிட்டது.

மதீனாவில் கல்வி யபிவிருத்தி

மீக்கூறிய விவரணங்களிலிருந்து, கிலாபத்ராஜ்யத் தின்பலம் குன்றிவிட்டதென்று ஒருசிலர் உரைப்பதே போன்று ஓதுவதற் கொன்றும் போதிய காரணம் இல்லை யென்றே யாம் இவண் மிகச் செவ்விதாய் அறிந்து கொள்ளுகிறோம். இஸ்லாமிய அரசிய லியந்திரம் தனது வேகத்தில் சற்றும் குறைவில்லாமலே செம்மையாகவும் சிக்க லில்லாமலும் ஓடிக்கொண் டிருந்தது. இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தில் எங்கெங்கெல் லாம் கிளர்ச்சிகளும் குழப்பங்களும் முளைக்கத் தலைப்பட்டனவோ, அங்கங்கெல்லாம் அவை அழுத்தமாய்த் தகைக்கப்பட்டு ஒழிக்கப்பட்டே வந்தன. எல்லைப்புறங்க ளெல்லாம் விஸ்தீரணமாக்கப் பட்டு, அங்கங்கே கோட்டைகளும் கொத்தளங்களும் நிர்மாணிக் கப்பட்டு விட்டன ; புதுப்புது நாடுகளும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்துள் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டன. அந்த அரப் முஸ்லிம்களுக்கு அதற்கு முன்னால் கடற்போர்

உதுமான் (றலி) கிலாபத் ராஜ் யத்தின்மீது அதிருப்திக்குக் காரணங்கள்

புரியத் தெரியாமலே யிருந்து வந்தது; ஆனால், இது பொழுது அத்தகைய கடற்போரிலும் இறங்கி, முதலிலே ரோமப் படை போன்ற ஒரு பலமிக்க பெரிய கப்பற் படையை அவர்கள் தோற்கடித்து வீர வெற்றிக்கொடி நாட்டினார்கள். ஆகவே, இந்த மூன்றாவது கலீபாவின் காலத்தில் அந்த முஸ்லிம் ராஜ்யம் பலஹீன முற்றிருந்த தென்றேனும், கலீபா அவர்களும் தங்கள் ராஜ்ய பரி பாலன முறையில் ' வழுவழுப்பா ' யிருந்தார்க ளென்றே னும் எண்ணுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை யென்றே கூறி முடிக்கலாம். ஆனாலும், மத்தியகிலாபத் ராஜ்யத் திற்கு விரோதமான முறையிலே விஷமங்கள் பல புரியப் பட்டுவந்தன வென்பது மட்டும் மறுக்கொணா உண் மையே யாகும். மேற்போக்கில் எல்லாம் இனிமை யாகவே காணப்பட்டுவந்தன; ஆனால், அந்தரங்கத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டுவந்த சதியாலோசனைகள் ஒருசமயம் வெடித்து வெளிக்கிளம்பி, இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தையே ஆணி வேருடன் ஆட்டி அசைத்து விட்டன வெனல் வேண்டும்.

புதிதாய்க் கைப்பற்றப் பட்ட நாடுகளில் எண் ணிறந்த யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும், மஜூஸிகளும் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்துகொண்டார்கள்; அவர்களுள் சிலர், இஸ்லாத்தின் மேன்மையைக் கண்டு தீனுலிஸ் லாத்தில் வந்து புகுந்தவர்க ளென்று சொல்லப்படக் கூடாதவரா யிருந்தனர்; ஆனால், இத் தகையினர் இஸ்லாத்தின் பண்டை விரோதிகளா யிருந்துவந்த மையின், இப்பால் இம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண் டால் இதற்குள் ளிருந்துகொண்டே இதனை ஒழித்து விடலா மென்னும் நயவஞ்சக நோக்கம் குடிகொண்ட வர்களாகவே இஸ்லாத்தில் வந்து சேர்ந்துகொண்டு

விட்டார்கள். இஸ்லாத்தில் எல்லாரும் ஏகசகோதர சமத்துவத்துடன் கூடியவர்க ளென்னும் இணையில்லா ஜனநாயகத் தத்துவம், இத்தகைய சூழ்ச்சிக்காரர் கையில் ஒரு சரியான ஆயுதமாகவே வந்து சிக்கிக் கொண்டு விட்டதெனல் வேண்டும். இவர்கட்கு இஸ்லாத்தின் விசுவசகோதரத்துவங் குறித்த கவலையொன்று மில்லை; ஆனால், இந்தச் சகோதரத்துவத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, இஸ்லாத்துக்கே பேராபத்தை விளைக்கத் துவக்கி விட்டார்கள். நபிகட் டிலகத்தால்(சல்) நிலை பெறுத்தப் பட்ட விசுவமகா சகோத ரத்துவத்தில், மனிதனுக்கு மனிதன் இவ்வுலக வியவகாரங்களில் எத்துணை மேன்மை தாழ்மைகள் காணப்படினும், ஒரு சிறிதும் உயர்வுதாழ் வென்பது இல்லாமலே யிருந்துவந்த தென்பதை அந்த அதமர்கள் நன்கறிந்தே யிருந்தார்கள். மனச்சாக்ஷி சுதந்தரத்திற்கும், அதனை அவரவரும் வெளியிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வாக்குச் சுதந்தரத்திற்கும் இஸ்லாத்தில் அதிகமான இடமுண்டு. எனவே, பொது மக்கள் சர்வதாராளமாய் உள்ளே நுழைந்து கவர்னரவர்களிடம் தங்கள் குறைமுறைகளைக் கூறிக்கொள்ள இடங்கொடுப்பான் வேண்டி, அவர்கள் தங்கள் விடுதிவாயிலில் காவற்காரர்களை நிறுத்தி வைக்கக் கூடாதென்றே கட்டளை யிடப்பெற் றிருந்தார்கள்; குடிமக்கள் எவ்விதத் தட்டுத் தடங்கலு மின்றி இஸ்லாத்தின் மகோன்னத அதிகாரியையும் பேட்டிகண்டு பேசக்கூடிய முறையிலே அந்த கவர்னர்கள் மெய்காப்பாளரையும் தமக்கருகில் வைத்துக் கொள்வது வழக்கமில்லா திருந்தது. மாகாண கவர்னர்கள் அத்துணை ஸௌலப்பியத்துடன் நடந்து கொண்டது மட்டும் ஆச்சரிய மில்லை; ஆனால், அந்த அதிகாரிக ளனைவரும் குடிமக்களின் தாக்ஷிண்யத்

தின் மீதே அதிகம் சார்ந்துநிற்க வேண்டியவர்களாயு மிருந்தார்கள். எவ்வா றெனின், ஒரு மாகாணதிபதி மீது குறைகூற வேண்டு மென்று ஒருவன் விரும்பினால்—அஃதொரு பொய்யான குறையே யாயினும்—அவன் நேரே மதீனாவுக்குச் சென்று கலீபாவிடமே பர்யாத் செய்து கொள்ளலாம். என்னெனின், தலைநகரி லுள்ள கலீபாவின் விடுதியும் எவ்வித வாயில்காப்போனும் இல்லாமலேதான் வருவார் போவாருக் கெல்லாம் சதா வழிவிட்டுக்கொண் டிருந்தது. ஒரு பெரிய மாகாணதிபதி ஒரு சிறு தவறே யிழைத்திடினும், அக்கணமே பொதுமக்கள் ஓடோடியும் வந்து கலீபா அவர்களிடம் முறையிட்டு, தங்களுக்குப் பிடித்த வேறோர் அதிகாரியை அழைத்துக் கொண்டு போய், பழைய கவர்னரை வீட்டுக் கனுப்பி விட்டுப் புதிய கவர்னரை உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக் கொள்வார்கள்.

அக்கால இஸ்லாத்தின் குடியாட்சி முறையில்—அஃதொரு வின்னியாசமான ஜனநாயகமே யாகும்—கலிபாவுக்கும் ஒரு சர்வசாதாரண மனிதனுக்கும் எத்தகைய வித்தியாசமும் இல்லாமலே யிருந்துவந்தது. கலீபாவானவர் குடிமக்களுக்கு அரசரா யில்லாது, அன்னாரின் ஊழியராகவே வாழ்ந்துவந்தார்; ஆகவே,

கலீபா பொது மக்களின் ஊழியரே

அப் பெரியார் மீதும் குணதோஷங் கூற எவரும் தயங்குவது வழக்கமில்லை. இந்த நாகரிகம் மிக்குள்ள இருபதாவது நூற்றாண்டிலும் அரசனைக் குறித்து எவனேனும் எள்ளத்துணைக் குறைகூறத் துணிந்து விட்டால், அக்கணமே அவனது சிரம் துணிக்கப் பட்டுப் போய்விடு மென்பது ஒருதலை. ஆயின், இஸ்லாத்தில் அப்படி யில்லை. அக்கால கலீபாவானவர் நான்கு பெரிய

ராஜ்யங்களுக்குரிய ஏக சக்ராதிபதியாய் விளங்கிவந்தும், அன்னூர் ஒரு சாதாரணக் குடிமகனே போலத்தான் பாவிக்கப்பட்டு வந்தார். எனவே, எந்த ஒரு சாமான்ய மனிதனும் அன்னூர்மீது எத்தகைய குற்றமும் சுமத்தற் குரிய சுதந்தரம் வாய்க்கப் பெற்றவனு யிருந்தான். இத் தகைய எல்லையற்ற சுதந்தரம் தன்னளவிலே சர்வசிலாக் கிய முள்ளதே யாகும்; ஆனால், விஷமிகள் கரத்தில் இந்தச் சுதந்தரம் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் ஆணி வேரையே ஆட்டியெறியக்கூடிய ஒரு மாகொடிய ஆயுத மாகவே வந்து விளைந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் சரிகூட்டாளி யென்றே கருதப் பட்டு வந்தமையால், அவன் தனக்களிக்கப் பட்டுள்ள சுதந்தரத்தை எந்த வழியிலும்— அது நல்லதே யாயினும் தீயதே யாயினும்— உபயோகிக்க முன்வரலாம். ஆகவே, இஸ்லாத்தின் பகைவர்கள், "இஸ்லாம்" என்னும் போர்வையுள்ளே புகுந்துகொண்டு, முஸ்லிம்களுக் குரிய எல்லா உரிமைகளையும் அனுபவித்து வந்தார்கள்; அந்த உரிமைக ளனைத்தையும் தாங்கள் எந்தச் சமூகத்தின் அங்கத்தின ரெனப் பசப்பிவந்தார்களோ, அந்தச் சமூகத் திற்குக் குழிதோண்டவே அவர்கள் உபயோகிக்கத் துணிந்து விட்டார்கள். என்னெனின், இஸ்லாத்திற்கு வெளியில் நின்று இம் மார்க்கத்திற்கு இடையூறொன் றும் செய்யமுடியா தென்பது அன்னூருக்கு நன்கு தெரி யும். மனச்சாக்ஷி சுதந்தர மென்பது முஸ்லிம் ராஜதானி யாய் விளங்கிய மதீனாவின்கண் எத்தகைய தீங்கும் இழைத்துவிட இயலாது; அந் நகரில் அதுகாலை வசித்து வந்த மக்களெல்லாம், நபிபெருமானாரின்(சல்) பாதத்தடி யில் குந்தி, அவர்கள்பா லிருந்து நேர் முகமாய் இஸ்லாத் தின் ஏக சகோதரத்துவ மகிமையை அறிந்துகொண்

டவர்க ளாகவோ, அல்லது அத் தகையினரின் சந்ததி யார்க ளாகவோ இருந்துவந்தார்கள். ஆதலினால், அவர்க ளெல்லாரும் தங்கள் குருமகானின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியே ஒழுகி வந்தார்கள். ஆனால், பஸரா, கூபா, புஸ்தாத் போன்ற புதிய குடியேற்ற நாடுகளில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் பகைவர் நண்பர் நொதுமலர் ஆகிய எல்லா விதமான மனிதர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். எனவே தான் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் விஷமவித்துக்கள் எரு வில்லாமலே முளைத்து வெளிவர எல்லா ஏதுக்களையும் பெற்றுக்கொண்டு விட்டன; அத்தகைய இடங்களில் விதைக்கப்பட்ட விஷமவித்துக்களே பின்னால் விஷ விருக்ஷமாய்ப் படர்ந்து ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர் களது கிலாபத் ராஜ்ஜியத்தில் பலவித இன்னல்களை விளைத்து, இறுதியிலே இப் பெரியாரின் படுகொலைக்குங் கூடக் காரணபூதமாய் வந்து மூண்டுவிட்டன.

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள்மீது சுமத்தப் பட்ட குற்றச் சாட்டுக்களில் முக்கியமானது, இப்பெரி யார் உத்தியோகப் பதவிகளை வின்யோகம் செய்த விஷ யத்தில் பக்ஷபாதம் பாராட்டினார் என்பது தா னாகும். ஆனால், அவ்வாறு குற்றஞ் சாட்டிய எதிரிகளும், இந்த கலீபாவின் முதலாறு ஆண்டுகளில் அப்படிப்பட்ட பக்ஷபாத மொன்றும் நடைபெற்றுவிட வில்லை யென்றே ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அரபிகளுள் ஒருசாரா ராகிய குறைஷிகள், ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர் களைப் பார்க்கினும் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களே சாலச் சிறந்தவர்க ளென்று அபிப்பிராயம் கூறியுள்ளார் கள். ஆனால், இவர்களது ஆட்சியின் பிற்பகுதியிலேதான் குற்றச் சாட்டுக்களை ஒருசில எதிரிகள் கொண்டுவந்து

கவர்னர்கள் நியமனமும் வேலையினின்று நீக்கப்படலும்

காண்பிக்கத் துவக்கினார்கள் ; மாகாணாதிபதிகளை நியமனம் செய்த விஷயத்திலே இந்த கலீபாவானவர் தம்முடைய பந்துமித்திரர்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பொறுக்கியே அவ்வுத்தியோகங்களில் அமர்த்தினாரென்று குறைகூறப் பட்டது ; அன்றியும், அவ்வாறு நியமிக்கப் பட்ட கவர்னர்கள் விஷயமாய்ப் பொதுமக்கள் கலீபாவிடம்வந்து குறைமுறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டாலும், இன்னார் செவிதாழ்த்திக் கேட்பதில்லை யென்றும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கட்கு விரோதமாய்க் கிளம்பிக் கலகஞ் செய்து, கலீபாவைக் கொன்றொழித்தவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டு இதுவேயாகும்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டு மெய்தானா வென்று ஆராய்ச்சி செய்வான் வேண்டி நாம் சரித்திரத்தின் ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்க முற்படல் வேண்டும். எதிரிகள் கூறிய குற்றச்சாட்டில் பஸரா, கூபா, எகிப்து ஆகிய மூன்றுதேச மாகாணாதிபதிகள் சம்பந்தமா யுள்ள விஷயங்களே காணப்படுகின்றன. ஷாம்தேச மகாணாதிபதியாய் விளங்கிவந்த முஆவியாவும் இந்த மூன்றாவது கலீபாவுக்கு நெருங்கிய பந்துவாகவே யிருந்துவந்தார் ; ஆனால், அவரை ஷாம்தேச மாகாணாதிபதியாய் ஆக்கிவைத்தவர் இரண்டாவது கலீபாவாய் விளங்கிவந்த ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்களே யாவார்கள். இப்பால் இந்த மூன்றாவது கலீபாவின் காலத்தில் அவர் தமக்குரிய ஸ்தானத்திலே திமஷ்க் நகரிலே கவர்னராய்த் தொடர்ந்து வேலைபார்த்து வந்தார். இனி அப்பால் கூபாவின் கவர்னர் விஷயத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம் : பாரசீக நாட்டைப் பிடித்துக் கொடுத்த ஸஅத்(றலி) அவர்கள், உமர்(றலி) அவர்களது கிலாபத்

இஃது உண்மைதானா

தின்போது அம் மாகாணத்தின் கவர்னராய் நியமனம் பெற்றூர்க ளென்பதும், அப்பால் ஒருசிறு தவற்றினிமித் தம் அப் பெரியார் அந்த கலீபாவால் மதீனுவிற்குத் திருப்பி யழைக்கப்பட்டார்க ளென்பதும் நுங்களுக்கு ஞாபக மிருக்கலாம். அதன் பிறகு அந்த ஸ்தானத்திற்கு முகைரா (றலி) அனுப்பப் பட்டார்கள். ஆனல், உமர் (றலி) அவர்கள் தங்கள் மரணப்படுக்கையி லிருந்தபோது, மீட்டும் ஸஅத் (றலி) அவர்களைக் கூபாவின் கவர்னராய் நியமிக்க வேண்டு மென்னும் விருப்பத்தை வெளிப்படுத் தினர்கள். அவ்வாறே, ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர் கள் கலீபாவாய் நியமனம் பெற்றவுடன் முகைரா (றலி) அவர்களைத் திருப்பியழைத்துக் கொண்டு, அந்தக் கூபா வின் கவர்னர் ஸ்தானத்தில் ஸஅத் (றலி) அவர்களை நிய மித்து வைத்தார்கள். அப்பால் அந்த மாகாணதிபதி ஸஅதுக்கும், கூபாவின் பொக்கிஷாதிபதியாய் விளங்கி வந்த இப்னு மஸ்ஊத் (றலி) அவர்களுக்கும் தக்ரார் ஏற் பட்டு விட்டது. ஸஅத் (றலி) பொதுகஜாணுவி லிருந்து கடன் சிறிது பெற்றிருந்தார்; பிறகு சிறிதுகாலம் கழிந்து, அந்தப் பொக்கிஷாதிபதி மாகாணதிபதியிடம் ஞாபக மூட்டி, அந்தக் கடன்தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கு மாறு கேட்டார்; அதன் பயனுய் அவ்விருவருக் கிடையே வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று; அப்பால் அவ் விஷயம் அவர்களுக் குள்ளே ஒரு பகிரங்கச் சண்டையாய் வந்து மூண்டு கொண்டது. உயர்தர ஸர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் இருவருக் கிடையில் உண்டாய அந்தப் பகிரங்கப்போர், பொதுமக்கள் வரை எட்டி, அன்னூருள்ளும் பலவித விகற்பங்களையும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் கிளப்பி விடாது போய்விட வில்லை; ஆகவே, அந்தக் கூபாவாசி

களுள் ஒருசிலர் ஒரு கக்ஷியிலும், மற்றுஞ்சிலர் எதிர்க் கக்ஷியிலும் சேர்ந்துகொண்டு விட்டார்கள்.

அத்தகைய போர் முறையை எத்தனை நாளைக்குத் தான் பொதுஜனக் குழப்ப மில்லாது அனுமதித்துக் கொண்டிருத்தல் சாலும்? எனவேதான், மீண்டும் ஸஅத் (றலி) தமது கவர்னர்பதவியினின்று மதீனுவுக்குத் திருப்பி யழைத்துக் கொண்டு விடப்பட்டார்; அப்பால் அவரது ஸ்தானத்தில் வலீத் பின் அக்பா என்பவர் நியமிக்கப்பெற்றுர். இந்த வலீதென்பார் கலீபாவுடன் மாதாவின் வழியிலே நெருங்கிய உறவினரா யிருந்துவந்தார். எனினும், இதில் பக்ஷபாதத்திற் கொன்றும் இடமில்லை என்னலாம். என்னெனின், இவ் வுத்தியோக நியமனம் ஹி. 25—இல் நிகழ்வுற் றிருக்கிறது; அஃதாவது, ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களது ஆட்சியின் தொடக்கத்திலே இது நடைபெற் றிருக்கிறது. இதற்கு முன்பே கூறப்பட்ட வண்ணம், இப்பெரியார் பட்டத்துக்கு வந்து முதலாறு வருடங்களுக் குள்ளேயே இந் நியமன விஷயம் நேரிட்டிருக்கிறது; அப்பொழு தெல்லாம் இந்த கலீபாவின் மீது பழிசுமத்துவதற்கு ஒன்றும் இட மில்லையென்றே எல்லாக் குணதோஷ வாதிகளும் ஏகோபித்துக் கூறி யிருக்கின்றுர்கள். எனவே, எதிரிகளது அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டே வலீதின் நியமன விஷயத்தில் கலீபா அவர்களை மன்னித்துவிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. வலீத் விஷயத்தில் உதுமான்(றலி) அவர்கள் சற்றும் உறவின் முறையை மேற்கொள்ள வில்லையென்பது மற்ெருரு முக்கிய காரியத்தாலும் வெளியாகின்றது: எவ்வா றெனின், வலீதென்பார் மதுபானம் செய்யும் பழக்கமுடையவ ரென்னும் அந்தரங்கம் வெளி

கவர்னர் தவறிழைத்தாலும் தண்டனையே

யானவுடன் அவர் அக்கணமே சிறிதும் தாக்ஷிண்யமில்லாது வேலையினின்று நீக்கப்பட்டதுடன் போகாது, பகிரங்க ஸ்தலத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டு, இஸ்லாமிய சட்டப்பிரகாரம் கொடுபட வேண்டியிருந்த கசையடிகளும் கொடுக்கப் பெற்றூர். ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் உறவுமுறைப் பாசத்தால் உத்தியோக காரியங்களில் பக்ஷபாதத்துடனே நடந்துகொள்ள **வில்லை** யென்பதற்கு இதனைப் பார்க்கினும் வேறென்ன சாக்ஷியம் வேண்டப்படுதல் கூடும் ? ஒரு மாகாணுதிபதியைப் பகிரங்க ஸ்தலத்தில் நிறுத்திக் கசையடி கொடுப்பதென்பது வெறுஞ் சமான்யமான காரிய மன்றே! உதுமான் (றலி) அவர்கள் உறவின் முறையால் தாக்ஷிண்யம் பாராட்டுகிறவர்களென்பது மெய்யேயாயின், இப்பெரியார் வலீதைப் பகிரங்க ஸ்தலத்தில் நிறுத்தி அவமானப் படுத்தாத முறையிலே ஒருவாறு தடை செய்து காப்பாற்றி யிருக்கலாமே! ஹி. 30-இல் வலீதுக்குப் பின்னுல் ஸயீத் பின் ஆஸ் என்பார் அம் மாகாணுதிபதியின் பதவியில் அமர்த்தப் பட்டார் ; இவர் அனுபவ மில்லாத ஒரு சிறுவர்; கலீபா அவர்கட்கு உறவினராகவும் இருந்து வந்தார். இவரது ஆட்சியின்போது கூபாவிலிருந்த துஷ்டர்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து இந்த மாகாணுதிபதியின் மீது அதிகமான மேலாதிக்கம் பெற்றுவிட்டார்கள் ; ஆதலினுல், ஹி. 34-இல் இவர் திருப்பி யழைக்கப்பட்டு, இன்னுர் ஸ்தானத்திலே அபூ மூஸா அஷ்அரீ என்பார் நியமிக்கப்பட்டார். இப் பெரியார் உதுமான் (றலி) அவர்கட்கு எவ்விதத்தாலும் உறவின் முறையாளராய் இருந்ததில்லை. எனவே, இதனுல், ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் தங்கள் பந்துமித்திரர்கட்கே உத்தியோகம் கொடுத்து

வந்தார்கள் என்றுகூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்குச் சற்றும் கூபாவில் இடமில்லாது போய்விட்ட தென்னலாம்.

இப்பொழுது நாம் பஸராவின் விஷயத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம் : ஹஜ்ரத் உமர்(றலி) அவர்கள் தங்கள் ஆட்சியின் போது அபூ மூஸா அஷ்அரீ என்பாரை அவ் விடத்திற்கு மாகாணாதிபதியாய் நியமனம் செய்திருந்தார்கள். ஹி. 29-இல் பஸராவி லுள்ள பொது மக்கள், அந்த மாகாணாதிபதி குறைஷியர் பக்கம் அதிகமான பக்ஷபாதம் பாராட்டுகிறவரா யிருக்கிறாரென்று குற்றஞ் சுமத்தினார்கள். எனவே, உதுமான்(றலி) அவர்கள் அந்த அபூ மூஸாவை அவ் வுத்தியோகத்தி னின்று நீக்கிவிட்டு, அவரது ஸ்தானத்தில் பஸராவின் மக்களுக்குப் பிடித்தமான வேறொருவரை நியமித் தனுப்பினார்கள். ஆனால், இந்தப் புதிய மாகாணாதிபதி தமக்குரிய பொறுப்புவாய்ந்த அந்தப் பெரிய உத்தியோகத்தைச் செவ்விதாய் நிர்வகிக்கக் கூடிய திறமை யற்றவரா யிருந்தார். ஆதலின், அவர் அவ் வேலையினின்று அப்புறப் படுத்தப்பட்டு, அப்துல்லா பின் ஆமிரென்பார் அங்கு மாகாணாதிபதியாய் அனுப்பப் பட்டார். இந்த அப்துல்லா வானவர் கலீபாவுக்கு உறவின் முறையில் தோன்றியவரா யிருந்தது வாஸ்தவமே யாகும் ; ஆனால், இவர் பாரசீகநாட்டை இரண்டாமுறையாய்க் கைப்பற்றியதிலும், அதிக விஸ்தீரணமுள்ள பூபாகத்தை இஸ்லாமிய ராஜ்யத்துடன் கொண்டுவந்து சேர்த்ததிலும் அளவிறந்த சாமர்த்தியத்துடனும் தேசாபிமானத்துடனுமே ஒழுகி யிருக்கின்றார். ஆகவே, இன்னாரை பஸராவின் கவர்னராய்த் தேர்ந் தெடுத்ததில் இந்த கலீபா அவர்கள் இவருடைய சிறந்த குணாதிசயங்களைக் கொண்டே அவ்வாறு பொறுக்கி யெடுத்திருப்பதாக

(ஓரக்குறிப்பு: பஸராவின் விஷயம்)

நாம் நன்கறியக் கடவோம்: இதில் பந்துத்துவத்தின் பாரபக்ஷ மென்று குறைகூறுதற்குச் சற்றும் இடமேயில்லை. அப்பால் நிகழ்வுற்ற காரியங்களிலிருந்தும் இந்த அப்துல்லாவின் நியமனம் நிஷ்பக்ஷபாத முள்ள நியாயமான நியமன மென்றே நாம் நன்கு தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். எகிப்தின் மாகாணுதிபதியாய் இருந்துவந்த அம்ர் பின் ஆஸ் (றலி) என்பாரை நீக்கி, அவரது ஸ்தானத்தில் அப்துல்லா பின் ஸஅதை நியமனம் செய்தபோதும் அந்நாட்டினர் இவ்வாறுதான் குறைகூறத் துணிந்தனர். அந்த அப்துல்லாவும் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களுடைய அபிமான சகோதரரா யிருந்துவந்தார்; ஆனால், அன்னார் அளவற்ற ரோமப்படைகள் முன்னே இஸ்லாத்திற்கு வெற்றி வாங்கி யளித்ததி னின்றும், அப் பெரியார் முஸ்லிம் ராஜ்யத்திற்காக ஒரு பலம்பொருந்திய கப்பற்படையை உற்பத்திசெய்து வைத்ததி னின்றும் அவரது மேதாவித் தனமும் தீரமும் நன்கு புலனாகின்றன வல்லவா? ஆகவே, அத் தகைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டே யல்லது, உறவின்முறையால் உதுமான்(றலி) அவர்கள் அப்படிப் பட்ட நெருக்கடியான நேரத்தில் அப்துல்லா பின் ஸஅதை எகிப்திற்கு மாகாணுதிபதியாய் நியமித்தனுப்ப வில்லை யென்பது பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்கக் கிடக்கின்றது. உண்மை இவ்வாறிருந்தும், கிளர்ச்சிக்காரர்கள் மதீனாவிற்கு வந்து, அப்துல்லாவை அந்த ஸ்தானத்தி னின்று விலக்கிவிட வேண்டு மென்று விரும்பிக் கேட்டக்கால், கலீபா அவர்கள் அக்கணமே அதற்கிணங்கி, அப்துல்லாவைத் திருப்பி யழைத்துக் கொண்டு, அந்த ஸ்தானத்தில் எகிப்து நாட்டார் விரும்பிய முஹம்மத் பின் அபூபக்ர் என்பாரை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

மேற்கூறிய விருத்தாந்தங்களிலிருந்து உதுமான்(றலி) அவர்கள் மாகாணாதிபதிகளை நியமனம் செய்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு உறவின் முறையிலுள்ளார் சிலரையும் பொறுக்கி யெடுத்திருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். ஆனால், அதனை வைத்துக் கொண்டு, பொதுப்படையாகவே இந்த கலீபாவானவர் தம்முடைய பந்துமித்திரர் பால் பக்ஷபாதத்துடனே நடந்துவந்தாரென்று குற்றஞ்சாட்டத் துணிவது ஒரு கூடாத காரியமே யாகும். என்னெனின், பந்துத்துவ மென்பது மிகவும் விரிவான கிளைகளை யெல்லாமும் உறவின் முறையுள்ளேயே கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கூடிய ஒரு விரிந்த சொல்லா யிருந்து வருகிறது. ஒருவரை மற்றொருவருடன் தொந்தம்செய்து காட்டவேண்டு மென்றால், நெடுந்தூரம்சென்றேனும் அவ்விருவருக்கிடையிலே ஒருவித உறவின் முறையை உண்டுபண்ணி விடலாம். ஆனால், ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்களால் பொறுக்கி யெடுக்கப்பட்ட உறவினரை யெல்லாம் எப்படி இழுத்திழுத்துப் பார்த்த போதினும், கலீபாவுடன் நெருங்கிய சம்பந்த முள்ள பந்துக்க ளென்று கூறுவது சிறிதும் சாலாது. அதுவேயு மன்றி, மற்றொரு முக்கியமான ஆதாரமும் நமக் கில்லாது போக வில்லை. என்னெனின், இப் பெரியார் தம்முடைய பந்துக்களை மாகாணாதிபதிகளாய் அனுப்பியது போலவே, அன்னார்மீது குற்றங்குறை கூறப்பட்டக்கால், சர்வசாதாரணமாய் அவ் வுத்தியோகத்தினின்று நீக்கிக்கொண்டுமே யிருந்தார்கள். பக்ஷபாதமுடைய ஒருவர் அவ்வாறு செய்ய இணங்கார்; அத்தகையினர் எவ்வாற்றானும் தம்முடைய பந்துமித்திரரை உத்தியோகங்களில் நிலைநிறுத்தி வைத்துக் கொண்டே

மாகாணாதிபதிகளைப்பொறுக்கி யெடுத்ததில் கலீபாவின் நிஷ்பக்ஷபாதம்

குடிமக்கள் கூறும் குற்றச்சாட்டுக் கெல்லாம் செவிதாழ்த் தாது மௌனஞ் சாதித்து நிற்பர் ; அல்லது வேறு சாக்குப்போக்குச் சொல்லி, சமாதானமும் கூற முற்படுவர். பொதுமக்களால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட மாகாணாதிபதிகள் அவ்வப்போது திருப்பி யழைக்கப்பட்டதோடு நின்று விடாது, ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் அத்தகைய ஒரு கவர்னரை மதுபானம் செய்தாரென்னும் குற்றத்திற்காகப் பகிரங்க ஸ்தலத்திலே விட்டுக் கசையடியும் சட்டப்படி கொடுக்கச் சொன்னார்கள். அன்றியும், பாரசீக நாட்டுக் குழப்பத்திலும், ஆபிரிக்கா கண்டக் கிளர்ச்சியிலும் அதிகம் ஈடுபட் டுழைத்து நல்லவிதக் கீர்த்தியும் பிரதாபமும் பெற்றமைக்காகவே ஒருசிலர் அங்கங்கே கவர்னர்களாக அனுப்பப் பட்டார்க ளல்லது, உதுமான் (றலி) அவர்களுக்கு உறவின் முறையாள ரென்னும் பாந்தவ்யத்தால் அவர்கள் அவ்வாறு உயர்தர உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட வில்லை. ஆகவே, இந்த கலீபாவின் இறுதி ஆறாண்டிலேதான் அவ்வாறு பக்ஷபாதம் காண்பிக்கப் பட்டதென்றும், முதலாறு ஆண்டுகளில் அவ்வாறொன்றும் நிகழ்வுறு வில்லையென்றும் கூறுவதற்குச் சரித்திரபூர்வமான ஆதாரம் எதுவுமே யில்லையென்பது சரதமேயாம்.

வலீத் என்பார் ஹி. 25-இல், அஃதாவது, இந்த மூன்றாவது கலீபாவின் இரண்டாவது ஆண்டிலே கூபாவின் கவர்னராய் நியமிக்கப் பெற்றார். அப்துல்லா பின் ஸஅத் ஹி. 26-இல், அஃதாவது இவரது மூன்றாவது ஆண்டிலே எகிப்தின் கவர்னராய் நியமனம் பெற்றார்.

துர்ப்பிரசாரம் செய்வதா

ஆதலால், அவ்விரு நியமனங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆரம்பகாலத்தில் இந்த கலீபாவானவர் பக்ஷபாதத்துடன்

நடந்துகொண் டிருத்தல் சாலாது ; என்னெனின், எல்லாக் குணதோஷ ஆராய்ச்சிக்காரரும் இவரது ஆட்சிக்குரிய முதலாறு வருடங்களிலே எத்தகைய பக்ஷபாதமும் எவர்மாட்டும் காண்பிக்கப்பட வில்லை யென்று ஏகோபித்து ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறார்கள். எனவே, கூபாவுக்கும் எகிப்துக்கும் மாகாணாதிபதிகளை நியமனம் செய்த விஷயத்தில் இந்த கலீபாவானவர் பக்ஷபாதம் காண்பிக்கத் துணிந்தனரென்று கூறுவதில் ஒன்றும் நியாயம் இருப்பதாய்ப் புலப்படவில்லை; ஆனால், இந்த மூன்றாவது கலீபாவின் ஆட்சிக்கு விரோதமாய்க் கலகம்செய்யத் தலைப்பட்டவர்கள், பின்னாலேற்பட்ட தங்கள் மூர்த்தன்யத்தை வைத்துக்கொண்டு, அவ் வுத்தியோக நியமனங்களைப் பக்ஷபாத முள்ளவை யென்று ஒரு வெறுஞ்சாக்காகவே பொதுமக்கள் முன்னே பரத்தத் துணிந்துவிட்டார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட் டானது அஸ்திபாரமற்ற வெறுங் கூச்சலே என்பது இப்பால் நன்கு விளங்கக்கிடக்கின்றது ; ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் எப்பொழுதுமே எந்த உத்தியோக விஷயத்திலும் தங்கள் பந்து மித்திர ரென்னும் பக்ஷபாதத்துடனே நடந்து கொண்டதே கிடையாது : எனினும், வெறும் க்ஷாத்திரத்தைக் கொண்டே விரோதிகள் சிலர் கிளம்பி, இந்த கலீபாவின் மீது பக்ஷபாத மென்னும் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி, துர்ப்பிரசாரம் செய்யத் துவக்கி விட்டார்கள். ஆதலால், நாமும் அடியிற்காணு மாறேதான் நினைக்கத் துணிகின்றோம் :

உதுமான்(றலி) அவர்கள் இரண்டாவது கலீபாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றி, தங்கள் உறவின்முறையாளரை மாகாணாதிபதிகளாய் நியமித்திராமல் சக்தியும் சாமர்த்தியமு முள்ள அன்னிய மனிதர்களை அவ்வாறு

நியமித்திருந்தால், மிகநன்றாகவே யிருந்திருக்கும் ; மிகநன்றென்று நாம் ஏன் கூறுகிறோமெனின், அவ்வாறு செய்திருந்தால், விஷமிகள் சிலர் கிளம்பிப் பொதுமக்கள் கண்ணில் மண்ணை வாரிப் போட்டு, கலீபாவுக்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சி செய்தற்குரிய ஒரு முக்கிய காரணத்தை அஃது அடியுடன் அழித்தொழித்து விட்டிருக்கும். ஆனாலும், அந்த ஆதிகால முஸ்லிம் பெரியார்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த சங்கடங்களும், இடுக்கண்களும், அவர்கள் இஸ்லாத்தின் கலத்தை உய்த்துச் சென்றதில் அடைந்து கொண்ட கஷ்ட நஷ்டங்களும் இப்படிப் பட்டவை யென்று ஒருசிறிதும் தெரிந்துகொள்ளாமல் நாம் இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டிலே இருந்துகொண்டு அன்னார்மீது தீர்ப்புக் கூறுவதென்பது ஒரு விரும்பத் தக்க காரியமா யில்லை. இற்றைநாளில் சற்றேறக் குறைய பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகள் கழிந்தபின்பு நாம் இவ்வாறெல்லாம் அம் முன்னோர்களின் செய்கையைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யத் துணிகின்றோம். ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் தங்கள் சாகையாகிய பனூ உமையாக்களிடம் பக்ஷபாதம் பாராட்டினார்களென்று ஒருசிலர் உரைக்கத் துணிகின்றார்கள். ஆனால், இவர்களுக்குப் பின்வந்த ஹஜ்ரத்அலீ (றலி) அவர்களும் அதே விதமான கொள்கையைத்தான் பின்பற்றத் துவக்கிக் கொண்டார்கள் ; அஃதாவது, அந்த நான்காவது கலீபா தங்கள் இனத்தவர்களாகிய பனூ ஹாஷிம் வர்க்கத்தினருக்கே அரசாங்கத்தின் பெரும் பெரும் உத்தியோகங்களை யெல்லாம் வழங்கிவந்தார்கள். ஒருகால் அந்தக் காலத்தில் இருந்துவந்த சூழ்நிலைக் குகந்தாற்போலே அப்படித்தான் செய்யவேண்டி யிருந்தது போலும் ;

பக்ஷபாதம் இருந்திருக்க முடியாது

அவரவர் பொறுக்கிக் கொண்ட பெரியார்கள் அவ்வப் போது கிடைக்கக்கூடிய சிறந்தவர்களா யிருந்திருக்க லாம். எவ்வா ருயினும், ஒரு விஷயம் மட்டும் நிச்சய மாய்ப் புலப்படாது போய்விட வில்லை. மீக் கூறிய விவரணங்களி லிருந்து அத்தகைய முடிபைத் தவிர்த்து வேறெருவித முடிபுக்கும் எவரும் வரமுடியாதவரா யிருக்கின்ருர். ஹஜ்ரத் உதுமானும்(றலி) ஹஜ்ரத் அலீ யும் (றலி) அவ்வாறு தத்தமக்குரிய பந்துமித்திரர்களை உத்தியோகத்தில் அமர்த்திய விஷயத்தில் தீய எண்ண மேனும் பந்துமித்திர ரென்னும் பக்ஷபாதமேனும் இருந் திருப்பது ஒருசிறிதும் முடியாது.

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களைக் கொலை புரி வதற்கும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் பலத்தை நிலைகுலை யச் செய்வதற்கும் காரணபூதமாய்த் தோன்றிய கிளர்ச்சி

உதுமானுக்கு (றலி) விரோத மாய் இப்னு ஸபா எழுப்பிய கிளர்ச்சி

யைக் கிளப்பிவிட்ட 'படுபாவி' இப்னு ஸபா வென்னும் ஓர் எமன்தேய யூத னுகவே யிருந்து வந்தான்; இவன் ஒரு யூதனுக்கும் ஒரு நீகிரோவப் பெண்ணுக் கும் பிறந்துள்ள சங்கரஜாதி விஷமியா யிருந்தான்; இக் காரணத்தினுல் இவனை எல்லோரும் இப்னுஸவ்தா, அஃதாவது, கரிய காரிகை யின் குமாரன் என்று அழைத்துவந்தனர். உதுமான்(றலி) அவர்களது ஆட்சியின் எட்டாவது ஆண்டிலே இவன் பஸராவுக்குச் சென்று, அப்துல்லா பின் ஆமிர் கவர்னரா யிருந்தபோது, ஆங்கு இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொண் டான். இவன் பிறகு நடந்துகொண்ட நடவடிக்கைகளி லிருந்து தனதுள்ளத்தின் கண்ணே ஒளித்துவைத்திருந்த கெட்ட எண்ணங்களை மறைத்துக் கொள்ளுதற் காகவே இஸ்லாத்தின் இனிய போர்வையை எடுத்துப் போர்த்

துக் கொண்டா னென்று நாம் நன்கு தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். முதன் முதலில் இவன் கலீபாவினுல் நியமனம் செய்யப்பட்ட கவர்னர்களுக்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சி செய்வதையே தனது முக்கிய பிரசாரமாக வைத்துக் கொண்டான். இவனது இந்தச் சூழ்ச்சியை அறிந்த பஸராவின் கவர்னர் இப்னு ஸபாவை அம்மாகாணத்தை விட்டு வெளியில் நாடுகடத்தி விட்டார். அப்பால் இவன் பஸராவைத் துறந்து வெளியேறி, இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் முக்கிய கேந்திர ஸ்தலங்களாகிய கூபா, சிரியா, எகிப்து ஆகிய மாகாணங்களி லெல்லாம் அலைந்து திரிந்து வந்தான். ஓரோ ரிடத்திலிருந்தும் இவன் துரத்தி யடிக்கப்பட்ட போதினும், தான் போகுமிடங்களி லெல்லாம் தனது விஷத்தைமட்டும் ஒரு சிலர்பால் புகுத்தாது புறப்படுவது கிடையாது. எனவே, பஸராவிலும் கூபாவிலும் ஒருசிலர் இவனது மாய வலைக்குள்ளே வீழ்ந்து, கவர்னருக்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். சிரியா நாட்டில் இவனது விஷமத்தன்ம் சிறிதும் பலப்பிராப்தி யடையாது போய்விட்டது; என்னெனின், முஆவியாவின் முன்யோசனையால் அந்நாட்டில் இப்னு ஸபாவால் எதுவும் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், இவன் எகிப்துக்குச் சென்றதன் பின்பு தனக்குரிய முழுவேஷத்தையும் வெளிப்படுத்தத் துணிந்து விட்டான். எப்படி யெனின், இந்த மூன்ருவது கலீபா பட்டத்திற்கு வந்ததே நியாய விரோத மென்னும் கிளர்ச்சி யொன்றைக் கிளப்பி விட்டான். அலீ (றலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகத்தின் (சல்) நியாயமான வாரிஸா யிருந்தமையால், அவர்களே நியாயமான கலீபாவா யிருக்க வேண்டு மென்று இவன் போலிப் பிரசாரம் புரிந்துவந்தான். இத்தகைய ராஜத்துரோகமான பிர

சாரத்தை இவன் தனக்குரிய எகிப்து நாட்டிலிருந்து தன்னுடைய ஆட்கள் மூலம் ஏனை மாகாணங்களுக்கும், முக்கியமாய், பஸராவுக்கும் கூபாவுக்கும் சதா அனுப்பிக்கொண்டே யிருந்தான். தனது தீய நோக்கத்திற்கு மத சம்பந்தமான நிறத்தைக் கொடுத்து விட்டமையால், இப்பாதகன் அங்கங்கே சிற்சில ஏமாளிகளைப் பெற்றுக் கொண்டும் விட்டான்.

உதுமான் (றலி) அவர்கட்கு விரோதமாய் இப்னு ஸபாவாலும் அவனுடைய ஆட்களாலும் கிளப்பப்பட்ட கிளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சம் இதுவாகத்தான் இருந்துவந்தது : அலீ (றலி) அவர்கட்குக் கிடைக்க வேண்டி யிருந்த கிலாபத் பதவியை இந்த மூன்ருவது கலீபாவானவர் சட்ட விரோதமாய் அபகரித்துக் கொண்டு விட்டாரென்றே அவர்கள் புரளிபண்ணிக்கொண் டிருந்தார்கள். அதனுடன்கூட அந்த இப்னு ஸபா வேறுபல காரணங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய அத்துணைத் தந்திரசாலியாகவே யிருந்துவந்தான் : ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள்மீது பழிசுமத்துவதற்கு எத்தகைய சிறுதுரும்பும் அவனுல் பெரும் பிரயோஜனம் படத் தக்க தடியாகவே உபயோகிக்கப்பட்ட தென்னலாம் ; உடனே அவன் அதற்குக் கண் காதுக ளெல்லாம் சிருஷ்டித்து, ஒரு பெரிய பெருமாளாக்கி, கபடு சூதற்ற சாதாரண மக்கள் முன்னே ஒரு மாபெரும் விஷவிருக்ஷமாய் மிகைபடுத்தி விஷமப் பிரசாரம் புரிந்து காண்பிப்பான். அப்பால் அநேக ஏமாளிமாக்கள் அவனது பொறியுள்ளே வந்து சிக்கிக்கொள்வர்.

கிளர்ச்சி வலுக்கின்றது

நாம் இதற்கு முன்னம் விளக்கியிருப்பதே போன்று, உமர் (றலி) அவர்கள் ஆட்சியின் காலத்தில் எல்லாப்புறங்

களில், முக்கியமாய் மெஸபொட்டேமியாவில்— இங்கே தான் பஸரா, கூபா என்னும் இருபெரு நகரங்களும் செழித்தோங்கத் தலைப் பட்டன— எண்ணிறந்த மக்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொள்ள முற்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் இஸ்லாத்தின் ஞானவிகாசத்தைப் பற்றியேனும், இதன் ஆத்மதத்துவ விசேஷங் குறித்தேனும் நபிபெருமானாரின் சிஷ்யர்களுக்குத் தெரிந்திருந்ததில் ஒருசிறு கூறையேனும் அறிந்துகொண்டன ரில்லை; ஆனாலும், முஸ்லிம்களுக்கு அப் பெருமானால் அளிக்கப்பட்டுள்ள மானிட உரிமை களில் பழைய முஸ்லிம்க ளென்றும் புதிய முஸ்லிம்க ளென்றும் ஒன்றும் வேறுபாடு செய்வதற்கு இடமில்லா திருந்துவந்தது. ஒருவன் முஸ்லிம்களுக் குரிய அடை யாளங்களை மேற்போட்டுக் கொண்டுவிடுவா னாயின், அப்பால் அவனுக்கு இஸ்லாமிய உரிமைக ளனைத்தும் சுயமே வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. எனவே, சமத்துவ மென்பதும், சர்வசுதந்தர மென்பதும் இஸ்லாத்தினால் எல்லாருக்கும் அளிக்கப்படும் இரு பெரும் பாக்கியங்க ளென்றே கூறியமைதல் வேண்டும். ஆதிகால முஸ்லிம் களிடை இத்தகைய உரிமைகள் இஸ்லாத்தின் ஆழ்ந்த படிப்பினையால் விளைந்த கடமை கண்ணியம் என்னும் இருவித உயரிய குணங்களுடனே மிசிரமாய்க் காணப் பட்டன; எனவே, அவ்விரு உரிமைகளையும் அனுபவிப்ப தில் அவர்கள் எல்லையை மீறி ஒரு சிறிதும் அப்பாலிப் பால் சறுகிவிடுவ தில்லை. ஆனால், பின்னால் இஸ்லாத் தைத் தழுவியிருந்த மாக்கள் தங்கள் உரிமைகளை அனு பவிக்கத் துணிவுறுங்கால், கடமை கண்ணியம் என்னும் இருபெரும் பண்புகளையும் காற்றில் பறக்கவிட்டே வந் தார்கள். ஆதலினால்தான், அந்த நவ்முஸ்லிம்கள் தங்க

நவ்முஸ்லிம் களின் போக்கு

ளுக்குக் கிடைத்த புதிய உரிமைகளைத் தவருன வழி யிலே பிரயோகிக்கத் துணிந்து விட்டார்கள். அப்பால் எல்லாவிதமாய கற்பனைக் குற்றச்சாட்டுக்களும் கலீபாவின் மீதும் அவருடைய கவர்னர்களின்மீதும் சுமத்தப்பட்டு, எவ்விதத் தட்டுத்தடங்கலு மின்றி எங்கும் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டு வந்தன. பொதுமக்கள் சாதாரணமாய்த் தங்கள் செவியில் படுவதை யெல்லாம் மெய்யென்றே நம்பிவிடுவது பெருவழக்கம்; அவர்கள் தங்கள் செவியில் விழும் விஷயங்களின் மெய் பொய்யைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, உண்மையை ஊடுருவிப் பார்க்கச் சக்தியற்ற வராய், விஷமப் பிரசாரம் செய்பவர் மாய வலையுள்ளே மிக எளிதில்வந்து வீழ்ந்துவிடுகிருர்கள்.

இப்னு ஸபா கிளப்பிய கிளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சம், இதற்குமுன் எழுதிக் காண்பித்ததே போல், மத சம்பந்தத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு விட்டது.

பதவீகளும் அவ்வலையில் சிக்குகின்றனர்

அதனுடன்கூட இன்னம் பலப்பல சில்லறைக் காரணங்களும் இடைவிடாது சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டே வந்தன. "பதவீக" ளென்னும் காட்டரபிகளை ஏமாற்றும் பொருட்டு, அரசாங்கத்தின் எல்லா உயர்தர உத்தியோகங்களும் குறைஷியருக்கே கொடுக்கப்பட்டு வந்தன வென்று அவர்கள் செவியில் ஓயாமல் ஓதப்பட்டு வந்தது. தியாகம், யுத்தகளத்தில் கஷ்ட நஷ்டங்களை மேற்கொள்ளல், அவசிய காலங்களில் உதிரம்சிந்தல் போன்ற அரிய காரியங்களுக்குமட்டும் அந்த பதவீகள் முன்னணியில் கொண்டுவந்து நிறுத்தப் படுகிருர்க ளென்று அந்தக் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் அந்தக் காட்டரபி களைத் தூண்டி விட்டார்கள். வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பற்பல தேயங்களையும் ஜயித்து இஸ்லாமிய ராஜ்

யத்துடன் இணைத்து வைப்பது மட்டுமே அவர்கள் கடமை யென்றும், ஆனால், அவ்வத் தேயத்தில் உத்தி யோகம் பெறவேண்டிய வேளை வருங்கால் அப்பொழுது அந்த பதவீகள் அடியுடன் ஒதுக்கப்பட்டு, அத்தனை உத்தி யோகங்களும் குறைஷிமக்களுக்கே அளிக்கப்பட்டு விடு கின்றன வென்றும் துர்ப்பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்தக் காட்டரபிகளைக் கிளப்பிவிடுதற்கு இஃதொரு நல்ல உபாயமாகவே காணப்பட்டது. என்னெனின், இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தில் உயர்தர உத்தியோகங்க ளெல் லாம் குறைஷிய ராலேயே நிரப்பப்பட்டு வந்தன. அத் தகைய உத்தியோகங்களுக்கு அன்னாரே அருகதை வாய்ந்தவ ராகவும் அதுகாலைக் காணப்பட்டார்கள். குறைஷிமக்களே அந்த இஸ்லாமிய ஜனநாயகத்தின் மூல மூளையா யிருந்துவந்தார்கள்; யுத்தகளங்களில் பதவீ களின் புஜபலபராகிக்ரமம் எத்துணைமட்டும் சிறப் புடைத்தா யிருப்பினும், வெற்றிகொண்ட நாடுகளை அடக்கியாளுதற்குக் குறைஷியரின் மூளையே மிகவும் வேண்டப்பட்டது; இக் காரியத்தில் பதவீகள் குறைஷிய ருடன் சரிநிகர் சமானராய் முன்வந்துநிற்பது முடியாத காரியமே யாகும். குறைஷிக ளிடத்தே மூளையுண்டு; பதவீக ளிடத்தே புஜபலம் உண்டு; இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தே இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தை நிலைநிறுத்தும். ஆனால், அந்த பதவீகளிடம், அவர்கள் குறைஷியரால் ஏமாற்றப் படுகிறார்க ளென்னும் ஒரே விஷயந்தான் எடுத்தோதப் பட்டது. ஆயின், ஆழ்ந்த பகுத்தறிவு அதிகம் படைத் திராத அந்தக் காட்டரபிகள் அதனை அப்படியே நம்பத் தலைப்பட்டு விட்டார்கள்; தங்க ளினத்திற்குத் தவ றிழைக்கப் பட்டதாகவே அவர்கள் எண்ணத் துணிந்து விட்டார்கள். எனவே, எதிரிகளின் சூழ்வினை பலித்தது;

அப்பால் எல்லா பதவிகளும் கிலாபத் ராஜ்யத்தின்மீது வெறுப்புக் கொள்ள முனைந்துவிட்டார்கள்.

நபிகள் திலகத்தின் (சல்அம்) தோழர்களுள் அபூ தர் என்னும் துறவிக்குணம் படைத்த ஒருவர் இருந்துவந்தார்; அவர் ஒரு சன்னியாசி போன்றே உயிர்வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தீனுல் இஸ்லாத்தில் ஆதி காலத்திலே சேர்ந்துகொண் டிருந்தார். திரவிய மென்பன வெல்லாம் இஸ்லாத்துக்கு மாறானவென்று தீவிரமாய்த் திட்டுவது அவருக்குள்ள சுபாவ குணமாகும். அவர் ஒருமுறை திமஷ்குக்குச் சென்றார்; ஆங்குள்ள முஸ்லிம்கள் பலர் செல்வர்களா யிருப்பதைப் பார்த்தவுடனே அவருக்கு அந்தப் பணத்தை வெறுக்கும் வெறி அதிகரித்துவிட்டது; அக்கணமே அன்னவர் அச் செல்வர்கட்கு விரோதமாய்த் துர்ப்பிரசாரம் செய்யத் துவக்கிக்கொண்டார்: பூலோக திரவியமெல்லாம் சேமித்துவைக்க லாயிக்கற்றன வென்றும், அவையனைத்தும் தான தர்மங்களிலேயே செலவிடப்பட் டொழிக்கப் படுதற்கே உரியனவென்றும் உபதேசித்து வந்தார். போகப் போக, அன்னார் எல்லை கடந்து சென்று, இவ்வுலக வாழ்க்கையின் எல்லாச் செல்வக் குவியலும் நரகத்துக் குரிய விறகுகட்டையேயாகுமென்று பிறுத்தத் துவக்கிக் கொண்டார். அவர் குர்ஆன் ஷரீபிலிருந்து மேற்கோளும் காட்டாதிருக்கவில்லை; அஃதாவது, "பொன்னையும் வெள்ளியையும் குவித்து வைத்துக்கொண்டு அல்லா(ஹ்)வின் பாதையில் செலவு செய்யாதவர்கட்கு வேதனை மிக்க தண்டனையுண்டென்று அறிவித்து விடுவீராக" — (9 : 34)

அபூ தர் அவ்வாறு தாறுமாறாய் உபதேசம் புரிந்து வந்தமையால், முஸ்லிம்சமுதாயத்தில் ஒருவிதப் பரபரப்

புண்டாயிற்று ; சமாதானத்திற்கும் பங்கமுண்டாய்விடக் கூடுமென்று அஞ்சப்படலாயிற்று. ஆதலால், ஷாம் தேச கவர்னர் முஆவியா அவரைப் பிடித்து மதீனுவுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அபூ தர் மேற்கூறிய ஆயத்திற்கு அவ்வாறு அபத்த வியாக்கியானம் செய்தது இஸ்லாத்தின் அஸ்திபாரத்துக்கே விரோதமாயிருக்கிறதென்றும், அவரவரும் முயன்று பொருள் தேடுவதை இஸ்லாம் தடுக்கவில்லையென்றும், ஜ(க்)காத் தென்னும் ஏழைவிகிதத்தைத் தவிர்த்து எல்லாச் சொத்தையும் கொடுத்துவிடுமாறு தனவந்தரை வற்புறுத்துவது நியாயமல்லவென்றும் கலீபா அவர்கள் அன்னுருக்கு எத்துணை மட்டும் எடுத்து விளக்கிக் காண்பித்தும், அபூ தர் செவிமடுக்கவில்லை.

ஆனுல், அவர் அப்பாலும் தாம் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கா லென்றே துர்ப்பிரசாரம் புரிந்துகொண்டு திரிந்தமையால், ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள், மதீனுவில் கலகமுண்டாகாதிருக்கும் பொருட்டு அன்னுரை ரப்லா என்னும் இடத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள் ; அபூ தர் ஆங்குச் சென்று இரண்டாண்டு கழிந்து இறந்துபோய் விட்டார். இதையும் ஒரு காரணமாய்க் கொண்டு எதிரிகள் இந்த மூன்றுவது கலீபாவுக்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சி செய்யத் துணிந்துவிட்டார்கள். பொது மக்களிடைக் கலக மனப்பான்மையை உண்டு பண்ணு திருக்கும் பொருட்டு நாட்டு நலத்திற்காகவே அபூ தர் வெளியூர் அனுப்பப்பட்டிருந்தும், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் ஒரு நல்ல சாதுவான சன்னியாச ஸஹபியை அநியாயமாய் நாடுகடத்தி விட்டார்களென்று கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கயிறு திரித்துவந்தார்கள்.

இஸ்லாம் இதற்கு முன்பே நாலு திக்குக்களிலும் நன்கு பரவிவிட்டது. வெவ்வேறு தேசத்து வெவ்வேறு ஜாதிமக்கள் எண்ணிறந்தபேர் இம் மார்க்கத்தைத் தழு விக்கொண் டிருந்தனர். அரபுநாட்டுக்குள்ளேயே தங்கள் பாஷையில் பற்பல உச்சரிப்புக்களை யுடைய பலப்பல பிரிவுகள் இருந்துவந்தன. இவற்றின் காரணமாகவெல்லாம் குர்ஆன் ஓதுவதிலும் பற்பல உச்சரிப்புள்ள பாடபேதங்கள் அங்கங்கே அவரவர் உச்சரிப்பிலே காணப்பட்டுவந்தன ; அஃதாவது, ஒரு சொல் ஓரிடத்தில் ஒருவிதமாய் உச்சரிக்கப்படும் ; அதே சொல் வேறோரிடத்தில் வேறொரு விதமாய் உச்சரிக்கப்படும். அக் கால அரபிகள்பால் நல்ல கல்வியில்லாமையால், நபிகள் பெருமானே சிற்சிலவித உச்சரிப்புப் பேதங்களுக்கு அனுமதியளித் திருந்தார்கள். ஆனால், அன்னிய பாஷைகள் பேசும் அயல் நாட்டினருக்கு அத்தகைய அனுமதிக்கு அவசியமில்லா திருந்தது ; என்னெனின், அரபியல்லாதவர் அந்த அரபு பாஷையில் குர்ஆன் ஷரீபை ஓதத் தொடங்குங்கால், அன்னார் சரியான அரபு உச்சரிப்பையே ஆதிமுதல் கற்றுக்கொண்டு விடலாம் ; அவர்கட்குத் தவறான உச்சரிப்புக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டு மென்பது நியாயமாய்ப் புலப்பட வில்லை. எல்லா முஸ்லிம்களும் ஒரேவிதப்பாடத்தைக் குறைஷியர் ஓதுவதேபோல் ஓதத் தலைப்படுவதுதான் சாலச்சிறந்த முறையாய்க் காணப்பட்டது. நபிகள் நாயகத்தின் காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட அனுமதியும் தற்காலசாந்தியாகவே அளிக்கப் பட்டிருந்தது ; அதுவும் வரிவடிவிலே அன்று ; ஒலிவடிவில் மட்டுமே சில உச்சரிப்புப் பேதங்கள் அனுமதிக்கப் பட் டிருந்தன. எல்லா இடங்களிலு முள்ள எல்லாக்

ஆதாரமற்ற குர்ஆன்களின் தோற்றம்

குர்ஆன்களும் ஒரே (குறைஷி) மாதிரியில் வரையப்பட வேண்டு மென்பதை எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்வர். ஆனால், இப்பால் மக்கள் வரிவடிவிலும் அத்தகைய உச்சரிப்புப் பேதங்களைக் கொண்டுவந்து நுழைக்கத் துவக்கி விட்டார்கள். இது சிறிதும் கூடாத செய்கையாகும். நபிகள் திலகம் (சல்) வரிவடிவில் எவ்வித வேறுபாடத்துக்கும் அனுமதியளிக்கா திருக்க, பிறகு வந்தவர்கள் தத்தம் உச்சரிப்புக்குத் தக்கவாறு வரிவடிவிலும் மாற்றங்களைப் புகுத்தத் துணிந்தார்கள். எனவே, வெவ்வேறுவித உச்சரிப்புக்கேற்றவாறு வெவ்வேறுவிதமாய் வரையப்பட்ட குர்ஆன் பிரதிகள் அங்கங்கே அதிகம் பரவத் தலைப்பட்டன. ஆதலினால்தான், ஹஜ்ரத் உமர் (றலி) அவர்கள் காலத்தில் நிறுவப் பெற்ற பற்பல மத்ரஸாக்களில் பற்பல விதமாய குர்ஆன் பாடபேதங்கள் அதிகம் காணப் பட்டுவந்தன.

வேறொரு மூன்றாவது ஆவசியகமும் நேரிடாது போய்விட வில்லை; அக்கால முஸ்லிம் ராஜ்ஜியத்தின் நெடுந்தூர எல்லைப் பிரதேசங்களில் எழுதி யோதப் பட்டுவந்த குர்ஆன் பிரதிகட் கெல்லாம் மூலப்பிரதியா யிருக்கக் கூடிய சரியான, பிழையறப் பரிசோதிக்கப் பட்ட குர்ஆன் ஷரீப் பிரதிகள் போதிய மட்டும் இல்லா திருந்தன. எனவே, இஸ்லாமிய உலகமுழுவதும் உபயோகமாய் வருதற்குச் சரியான மூலப் பிரதிகள் அதிகம் வேண்டப் பட்டன என்பது கண்கூடு. ஆனால், அதுவிழுது பிழையறப் பரிசோதிக்கப்பட்ட சரியான குறைஷியர்மொழி மூலப்பிரதி ஒன்றேதான்— ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் (றலி) அவர்கள் காலத்தில் நெறியாய்த் தொகுக்கப்பட்டது, இருந்துவந்தது.

ஆதாரமற்ற குர்ஆன் பிரதிகள் கொளுத்தப் பட்டன

TAMIL NADU ARCHIVES

அது ஹப்ஸா (றலி) அவர்கள் கைவயம் இருந்துவந்தது. எனவே, இந்த மூன்ருவது கலீபாவானவர், நபிபெருமான் தோழர்களுள் முதன்மையானவர்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, ஒருமுகமான தீர்மான மொன்றைச் செய்தார்கள்; அஃதாவது, ஹப்ஸா பிராட்டியிடம் இருந்துவந்த பிரதியிலிருந்து வேறுபல சரியான, பிழையில்லாப் பிரதிகள் வரையப்படுதல் வேண்டும்; அவற்றுள் ளிருந்து ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு மாகாணத் தலைநகரிலும் ஆதாரப் பிரதியாய் வைக்கப்படவேண்டுவது அவசியமாம். அதினின்றே ஆங்காங்கும் வேறு பிரதிகள் பெயர்த்தெழுதப் பெறுதல் வேண்டும். இதற்காக ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த தனிக்கோஷ்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் மேற்பார்வையிலே பல சரியான பிழையில்லாப் பிரதிகள் பெயர்த்தெழுதப் பட்டன. அவற்றினின்று ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு முக்கிய பட்டணத்திலும் ஆதார கிரந்தமாய் வைக்கப்பட்டது. அதுபொழுது, அங்கங்கே அவரவரும் தத்தம் சொந்த முயற்சியால் எழுதிவைத்திருந்த பிரத்தியேகப் பிரதிக ளனைத்தும் எரிக்கப்பட்டுப் போய்விட வேண்டு மென்னும் அரசாங்க அறிக்கை யொன்றும் பிறப்பிக்கப் பட்டது. அவற்றிற் கெல்லாம் காரணம் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களே யல்ல; என்னெனின், அக் காரிய முழுதும், மேலே சொல்லப்பட்ட வண்ணம், ஒரு தனிக் கோஷ்டியினரால் சரிவரக் கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. அன்னூர் செய்ததெல்லாம், நபிகள் நாயகமவர்களே (சல்) கோரிய காரியமென்பது வெள்ளிடை விலங்கலாகும். அப் பெருமானூர் விருப்பத்தையே இந்தக் கோஷ்டியினர் நிறைவேற்றி வைத் துள்ளனர். நபிகட்டிலகம் (சல்) அரபு பாஷையின் சிற்சில பாகத்திலுள்ள மக்களின் உச்சரிப்புப் பேதத்துக் கேற்றவாறு

வாய்மொழி யுச்சரிப்பில் மட்டுமே அவரவரும் அர்த்த பேத மில்லாத முறையிலே வேறுபாடமாய்ச் சில சொற்களை உச்சரித்துக்கொள்ள அனுமதி யளித்திருந்தார்கள். ஆனால், வரிவடிவில் வரையத் துணியுங்கால் ஒரே மாதிரி யாகத்தான் குர்ஆன் ஆயாத்க ளெல்லாம் வரையப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்தார்கள். எனவே, நபி பெருமான் கோரியிருந்தபடி ஒரேவித குறைஷி லிபியில் குர்ஆன் ஷரீபை வரைந்துவைத்தது இஸ்லாத்துக்குச் செய்த ஒரு மிகமிகச் சிறந்த சேவையே யாகும். ஆதலினல்தான், அபூபக்ர் சித்தீக்(றலி) அவர்களது ஆட்சியின் போது தொகுக்கப்பட்டு, ஹப்ஸாபிராட்டி அவர்களிடம் பத்திரமா யிருந்துவந்த அந்தச் சரியான பிழையற்ற மூலப் பிரதியிலிருந்து பல புதுப்பிரதிகள் பெயர்த்தெழுதி, முக்கிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன; அவ்வளவுடன் அந்தக் காரியம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கு மாயின், அஃது அரை குறையான செய்கை யாகவே போய் முடிவடைந் திருக்கும். சரியான பிரதிகள் வெளிவந்த பின்பு தவறான பிரதிக ளனைத்தும் அழிக்கப்பட வேண்டுவது ஓர் அத்தியாவசிய மல்லவா? சரியான பிரதிகளுக்கு மத்தியிலே தவறான பிரத்தியேக பிரதிகளும் உலவிவர இடங்கொடுக்கப் பட்டால், அப்பால் மீட்டும் குழப்பத்திற்கு இடங்கொடுத்த தாகவே அக்காரியம் கருதப்படும். ஆதலின், பிழையான பிரதிக ளெல்லாம் அழிக்கப்பட வேண்டுவது அவசியத்திலும் மகா அவசியமே யாகும். ஆகவேதான், அத்தகைய ஆதாரமற்ற பிரதிகளனைத்தும் அழித்தெரிக்கப்பட்டதும் இஸ்லாத்திற்குச் செய்யப்பட்ட ஒரு தலைசிறந்த ஊழியமாய்க் கருதப்பட்டு வருகிறது. இது மெய்தான்.

இத்துணைச் சிறந்த நல்ல இஸ்லாமிய ஊழியமும், எதிரிகள் கையில் கலீபாவைத் தாக்கி வீண்கிளர்ச்சி செய்ய ஒரு தக்க உபகரணமாகக் கொள்ளப்பட்டது. உதுமான் (றலி) அவர்கள் குர்ஆன் ஷரீபின் பிரதிகளை எரித்து ஒரு பெரிய தேவநிந்தனையான அபசாரத்தை இஸ்லாத்துக்குஇழைத்து விட்டார்களென்று அக் கிளர்ச்சிக்காரர் கூக்குர லிட்டனர். இத்தகைய நேர்மை யற்ற வதந்திகளை நெடுந்தூரத்தி லுள்ள மாக்கள் செவி யேற்றதும், துணுக்குற்று விட்டனர். அவர்கள் முழு விவரத்தையும் அறியார்கள். குர்ஆன் ஷரீபின் பிரதி களைக் கொளுத்தியது பெரும்பாதக மென்பதே அன்னு ரின் முழுநம்பிக்கை. ஆயின், பிழையான பிரதிகளைக் கொளுத்தியது மதக்கடமையா யிருக்கட்டும், அல்லது மதத் துரோகமா யிருக்கட்டும். அஃது எவ்வா றிருப்பி னும், அதற்கு ஜவாப்தாரி ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் மட்டும் அல்லரே ; அக் காரியத்துக் கென்று ஏற்படுத்தப்பட் டிருந்த அந்தக் கோஷ்டியாரே உத்தர வாதிக ளல்லது, அதற்கு உதுமான்(றலி) அவர்களே குற்றவாளியா யிருப்பது முடியாது. ஆனால், இத்தகைய நியாய அநியாயத்தைப் பற்றிய கவலை அந்தக் கிளர்ச்சிக் காரர்களுக்கு அவசிய மில்லை; ஆனால், அவர்களுக்கு வேண்டுவதெல்லாம், ஏதாவ தொன்று இந்த மூன்றாவது கலீபாவின்மீது பழிசுமத்துவதற்கு அகப்பட வேண்டும் ; இஃதொன்றே அவர்களுக்குப் போதும். "பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன்மையினால் மெய்போ லும்மே! மெய்போ லும்மே!"

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) ஜவாப்தாரியல்லர்

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களை யொழிக்கக் கிளப்பப்பட்ட கிளர்ச்சிக்கு முக்கிய தலைமை ஸ்தானம்

எகிப்து (மிஸ்ர்) தேசமாகவே யிருந்துவந்தது ; அதன் பயனாய் முஸ்லிம் ராஜ்ஜியத்துக்கே சிதைவுண்டாகு மென்பது அவர்கட்குத் தெரியாது போய்விட வில்லை. அங்கிருந்து

விஷமம் துவக்கப்பட்டது

தான் இப்னு ஸபா தனது விஷமப்பிரசாரத்தை எங்கும் பரத்திவந்தான். பஸரா, கூபா போன்ற இடங்களிலெல்லாம் இவனுக்குச் சிஷ்யர்கள் முளைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்னு ஸபாவுக்கு மதீனாவில் மட்டும் இருவரைத் தவிர்த்து வேறெவரும் சிஷ்யராய் அகப்பட வில்லை ; அன்னார், முஹம்மத் பின் அபூபக்ர், முஹம்மத் பின் அபூஹுதைபா என்பவ ராவர். இவ்விருவரும், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களது ஆட்சி முறையில் அதிருப்தி கொண்டிருந்த இளவல்களாயிருந்து வந்தனர். இவர்கள் எகிப்தி லிருந்தக்கால், கலீபாவின் அபிமான சோதரர் அப்துல்லா பின் ஸஅத் கவர்னரா யிருந்தபோது, அன்னாருடனே சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். ஆகவே, இப்னு ஸபா எகிப்துக்குச் சென்று தன்கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்த பொழுது, இவ்விருயுவர்களும் அவனது வலையினுள்ளே சிக்கிவிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் சொந்தக் குரோதமே யாகும்.

கூபாவில் இக்கிளர்ச்சி இன்னம் வேகமாய்ப் பரவிவந்தது. கலகக்காரத் தலைவர்கள் பகிரங்கமாய், கலீபாவையும் அன்னாரின் உத்தியோகஸ்தர்களையும் தூஷிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒரு முறை கூபாவின் கவர்னர் தமக்குரிய விருந்தொன்றை நடத்தி வைத்தார். அப்பொழுது அங்கு நடைபெற்ற சம்பாஷணத்தில் கலந்துகொண்ட யுவனொருவன், கவர்னருக்கு

சிரியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட பதின்மர்

அதிசீக்கிரம் சிலநிலங்கள் கிடைக்கவேண்டு மென்று தான் விரும்புவதாய்க் கூறினான்; அதன் கருத்து, அப்பால் தனக்கும் சில உதவிகள் கிடைக்கு மென்றும், அப்பொழுது தன்னுடைய நண்பர்களுக்குத் தன்னால் சகாயம்செய்ய முடியு மென்றும் அவன் கருதி யிருந்ததுதானாகும். அதுபொழுது அவ் விருந்துக்கு வந்திருந்த இப்னு ஸபாவின் சிஷ்யர்கள் அதுதான் தருணமென்று கலகம் செய்யத் துவக்கிக் கொண்டார்கள். "எங்கள் நிலங்களை மற்றவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நீ கூறுகிறையா, என்ன?" என்று கூச்சலிட்டு, அவ் வாலிபனையும் அவனுடைய தந்தையையும் நையப் புடைத்து நொறுக்கி விட்டார்கள். மாகாணதிபதியின் கண்முன்னேயே அவ்வாறு கலகம் செய்தது, அவரது அதிகாரத்தை உதாசினத்துடன் உதறித் தள்ளியதற்கே ஒப்பாகு மன்றோ? அப்பால் அவ்விஷயம் கலீபாவுக்கு அறிவிக்கப் பட்டது; இவர் அந்தக் கலகத்தில் சம்பந்தப் பட்டவர்களை யெல்லாம் ஷாம்தேசத்திற்கு நாடுகடத்தக் கட்டளை யிட்டார். ஆங்குச் சென்றால் அவர்களை யெல்லாம் முஆவியா தமக்குரிய சாமர்த்தியத்தாலும் சாதுரியத்தாலும் சீர்திருத்தி, அவர்களுடைய புரட்சி மனப்பான்மையை யகற்றிவைத்திடுதல் கூடுமென்று கலீபா அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அவ்வாறு சிரியாவுக்கு நாடுகடத்தப் பட்டவர்கள் பதின்மரா யிருந்தார்கள்; அவர்களுள் உஷ்தர் என்னும் நாம முடையவனும் ஒருவ னிருந்தான்.

சிரியா நாட்டில் முஆவியா எத்துணை மட்டும் பிரயத்தனப்பட்டுப் பார்த்தும், அந்தக் கலகக்காரர்கள்

ஒருசிறிதும் திருந்த வில்லை. அப்பால் அவர் கலகக் காரர்களை யெல்லாம் நெடுந் தூரத்தி லுள்ள ஒரு பத்திரமான இடத்திற்கு அனுப்பிப் பாதுகாவல் புரிந்துவருமாறு வேறு சிலரையும் அவர்கட் கென்று ஏற்பாடு செய்து வைத்தார். அதற் குள்ளே கூபாவின் கவர்னரா யிருந்த ஸயீதென்பார் கலீபாவுடன் கலந்து ஆலோசனை புரியு மாறு மதீனாவுக்கு வந்துசேர்ந்தார்; அப்பொழுது, அதுதான் தருண மெனக் கொண்டு கூபாவி லிருந்த கிளர்ச்சிக்காரர் முன்னம் நாடுகடத்தப்பட் டிருந்த அந்தப் பதின்மருக்கும் ஆள்விடுத்து அன்னாரையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பெருங்கலகம் செய்யத் தலைப் பட்டனர். பிற் பாடு ஸயீத் மதீனாவி லிருந்து ஒரு வேலைக்கார னுடன் திரும்பிவந்த பொழுது, அந்தக் கலகக்காரர் அவர்களைக் கூபாவுள் நுழையவிடாது தடுத்து, ஸயீதின் வேலைக் காரனைக் கொன்றொழித்து விட்டார்கள். உடனே ஸயீதும் மதீனாவிற்குத் திரும்பி விட்டார். இஃதொரு பகிரங்கப் புரட்சிக்கலகமே. கடுமையான ஏற்பாடுகளை எடுத்து அந்தக் கலகக்காரர்களைத் தண்டித்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் பரமசாதுவா யிருந்துவந்தமையால், அந்தக் கலகக்காரர் களை மிக்கநல்ல முறையிலே தண்டிப்பதை விடுத்து, அபூ மூஸா அஷ்அரீயைக் கூபாவுக்கு மாகாணாதிபதியாய் நிய மித்து, அவர்களை ஒருவாறு சமாதானம் செய்துவைக்கப் பார்த்தார்கள். ஆதலின், இந்த அபூ மூஸா கூபாவுக்கு வந்தவுடனே ஜனங்களைக் கூப்பிட்டுத் தங்களுடைய ராஜவிசுவாசப் பிரமாணத்தைப் புதுப்பித்துத் தருமாறு கேட்டார்கள். ஆனாலும், அத்தகைய வெளிப்படை யான சமாதானத்தின் கீழே அவ் வெதிரிக ளெல்லாரும்

பகிரங்கப் புரட்சிக்கலகம்

முணுமுணுத்த வண்ணம் மௌனம் சாதித்துச் சமயம் பார்த்துக் காத்துக்கொண் டிருந்தார்கள்.

நாளுக்கு நாள் ராஜத்துரோகிகளின் செல்வாக்குப் பெருகியவண்ணமே யிருந்துவந்தது. எதிரிகள் செய்து வந்த காரியங்களுள்ளெல்லாம் முதன்மையானது, மாகாணுதிபதிகளைக் குறித்துக் குற்றஞ்சாட்டிக் கிளர்ச்சி செய்வதாகவே யிருந்துவந்தது. இதுதான் பாமரமக்களைத் தூண்டிவிட்டுப் பரபரப் படையுமாறு செய்தற்குரிய ஓர் இலகுவான மார்க்கமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மதீனுவிலும் ஒரு சிலர் அந்த மாயவலையுள் சிக்குண்டு, கலீபாவின் மீது குறைகூறத் துணிந்துவிட்டனர்.

குறைமுறைகளைக் குறித்த விசாரணை

அடிமேலடி யடித்தால் அம்மியும் நகருமென்பதற் கேற்ப ஒவ்வொரு நாளும் பஸரா, கூபா, எகிப்து ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து எண்ணிறந்த பர்யாத்கள் மதீனுவுக்குள் வந்து குவிந்தவண்ண மிருந்தன ;— எல்லாம் சதியாலோசனைக் கூட்டத்தினரின் பொய்யான போர்ஜரி பர்யாத்க ளென்பதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லை. இரவு பகலாய் இவ்வாறு வந்து குவிந்த பர்யாத்களைக் கண்டு, ஒருசிலர் 'இல்லாதது பிறவாது, அள்ளாதது குறையாது' என்றவாறு, அவற்றி லெல்லாம் ஏதேனும் உண்மை யிருக்கத்தான் வேண்டு மென்றே ஐயுறத் துணிந்து விட்டனர் ; ஒருசில நபிபெருமான் தோழர்கள் சுயமே அத்தகைய புகார்களின் மெய்பொய் இன்னதென்பதை அறிந்துகொள்ள வழிவகை யற்றவராய், மாகாணுதிபதிகள் குற்றங்குறை யிழைக்காது அப்படிப்பட்ட பர்யாத்கள் அனந்தம் வந்துகுவியக் காரணமிராதென்றே தம்முள் தீர்மானம் செய்யத் துணிந்து விட்டனர். ஆகவே, அவர்கள் கலீபாவிடம் சென்று, அந்தப்

புகார்களை யெல்லாம் விசாரித்து நியாயம் வழங்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார்கள் ; ஆனால், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள், தங்கள்பால் வந்துள்ள யாதாஸ்துகளி லிருந்து எந்த மாகாணாதிபதியும் எத்தகைய குற்றமும் இழைத்துள்ளதாய் முடிவுகட்ட எத்தகைய நியாயமும் இல்லை யென்று பதில் கூறினார்கள். அப்பால் ஆலோசனைக் கூட்ட மொன்று கூட்டப்பட்டு, பஸரா கூபா திமஷ்க் எகிப்து ஆகிய இடங்களுக்கு நம்பிக்கைக் குரிய ஒருசில பெரியார்கள் அனுப்பப்பட வேண்டு மென்றும், அன்னார் சென்று உள்ளூரில் தீரவிசாரித்து உண்மையைக் கண்டறிந்து யாதாஸ்து எழுதிவர வேண்டு மென்றும் தீர் மானம் செய்யப் பட்டது. அப்துல்லா பின் உமர், உஸாமா பின் ஜைத், முஹம்மத் பின் முஸ்லிம், அம்மார் பின் யாஸிர் ஆகிய நால்வரும் இக் காரியத்திற் கென்று பொறுக்கி யெடுக்கப் பட்டார்கள். இவர்களுள் எகிப்து தேசத்துக்குச் சென்ற அம்மார், இப்னு ஸபாவின் நய வஞ்சகர்களாகிய அயோக்கிய சிஷ்யர்களால் வஞ்சித்து ஏமாற்றப்பெற்று, அன்னார் மாயவலைக்குள்ளே சிக்குண்டு, தமது யாதாஸ்தைச் சமர்ப்பிக்க மதீனாவுக்குத் திரும் பியே வரவில்லை. ஒருகால் எகிப்தின் கவர்னர் பொது மக்களின் நல்லபிப்பிராயத்திற்குப் பாத்திரரா யில்லா திருந்திருக்கலாம் ; அம்மாரும் தமது ஏமாளித்தனத்தால் இப்னுஸபாவின் சிஷ்யர்கள் வஞ்சநெஞ்சத்துடன் திறந்து வைத்திருந்த பொறியுள்ளே சென்று வீழ்ந்துவிட்டார் ; அவர்கள் கூறிய வணைத்தையும் அம்மார் வேதவாக்காக ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார். ஏனை மாகாணங்களுக்குச் சென்ற மற்ற மூன்று பெரியார்களும் மனோதைரியமும் மனச்சாக்ஷி சுதந்தரமும் வாய்க்கப் பெற்ற கண்ணிய புருஷர்களாய் விளங்கி வந்தமையால், அந்தஅந்த ஸ்தலத்

தில் தீர விசாரித்து, உண்மையைக் கண்டறிந்து ஒருவர் மீதும் ஒன்றும் குற்ற மில்லை யென்றே யாதாஸ்து வரைந்து விடுத்தார்கள்.

அதுவேயு மன்றி, இந்த கலீபாவானவர் மற்றொரு விதத்திலும் பொதுஜன மனப்பான்மையைச் சமனம் செய்துவைக்கப் பிரயத்தனப் பட்டார்கள்: அடுத்து வரும் ஹஜ்ஜின் காலத்தில் எல்லா மாகாணுதிபதிகளும் மதீனுவுக்கு விஜயம் செய்யுமாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளார்க ளென்றும், அதுபொழுது குறைகூற விரும்புவோர் தமக்குள்ள குறைமுறைகளை நேரில் வந்து கலீபாவிடம் பர்யாத் செய்துகொள்ளலா மென்றும் முஸ்லிம் உலக முழுவதும் செய்தி யறிவிக்கப் பட்டது. பொது மக்களுக்கு எந்த அதிகாரி மீதும் ஏற்பட்டுள்ள குறைகளைப் பகிரங்கமாய் விசாரணை புரிந்து பரிகாரம் அளிப்பதற்கு இதனினும் வேறென்ன உபாயம் அன்னவரால் செய்யப்படுதல் சாலும்? யோக்கியப் பொறுப் புள்ள மூன்று கண்ணிய புருஷர்கள் தீரவிசாரித்து யாதாஸ்து அனுப்பியுள்ளனர்; அது போதா தென்று கலீபா அவர்களே மாகாணுதிபதிகளை நேரில் வைத்து விசாரணை புரியச் சம்மதிப்பதாகவும் எங்கும் செய்தி பரத்தினுர்கள். அவ்வாறே அடுத்துவந்த ஹஜ்ஜின்போழ்து எல்லா மாகாணுதிபதிகளும் மதீனு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆயின், ஒருவரும் கலீபாவின் முன்வந்து எவரைக் குறித்தும் பர்யாத் செய்துகொள்ள வில்லை. இதிலிருந்து வெளியாகும் உண்மை யாது? முன்னம் மூன்றுபெரியார்கள் விசாரணை புரிந்து விஷயத்தை விளக்கிவிட் டிருப்பதேபோல், மாகாணுதிபதிகள்மீது யாதொரு குற்றமும் இல்லை யென்பது விகசிதமாய் விட்டது. இன்றேல் எவரேனும் எவர்

மாகாணுதிபதிகள் மஜூாநாடு

மீதேனும் குறைகூறுவான் வேண்டி, கலீபாவின் திருமுன் பினில் வந்திருக்க மாட்டாரா ? அப்பால் ஹஜ்ரத் உது மான் (றலி) அவர்கள் எல்லா மாகாணுதிபதிகளையும் மற்று முள்ள பல பெரியார்களையும் ஒன்றுகூட்டித் தங்களுக்கு விரோதமாய்த் திரைமறைவில் செய்யப்பட்டு வரும் பொய்ப் பிரசாரத்தை அடக்கி யொடுக்குதற்குத் தக்கதோர் உபாயம் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறிஞர்கள். அப்பொழுது அங்குக் குழுமி யிருந்தவர்க ளெல்லாம், பொய்ப்பிரசார கோஷ்டியின் தலைவர்களை வரவழைத்து, அவர்களுக் குரிய கொடிய தண்டனையை யளித்து, ஏனையோர்க்கும் நல்ல படிப்பினையை யளித் திடுதல் வேண்டு மென ஒருமுகமாய் அபிப்பிராயம் கூறினர். ஆனால், அதனைச் செய்ய ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் ஒருப்பட வில்லை; என்னெனின், எந்த முஸ்லிமின் இரத்தத்தைச் சிந்தவும், முஸ்லிம் சமுதாயத் தில் எத்தகைய கிளர்ச்சிக்கு இடங் கொடுக்கவும் இப் பெரியார் சிறிதும் மனத்துணிவு கொள்ள மாட்டார். ஆதலால், அதுபொழுது கூடிய ஆலோசனைக் கூட்டத் தால் அந்தக் கிளர்ச்சியை யடக்க ஒன்றும் தீர்மானமான ஏற்பாடு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை. ஆனால், முஆவியா மதீனுவை விட்டுப் புறப்பட்ட பொழுது, ஏதோ விபரீதமான சூழ்ச்சிக ளெல்லாம் கலீபாவுக்கு விரோதமாய் நடைபெற்று வருவதாய்த் தாம் கேள்விப் படுவதாகவும், ஆதலின், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர் களுக்குத் தம்மால் திமஷ்கிலிருந்து அனுப்பி வைக்கப் படும் அங்கப் பாதுகாவலரை அங்கீகரித்துக் கொள்ள வேண்டு மென்றும், இன்றேல் தம்முடன்கூடித் தமது தலைநகராகிய திமஷ்குக்கு வந்து விடுவதே சர்வ சிலாக்கிய மென்றும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். எனினும்,

கலீபா வானவர் ஏதொன்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை; நபிகள் திலகத்தின் (சல்) திருமேனி புதையுண்டுள்ள மதீனாவைத் துறந்து தாம் எவ்வாறு திமஷ்குக்கு வருவது சாலுமென்று கூறிவிட்டார்கள். மேலும் தமது சரீரப் பாதுகாப்பினிமித்தமாய் அங்கக் காவலரை அமைத்துக் கொள்வான் வேண்டி அனுவசியமாக அரசாங்கப் பொக்கிஷத்துக்குப் பணச் செலவை யுண்டு பண்ணத் துணியவு மில்லை. எல்லாம் அல்லா(ஹ்)வின் மீது பாரமெனப் போட்டுவிட்டு, ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் நிஸ்சிந்தையாய் நிஷ்களங்கரா யிருந்துவந்தார்கள்.

ஹஜ்ஜின் காலத்தில் எல்லா மாகாணாதிபதிகளும் மதீனாவுக்கு விஜயம் செய்வார்களென்றும், ஆகவே, அன்னார் மீது குறைகூற விழைவோர் அனைவரும் அத் தலைநகருக்கு வந்து தங்கள்பால் பர்யாத் செய்து கொள்ளலா மென்றும் இந்த மூன்றாவது கலீபா செய்தி விடுத்திருந்தமையால், சதியாலோசனைக் காரர்களும் தமக்குள்ளே ஒருவித ஏற்பாடு செய்து கொள்வா ராயினார்கள்: ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், அஃதாவது, மேற்கூறிய ஆணையின்படி மாகாணாதிபதிக ளெல்லாம் தத்தம் மாகாணத்தை விட்டு மதீனாவுக்குப் புறப்பட்டு விட்டவுடனே, அவர்கள் ஊரிலில்லாத போது ஏராளமான மக்கள் ஏககாலத்திலே பஸரா, கூபா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளி லிருந்து புறப்பட்டு, ஒரே சமயத்தில் மதீனா வந்து சேர வேண்டும்; அவர்களுடைய பெருந்திரளைக்கண்டு கலீபாவானவர் தம்முடைய மாகாணாதிபதிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடல் வேண்டும்; இன்றேல், கலீபாவே பட்டத்தைவிட்டு இறங்கிவிடல் வேண்

ராஜத்துரோகிகள் மதீனாவில் கூடுதல்-ஹி. 35, ஷவ்வால்மீ (கி. பி. 656, மார்ச்சுமீ)

டும். இவ் விரண்டிலொன்று நடைபெற வில்லையாயின், அப்பால் அவ் வெதிரிகள் வாளாயுதப் பிரயோகத்தில் இழிந்திடல் வேண்டும். இதுதான் அவர்கள் செய்து கொண்ட ஏற்பாடு. அவ்வாறே அந்த மாகாணுதிபதிக ளெல்லாம் தத்தம் தலைநகரை விட்டு, ராஜதானி நக ராகிய மதீனாவை நோக்கிப் பிரயாண மாயவுடன், சதியாலோசனைக் காரர்கள் அவர்க ளில்லாத அமயம் பார்த்துக் கூட்டங்கூட்டமாய்ப் புறப்பட்டுத் தங்கள் அந்தரங்க எண்ணத்திற்கேற்க மதீனாவை முன்னோக்கிக் கிளம்பி விடப் பார்த்தார்கள். ஆனால், இவர்கள் இவ் வாறு ஏற்பாடு செய்துகொண் டிருக்கும் பொழுதே, அந்த மாகாணுதிபதிக ளனைவரும் கலீபாவுடன் கலந்து ஆலோசனை புரிந்துவிட்டுத் தத்தம் மாகாணங்களுக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். இவ் வண்ணமாய் அம்மக் களின் எண்ணம் அவ்வாண்டில் பலப்பிராப்தி யடை யாது போய்விட்டது; ஏமாற்றமும் அதிக மாயிற்று. ஆத்திரமும் மேலும் மூண்டெழுந்தது.

எனவே, அடுத்த ஆண்டில் அவர்கள் எல்லாவித முன்னேற்பாடுகளையும் உரியகாலத்திலேயே செய்து முடித்துக் கொண்டார்கள். ஹஜ்ஜுக்குச் செல்வதாய்ப் பாசாங்கு செய்து, அன்னார் தங்களுக்கு வேண்டிய சொந்தக் கார்வான்களைச் சித்தஞ் செய்து கொண்டார்கள்; அப் பால் அந்தக் கலகக்காரர்கள் ஏக காலத் தில் பஸரா, கூபா, எகிப்து என்னும் பகுதிகளை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள். மதீனா வந்து சேர்ந்தவுடன் அவரவ ரும் தத்தமக்குரிய வெவ்வேறிடங்களில் பாடிவீடிறங்கிக் கூடாரமடித்துக் கொண்டார்கள். இவர்கள் மதீனாவுக் குள்ளே வந்திருப்பதையும், இன்னாருடைய எண்ணங்

ஹஜ்ஜுக்குப் போவதாகப் பாசாங்கு

கள் தீயநோக் குடையனவா யிருப்பதையும் கேள்வியுற்ற கலீபா அவர்கள், தாங்கள் நடாத்திய மேடைப்பிரசங்க மொன்றில், இவர்கட் கெல்லாம் எச்சரிக்கை யொன்றை விடுத்து வைத்தார்கள்: "அவர்கள் என்னைக் கொலை செய்துவிடச் சதியாலோசனை செய்கிறார்கள். ஆனால், அன்னார் ஒன்றைமட்டும் மறந்துவிட வேண்டாம்: அவர்கள் என்மீது கைவைக்கத் துணிவார்களாயின், அதனால் முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே பெரியதொரு குழப்ப முண்டாய்விடும்; அப்பால் அந்த எதிரிகளே ஏனையவர்களுடன் கூடி வருந்தவேண்டி வரும்." இவ்வாறு ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் எச்சரிக்கை விடுத்தவுடனே மதீனாவாசிகள் கலீபாவை எவ்வாற்றானும் தற்காத்தே தீரவேண்டு மென்று முடிவுசெய்து கொண்டார்கள். இதுகண்டு, எதிரிக ளெல்லாம் ஏமாற்ற மடைந்தே போயினார்கள்; தங்களைப் போலே மதீனாவாசிகளும் இந்த கலீபாவின் ஆட்சியில் வெறுப்புற்றிருந்தன ரென்றும், ஆதலினால் அவர்க ளெல்லாரும் அப்பொழுதே தங்களுடன் சேர்ந்துகொள்வார்க ளென்றும் எதிர்பார்த் திருந்த கலகக்காரர்கள் ஏமாற்ற முறாது வேறென்ன செய்வார்கள்? இவ்வாறு மதீனாவாசிக ளனைவரும் ஏகோபித்து எதிர்க்கத் தலைப்பட்டதைக் கண்ட கலகக்காரத் தலைவர்கள் வேறொரு யுக்தியை மேற்கொள்ளத் துணிந்து விட்டனர்; இவர்கள் எவ்வாறாயினும் மதீனாவிற்குள்ளே நுழைந்துவிட வேண்டும்; அப்பால் அந் நகரவாசிகளால் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது. பிறகு அந்தப் பட்டணமும் கலீபாவும் தங்கள் கைவயம் சிக்கிக்கொள்வரெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டனர். இதுதான் அன்னார் செய்துகொண்ட சதியாலோசனை யாகும். இதனை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவதென்பது அடுத்தபடி

யில் எழுந்த பிரச்சினையாகும். இதற்காக அந்தச் சதியாலோசனைக் காரர்கள் நபிகள்திலகத்தின் பிராட்டிமார்களிடம் தூதுசென்று, தங்களது விருப்பம் கலீபாவிடம் தங்களுக்குள்ள குறைமுறைகளை யெல்லாம் தெரிவித்து, மாகாணாதிபதிகளைத் திருப்பியழைத்துக் கொள்ளுமாறு அன்னாரை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுவதேதா னாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஆனாலும், இவர்களது உள்ளக்கிடக்கையை உள்ளவாறு உணர்ந்து கொண்ட நபிபத்தினிமார் இன்னாருக்குச் சிறிதும் செவி தாழ்த்த மறுத்துவிட்டார்கள்.

இந்த உருத்திராக்ஷப் பூனைகள் கூறும் குறைகள் சாமான்யமானவை யல்லவென்பதும், முஸ்லிம் ராஜ்யத்தின் ஆணிவேரையே அசைத்துவிடக் கூடியவை யென்பதும் தெருவழியே ஓடும் ஒவ்வொரு கண்டவனுக்கும் நன்கு தெரியும். இவர்கள் கூறுவது சாதாரணக் குறை முறைகளா யிருப்பின், ஏன் மூன்றுதிக்கி லுள்ள மூன்று தேசங்களி லிருந்து திரள்திரளான மக்கள் ஏககாலத்தில் வந்து மதீனாவில் குழும வேண்டும்? அதுதான் இரகசியம்; எல்லாரும் ஒருமனப் பட்டவராய்ச் சதியாலோசனை யொன்றைச் செய்துகொண்டு, ஏக காலத்தில் தங்களேற்பாட்டிற் கிணங்க மதீனாவந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்; வேண்டு மென்றே செய்யப்பட்ட முன்னேற்பாடேயாகும் இது.

புரட்சிக் கூத்தின் முதலங்கம்

நபிபெருமான்(சல்) பிராட்டிமாரிடம் ஒன்றும் பலிக்காது போய் விட்டமையால், அந்தக் கலகக்காரர்கள் வேறொரு பக்கல் திரும்பிச் சென்றார்கள்: அவர்கள் ஹஜ்ரத் அலீ (றலி) அவர்கள்பால் ஓடினார்கள்; அன்னார் தங்களுக்குப் பக்கபலமா யிருப்பார்க ளென்று எதிர்பார்த்

திருந்தனர். ஆயின், அவர்கள் அவ்விடத்திலும் பெரிய தோர் ஏமாற்றத்தையே பெற்றுக் கொண்டார்கள். நபி கள் நாயகத்திற்குப் பின்னே கலீபாவாய் வரத்தக்க வாரிஸ்கிரம யோக்கியதை வாய்க்கப்பெற்றவர் அலீ (றலி) அவர்களே யென்றுதான் இப்னு ஸபா பிரசாரம் புரிந்து வந்தான். அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும், தங்களைப் போலவே அலீ (றலி) அவர்களையும் தவருக மதித்து, அன்னார்பால் தங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவியும் கிடைக்குமென்று நாடி யோடினார்கள். ஆனல், ஹஜ்ரத் அலீ (றலி) அன்னார் விரித்த வலைக்குள்ளே வீழ்ந்து விடாது, இஸ்லாத்தின் குடியாட்சி முறையில் மிகவும் ஆழிய நம்பிக்கை வைத்தவர்களாய், தங்களுக்கு வாரிஸ் கிரம முறைப்படி கிலாபத்பதவி கிடைக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்ப தொன்றையும் பொருட்படுத்தாது, இந்த மூன்ருவது கலீபாவைக் காப்பாற்றுவதே தங்கள் கடமையெனக் கொண்டு நின்றார்கள். அவர்களிடத்தும் தாங்கள் எதிர்பார்த்தஉதவி கிடைக்காமற்போய்விடவே, அக் கலகக்காரர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த வேறிரண்டு 'பேர்வழி'கள்பால் திரும்பினார்கள். கலீபாவின் ஸ்தானத் திற்கு அலீ (றலி) அவர்களே வாரிசென்று கூறியதே போல், அந்தக் கிளர்ச்சிக்காரர் வேறிரண்டு அபேக்ஷகர் களையும் தங்கள் கைவயம் வைத்திருந்தார்கள்; பஸரா வாசிகள் தல்ஹாவையும், கூபாவாசிகள் ஜுபைரையும் ஆதரித்து வந்தார்கள். எனவே, அலீ (றலி) தங்களுக்கு உதவிபுரிய மறுத்துவிட்ட படியால், அவர்கள்— பஸரா வாசிகளும், கூபாவாசிகளும்— முறையே தத்தமக் குரிய அபேக்ஷகரிடம் திரும்பினார்கள். அங்கும் அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த உதவி கிடைக்காது, உதாசினமும்

உதையுமே கிடைத்தன. நபிகள் திலகத்தின் (சல்) பாதத் தடியிலே குந்தி, பயிற்சிபெற்ற உத்தம பத்தர்களாய அவ் விரு பெரியார்களும் கலகக்காரர் சூழ்ச்சியுள்ளே சிக்க மறுத்து விட்டார்கள். இவ்வாறு எல்லாத் திசையிலும் ஏமாற்றமுற்ற அக் கலகக்காரர் வேறொரு யுக்திசெய்யத் தலைப்பட்டனர்: தாங்கள் செய்தன வெல்லாம் தவ றென்று மன்னிப்புக் கோருபவரே போல் நடித்து, எகிப் தின் மாகாணாதிபதியை மட்டும் திருப்பி யழைத்துக் கொண்டு, அவரது ஸ்தானத்தில் முஹம்மத் பின் அபூ பக்ரை நியமித் தனுப்பினால், அதுவே போதுமென்று கலீபாவிடம் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இதுகேட்டு, நம் கலீபா அவர்கள் தங்களுக்குரிய இயற்கை நற்குணத் தால் அந்தக் கிளர்ச்சிக்காரர்களை விசாரணைக்குக் கொணர்ந்து தண்டிப்பதை விடுத்து, அன்னாரின் வேண்டு கோளுக் கிணங்கி. முஹம்மத் பின் அபூபக்ரை எகிப்தின் மாகாணாதிபதியாய் நியமித்து, அந் நியமனப்பத்திரத்தை அன்னவர் கைவயமே கொடுத்து விட்டார்கள். அதனை வாங்கிக்கொண்டு மனத்திருப்தி யடைந்தவர்களே போல் அம் மூன்று மாகாண மனிதர்களும் மதீனாவை விட்டு வெளிக்கிளம்பி விட்டார்கள். இதுதான் அவர்கள் நடித்த நாடகத்தின் முதலங்க மாகும்.

அன்னார் மதீனாவை விட்டு வெளிப்பட்டது கண்டு, அந் நகரவாசிகள் ஒருவாறு உள்ளத்திருப்தி யடைந்து நின்றனர். கிளர்ச்சிக்காரர்கள் திரும்பிப் போய்விட்டார் கள்; அவ்வள வுடனே ஆபத்தும் நீங்கிவிட்ட தென்று எண்ணத் தலைப்பட்டனர். நகர முழுதும் பழையபடியே தனக்குரிய அன்றாட வேலைகளில் ஈடுபட்டு விட்டது.

ஆனால், அந்நிலைமை பலநாள்வரை நீடித்து நிற்கவில்லை

மீட்டும் கலகக் காரர் மதீனாத் திரும்புதல்

என்னெனின், சில தினங்களுக் குள்ளே மேற் கூறிய மூன்று தொகுதியினரும் ஏக காலத்தில் திரும்பிவந்து, மதீனாவைக் கைவயப்படுத்திக் கொண்டனர். அந் நகர வாசிக ளனைவரும் ஆச்சரிய மடைந்து விட்டனர். காரணம் இன்னதெனக் கண்டுபிடிப்பான்வேண்டி அலீ (றலி) அவர்களும் மற்றுஞ் சிலரும் ஒன்றுகூடி, அக் கலகக்காரரிடம் அண்மினார்கள். அப்பொழுது அவர்கள், எகிப்தின் மாகாணாதிபதிக்கு வரையப்பட்டு, கலீபாவின் முத்திரையும் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கடிதத்தை யெடுத்துக் காண்பித்தார்கள்; அதில், இந்தக் கலககோஷ்டியார் எகிப்துக்கு வந்து சேர்ந்தவுடனே இவர்க ளெல்லாரும் கொல்லப்பட்டு விடுதல் வேண்டும்; அல்லது வேறு விதத்தில் கடுமையாய்த் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்று வரையப்பட் டிருந்தது; மேலும், அந்த மாகாணாதிபதி உத்தியோகத்தைவிட்டு நீக்கப்பட்டிருப்பதாய் அனுப்பப்பட்ட உத்தரவும் ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதாயே அதில் பொறிக்கப்பட் டிருந்தது. தாங்கள் எகிப்துக்குச் சென்றுகொண் டிருந்த மார்க்கத்தில் கலீபாவின் சொந்த வேவுகாரன் எடுத்துச் சென்றபொழுது இக் கடிதத்தைத் தாங்கள் கைவரப் பெற்றதாய்க் கூறினர். அக்கணமே அலீ (றலி) அவர்கள் எல்லாச் சூதையும் ஊகித் துணர்ந்து கொண்டு விட்டார்கள். எனவே, அவர்கள் அந்தக் கிளர்ச்சிக்காரரிடம் வினாவொன்றை விடுத்தார்கள். அவ் வேவுகாரன் அந்தக் கடிதத்தை எகிப்துக்கு எடுத்துச் சென்றபோது அந்த எகிப்து தேசவாசிகள் அதனைப் பற்றிக்கொண்டு மதீனாத் திரும்பியது மெய்யே யாயின், பஸரா வாசிகளும், கூபா வாசிகளும் ஏன், எவ்வாறு

மூன்னவருடனே சேர்ந்து ஏக காலத்தில் மதீனுவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் ? என்ற வினவை விடுத்தார்கள். மதீனவை விட்டு எகிப்துக்குச் செல்லும் மார்க்கம், பஸராவுக்குச் செல்லும் வழி, கூபாவுக்குச் செல்லும் ரஸ்தா ஆகிய மூன்றும் மூன்று திசைகள் வழியே செல்லு கின்றன. ஆகவே, எகிப்தியர் கடிதத்துடன் திரும்பியது சரியென்று வைத்துக் கொள்வோ மாயின், மற்றிரு மாகாண வாசிகளும் எவ்வாறு அதே சமயத்தில் மதீனு வுக்குத் திரும்பியிருத்தல் சாலும் ? எகிப்தியர் கடிதத் தைக் கைப்பற்றியதாய்க் கூறிய விடம் மதீனுவிலிருந்து நெடுந்தூரத்தி லிருக்கிறது. அதுசமயம் மற்றிரு மாகாண வாசிகளும் அவ்வளவு தூரமே மதீனவை விட்டுத் தத்தம் ரஸ்தாவிலே சென்றிருத்தல் வேண்டும் ; எனவே, எகிப் தியர் தங்கள் கைவயம் அக்கடிதம் கிடைத்து மதீனுவுக் குத் திரும்பியக்கால், மற்றிரு மாகாண வாசிகட்கும் செய்தி யனுப்பி அவர்களையும் அதே சமயத்தில் மதீனு வந்து சேருமாறு எப்படிச் செய்திருப்பது முடியும் ? இதிலேதான் எல்லா இரகசியங்களும் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

அந்தக் கலககோஷ்டியார் செய்த அந்தரங்க சூழ்ச்சி இதுவாகும் : அவர்கள் முதன்முறை வந்தபொழுது, மதீனுநகருள் தாங்கள் நுழையத் துணிந் தால் அவ்வூர் வாசிக ளெல்லாம் ஒரு மிக்கத் திரண்டு வந்து தங்களை எதிர்த் துத் துரத்துவ ரெனத் தெரிந்து கொண்டு, அவ்வாறு செய்ய இசையாது வாளா திரும்பி விட்டனர் ; மதீனு வாசிகளை ஏமாற்றி வேறு பராக்கில் ஆழ்த்தும் பொருட்டே, அவர்கள் எகிப்தின் கவர்னர் மாற்றப்பட்ட தொன்றே போதுமெனத் திருப்தியடைந்து விட்டவரே

கலகக்காரரின் அந்தரங்க சூழ்ச்சி

போல் நடித்துத் திரும்பிவிட்டனர். பின்னர், வேறொரு காரணங்கொண்டு திடுமென மதீனா வந்து அந்நகரைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளலா மென்னும் தீய எண்ணத்துடனே அந் நகரவாசிகளை அஜாக்கிரதையுள் ஆழ்த்தி வைக்க நாடியே அவர்கள் அவ்வாறு பாசாங்கு செய்து சென்றார்கள். அந்த வேறொரு காரணந்தான் மேற்கூறப்பட்ட 'போர்ஜரி' லிகிதமாய்க் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தக் கடிதம் உண்மையிலே எகிப்து செல்லும் மார்க்கத்தில் வழிமறித்துப் பறிக்கப்பட் டிருந்தால், அந்த எகிப்து வாசிகள் மட்டுமேயே மதீனாவுக்குத் திரும்பியிருத்தல் வேண்டும். ஆனால், அவ்வா றின்றிக் கூபா வாசிகளும், பஸரா வாசிகளும் அதேகாலத்தில் மதீனா வந்து சேர்ந்ததிலிருந்தே அந்தத் திருமுகக்கதை ஒரு முன்னேற்பாடாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்த கட்டுக்கதை யென்பதை மிகச் செவ்விதாய் நாம் அறிந்து கொள்ளுகிறோம். அந்த மூன்று மாகாண வாசிகளும் வெவ்வேறு திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, எகிப்தியர் பஸரா வாசிகளுக்கும் கூபாவாசிகளுக்கும் செய்தி யறிவிக்க விரும்பியிருந்தால், அன்னார் மதீனாவின் வழியாகத்தான் அவ்வாறு அனுப்பியிருத்தல் வேண்டும்; வேறு மார்க்க மில்லை. ஆனால், எகிப்து வாசிகள் மதீனாவந்து சேருமுன்பே மற்றிரு நாட்டினரும் தத்தம் சொந்த இல்லம் சென்று சேர்ந்திருப்பார்கள். எனவே, முன்னரே அம் மூன்று நாட்டினரும் தமக்குள்ளே ஒன்றுகூடிச் சதியாலோசனை செய்திருந்தா லல்லது அம் மூன்றுதேச மக்களும் ஒரேசமயத்தில் மதீனாவிற்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்திருப்பது சாலாது. ஆதலினால்தான், அந்த லிகிதம் ஒரு 'போர்ஜரி' யென்று கொள்ளக் கிடக்கின்றது. கலக கோஷ்டியாரின் தலைவர்கள் அந்த நிருபத்தைப் பொய்

யாய் வரைந்துகொண்டு, அம்மூன்றுநாட்டு மக்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் திரும்பி, ஒரே காலத்தில் மதீனு வந்து சேர்ந்துவிட வேண்டு மென்று முன்னேற்பாடு செய்துகொண்டு விட்டார்கள் என்பதே ஒருதலை.

அந்தத் திருமுகத்தில் கலீபாவின் அரசாங்க முத்திரை வைக்கப்பட் டிருந்த தென்று விவாதிக்கப் படுகின்றது. இதி லொன்றும் ஆச்சரியப் படத்தக்க அபூர்வ விஷயம் காணப்பட வில்லை. கலீபாவின் முத்திரையைப் போன்ற வேறொரு பொய்யான முத்திரையைச் சிருஸ்டி செய்வது ஒரு கஷ்ட சாத்தியமான காரிய மன்று. ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் முன்பினில் அந்த நிருபம் காண்பிக்கப்பட்ட பொழுது, இப் பெரியாரும் அப்படித் தான் ஐயங் கொண்டார்கள். அந்த நிருபத்தைச் சுமந்து சென்றவன் கலீபாவின் சொந்த வேவுகாரன் என்பதும் ஒரு வெறும் பொய்க்கூற்றே யாகும்; என்னெனின், அவ் வெதிரிகள் எப்பொழுதுமே அத்தகைய வேவுகார னொருவனைச் சாக்ஷியாய் வெளிக்குக் கொண்டுவர வில்லை. கலீபாவும், அந்த வேவுகாரனைத் தங்கள் முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தி, அந்நிருப விஷயத்தை ருஜூப் பிக்குமாறு ஆணையிட்டார்கள். ஆனால், அந்தக் கலக கோஷ்டியார் அப்படிப்பட்ட வேவுகாரன் எவனையும் ஆங்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தத் துணிந்தன ரில்லை. ஆயின், வேறொருவிதமாகவும் ஒருசிலர் விவாதிக்கத்தலைப் படுகின்றனர்: ஒருகால் கலீபாவுக்குத் தெரியாமலே இன்னாரின் காரியாதிகாரியும் முதன்மந்திரியுமா யிருந்த மர்வான் இப்னு ஹகம் என்பாரே அக் கடிதத்தை வரைந்து, அதில் கலீபாவின் முத்திரையையும் பொறித் திருக்கலா மென்று அவ் விவாதம் கூறப்பெறுகின்றது.

திருமுகம் வெறும் " போர்ஜரியே "

இதனை ருஜூ செய்தற்கும் அந்த வேவுகாரன் வெளிவந்து தானே சாக்ஷியம் கூறியிருக்க வேண்டும்? அப்படிப்பட்டவன் கலீபாவின் முன்வந்து சாக்ஷியம் கூறியிருந்தால், எல்லா உண்மையும் பட்டப்பகல் போலே திட்டமாய் வெளிவந்திருக்கும். ஆனால், அப்படி யொருவனும் சாக்ஷியம் கூற வெளிவரக் காணோம். அந்த நிருபத்தைச் சுமந்துசென்றவ னென்று கூறப்படும் அபிஸீனிய(ஹபுஷீ) வேவுகாரன் ஒருவனும் சாக்ஷியங் கூறக் கொண்டுவந்து விசாரணைக்கு ஆஜிர் செய்யப்படாமையால், அந்தக் கடிதம் மெய்யென்பதும், அதில் பொறிக்கப்பட் டிருந்த முத்திரை உண்மையான முத்திரை யென்பதும், கலீபாவின் சொந்த வேவுகார னிடத்திருந்தே அக்கடிதம் இடைவழியில் மறித்துப் பறிக்கப்பட்ட தென்பதும் முழுப்பொய்யான புரட்டுக்க ளாகவே காணப்படா நின்றன. அந்த நிருப சம்பந்தமாய் எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஏனைச் சாக்ஷியங்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து அலசிப் பார்க்குமளவில், அக்கலகக் காரர்கள் கூறிய வனைத்தும் நம்பிக்கைக் குரியனவாய்க் காணப்பட வில்லை யென்னும் தீர்க்கமான முடிபிற்கு வரவே நாம் கட்டுப்பட்டுள்ளோம். எல்லாம் வெறும் போர்ஜரியே; எல்லாம் வெறும் பொய்யே. அந்த மூன்று மாகாண வாசிகளும் திடும்பிரவேசமாய்த் திரும்பிவந்து மதீனாவைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுதற்கென்று தமக்குள்ளே செய்துகொண்ட ஒரு பெரும் சூழ்ச்சியே யாகும் அது. ஹஜ்ரத் அலீ (றலி) அவர்கள் அன்னாரை யெதிர்த்து, அந்தக் கடிதம் கிடைத்தது எகிப்துக்குச் செல்லும் இடைவழியி லென்றால், எவ்வாறு அந்த எகிப்து வாசிகளுடனே பஸரா வாசிகளும் கூபா வாசிகளும் சமகாலத்தில் வந்து மதீனாவை எட்டியிருக்க முடியு மென்ற குறுக்குக் கேள்வியைக் கேட்ட

தற்கு அவர்கள் வேறு சமாதானம் கூறமுடியாது போய், "கலீபாவின் முத்திரை இக்கடிதத்தில் காணப்படுகிறது; இஃதொன்றே எங்களுக்குப் போதும்," என்று மட்டுமே கூறிவிட்டார்கள். உடனே அலீ (றலி) அவர்கள் அந்தக் கலகக்காரத் தலைவர்களை இந்த கலீபாவின் சன்னிதானத்துக்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள்.

கலீபாவிடம் மரியாதையின்றி நடப்பதா

இந்த மரியாதைக் குரிய வயது முதிர்ந்த கலீபாவின் திருமுன்பினில் அந்தக் கலக கோஷ்டியினர் சிறிதும் மரியாதை யில்லாது தாறுமாறாய் நடந்துகொண்டார்கள். அந்தக் கடித விஷயம் தங்களால் வரைந் தனுப்பப்பட வில்லை யென்றும், தங்களுக்கு அது விஷயமாய் எதுவுமே தெரியாதென்றும் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் சத்தியம்கூடச் செய்து சொன்னார்கள். ஆனால், கலகக்காரர்கள் அதிலுள்ள அரசாங்க முத்திரையைக் காண்பித்தார்கள்; ஆனால், அவ் விஷயம் தங்களுக்குத் தெரியா தென்றும், அந்த முத்திரை வேறெவரா லேனும் செய்யப்பட் டிருக்கலா மென்றும் கூறினார்கள். இதற்கு வேறு சாக்ஷியம் இல்லா திருந்தாலும், ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) போன்ற சத்தியசந்தர் சத்தியஞ் செய்தே மறுத்து விட்ட பின்னர் இப் பெரியார்மீது சந்தேகங் கொள்வது தர்மமாகாது; ஆகவே, இன்னாருக்கு அக் கடித விஷயமேனும் முத்திரைவிஷயமேனும் தெரியா தென்றேதான் தீர்ப்புக்கூறுதல் வேண்டும். ஆனால், அக் கலக கோஷ்டியினர் அவ்வாறு செய்யாது கலீபாவிடம் மரியாதையின்றி, முரட்டுத்தனமாய் நடக்கத் துணிந்துவிட்டனர். "இக் கடிதம் நும்மாலே எழுதப்பட் டிருக்கட்டும்; அல்லது வெறெவரேனுமே இதனை எழுதி யிருக்கட்டும். எவ்வா றிருப்பினும், நீர் கலீபாவாயிருக்கச் சிறிதும்

அருகதை பெற்றில்லை; ஆதலால், நீர் இப் பதவியை விட்டு நீங்கிக்கொள்ளவே வேண்டும்,'' என்று அவர்கள் மிரட்டினார்கள். இதற்கு இம் மூன்றாவது கலீபாவானவர், “யான் என் கலீபாப் பதவியை விட்டு நீங்க மாட்டேன். ஆண்டவனால் எனக் களிக்கப்பட்ட இப் பட்டத்தை யான் எவ்வாறு துறக்க முடியும்? யான் இழைத்த குற்றம் இன்னதென்று கூறுங்கள்; அதை யான் திருத்திக் கொள்வேன்,'' என்று அழுத்தமாய்க் கூறி மறுத்து விட்டார்கள். அப்பால் அவர்கள், “நீர் திருத்திக்கொள்ள இனி அவகாச மில்லை. இதுபொழுது நீர் செய்யக் கூடிய காரியம் இரண்டேதா முண்டு: நீர் மரியாதையுடன் பட்டத்தைத் துறந்துவிடுதல் வேண்டும்; இன்றேல், இவ் வாளாயுதத்தைக் கொண்டு உம்மைத் துறக்கவாவது இறக்கவாவது செய்வோம்,'' என்று பயமுறுத்தினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் பயமுறுத்தாட்டியது கண்டு, இந்த வயது முதிர்ந்த கலீபா அவர்கள் தங்களுக்குரிய வழக்கமான சாந்தத்துடனே மரியாதையாய், “இறப்பதென்பது குறித்து எனக்குச் சிறிதும் அச்சமில்லை; அதுதான் இவ்வுலகினில் மிகவும் இலேசா யிருந்துவருகிறது. போர்புரிவ தென்றாலோ, எனக்கதில் விருப்பமிருக்கு மாயின், இன்றே என்சார்பில் சண்டையிட ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் முனைந்தெழுந்து விடுவார்கள். ஆனால், ஒரு முஸ்லிமின் ஒரு சொட்டு டிரத்தத்தை ஓட்டுவதற்கு யான் காரணபூதனா யிருக்க என்மனம் சற்றும் இடந்தர வில்லை,'' என்று பதின்மொழி பகர்ந்தார்கள். நான்கு பெரிய ராஜ்யங்களின் ஏகசக்ராதிபதியாய் விளங்கிவந்த, வயது தளர்ந்து மெய்காப்பாளரு மில்லாது தனித்து நின்ற கலீபாவின் சன்னிதானத்திலே அந்தக் கலகக்காரர்

சிறிதும் மரியாதை யில்லாது முரட்டுத்தனமாய் நடந்து கொண்ட முதற்காட்சி இவ்வாறு அன்று முடிவுற்றது. அப்பால் அவர்கள் எழுந்து தங்கள் நேத்திரங்களில் ஒரு விதப் பயங்கரப் பார்வையுடனே வெளியில் சென்று விட்டார்கள்.

மதீனுநகர் முழுவதும் அக் கலகக்காரர் கைவயமே சிக்கிக் கிடந்தது; ஆனாலும், கலீபாவும் நபிபெருமானுடைய ஏனைத்தோழர்களும் மஸ்ஜிதுக்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தொழுதுவர அனுமதி யளிக்கப்பட்டே யிருந்தார்கள். அதுபொழு தொருமுறை கலீபாவானவர் மஸ்ஜிதில் எழுந்து நின்று சில வசனங்களைப் பேச முற்பட்டார்கள்; இதற்கந்த எதிரிகள் இடங்கொடாது தடுத்து நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் கலீபாவின் மூஞ்சியில் மண்ணைவாரி யிறைத்தார்கள்; அதனைத் தடுத்தற்கு முன்வந்தவர்களை அப்பால் இடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். கலீபா தமது வாய்திறந்து பொது மக்களுக்கு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லக்கூடா தென்பதே அக் கலகக்காரரின் பிடிவாதமா யிருந்தது. என்னெனின், அந்த "போர்ஜரி கடிதத்"தின் விவரத்தை கலீபா அவர்கள் பொது மக்களுக்கு விளக்கிக் காண்பித்து, தங்களுக்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்பட் டுள்ள சூழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தி விடுவார்க ளாயின், அப்பால் தங்களை ஆதரித்துநின்ற ஏமாளிகளுள் பலர் தங்களைக் கைவிட்டு விடுவரென்று அந்தக் கலக கோஷ்டியின் தலைவர் அஞ்சினர். அப்பால் வெள்ளிக் கிழமையும் ஜும்முஆத் தொழுகையும் வந்து கிட்டின. அன்று

கலீபா மரியாதைக்குறைவுடன் நடாத்தப்பட்டு, தமது இல்லத்துள்ளே சிறைப் படுத்தப்படுதல்

கலீபாஅவர்கள் மிம்பர்மீது ஏறிநின்று, ஜுமுஆகுத்பா பிரசங்கத்தைச் செய்யத் துவக்கினார்கள் ; அப்பொழுது இப் பெரியார், நபிகள் திலகத்தின் (சல்) தீர்க்கதரிசனம் ஒன்றை எடுத்துக்கூறி, அவர்களது சாபம் சதியாலோ சனைக் காரர்மீது இறங்கு மென்றும், ஆதலின் அன்னார் கழிவிரக்கந் தெரிவித்துப் பாபமன்னிப்புந் தேடிக்கொள் வது சாலச் சிறந்ததாகு மென்றும் நல்லுபதேசம் புரிந் தார்கள். உதுமான்(றலி) அவர்கள் கூறிய நபிபெருமானது தீர்க்கதரிசனம் யாதெனின், மதீனாவுக்கு வெளியில் சிலவிடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அவ் விடங்களில் கூடார மடித்து இறங்குகிறவர்கள் மீது அல்லா(ஹ்)வின் முனி வுண்டாகும் என்பதுதா னாகும். அந்தக் கலகக்காரர்க ளெல்லாம் முன்னொருமுறை மதீனாவைக் கைப்பற்றப் பிரயத்தனப்பட்டு விருதாவாய்த் திரும்பினார்க ளல்லவா? அப்பொழுது அவர்கள் மேற்கூறிய இடங்களிலேயே பாடிவீடு அடித்திருந்தார்கள். எனவே, கலீபாவானவர் மீக்கூறிய தீர்க்கதரிசன வசனங்களைச் சொன்னவுடனே கலக கோஷ்டியினர் மஸ்ஜிதிலேயே தங்களது கலகத் தைத் துவக்கிக் கொண்டனர். ஜைத்பின் தாபித், முஹம்மத் பின் முஸ்லிம் போன்ற பெயர் போன ஸஹா பாக்கள் எழுந்துநின்று கலீபா அவர்கள் கூறிய மேற் கோள் உண்மையிலே நபிகணாயகரின் திருவாக்குத்தா னென்று கூறி, ஆதரிக்க முன்வந்தார்கள். அப்பொழுது கலக கோஷ்டியின் தலைவர்கள் அவர்களைப் பிடித்தமுத் திக் குந்தவைத்து விட்டார்கள்.

அப்பால் கலீபாவின் மீதும், மற்றுமுள்ள ஸஹா பாக்கள் மீதும், மதீனாவாசிகள் மீதும் கல்லையும் கட்டி

யையும் வாரியிறைக்கத் தலைப்பட்டார்கள் அந்தச் சதியாலோசனைக்காரர்கள். அவர்களுள் ஒருவன் கலீபாவின்கரத்தி லிருந்த அஸாவை (இமாமின் தண்டத்தை)ப் பிடுங்கி ஒடித்தெறிந்து விட்டான். பின்னர்க் கல்மேல் கல்லாய் அன்னார் கலீபாவின்மீது விடாது வருஷிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். அவற்றால் விளைந்த வருத்தம் தாளாது, வயது முதிர்ந்திருந்த கலீபா வானவர் சோர்ந்து கீழே சாய்ந்து விட்டார்கள் ; ஸ்மரணையும் அற்றுப்போய் விட்டது. உடனே இப் பெரியார் இல்லத்துக்குச் சுமந்து செல்லப்பட்டார் ; அங்கிருந்து அப்பால் இவர் மஸ்ஜிதுக்கு வர அனுமதியளிக்கப் பெறாது, விடுதியி னுள்ளேயே வைத்துமுற்றுகை யிடப்பட்டு விட்டார்கள். எதிரிகள் இவ்வாறு செய்துவிட்ட காரியத்தைக் கண்டு, மதீனமுழுதும் பரபரப்பு ஏற்பட்டு விட்டது ; கலீபாவின்மாட்டு அபிமானமும் அதிகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்னார் விடுதிக்குள்ளே எதிரிகள் எவரும் மீறி நுழைந்து விடாது தலைவாயிலில் சில காவற்காரர் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர். அலீ (றலி) தல்ஹா (றலி) ஜுபைர் (றலி) ஆகியோர் தங்கள் குமாரர்களை ஆயுத பாணிகளாய்ச் செய்து, அங்கே நிறுத்தி வைத்தனர் ; அந்த யுவர்கள் தங்கள் உதிரத்தைச் சிந்தியேனும் கலீபாவைத் தற்காக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப் பெற்றிருந்தனர்கள். இவ்வாறு மதீனவாசிகள் வலிய வந்து கலீபாவின் இல்லத்தைப் பாதுகாப்பதைக் கண்டு, முற்றுகை யிட்டிருந்தவர்கள் ஒருசிறிது தயங்கினார்கள் ; அன்னார் தங்கள் உத்வேகத்தில் சிறிது தளர்ச்சியுற்று, அக்கணமே இரத்தப்பழியில் இறங்காது அப்பால் ஒதுங்கி நின்றனர். ஆனால், தங்கள் முற்றுகையை மட்

கலகக்காரர் களினது கொடுமைகள்

டும் ஒரு சிறிதும் தளர்த்திவிட்டன ரில்லை ; ஆதலினால், குடிப்பதற்கு ஒருசொட்டுத் தண்ணீரும் உள்ளே செல்ல விடாது மிகக் கடுமையாய்த் தடுத்துவிட்டனர். அந்தக் கலக கோஷ்டியினர் அவ்வாறு செய்வது பாபமென்றும் ஒரு சாதாரண முஸ்லிமையும் அவ்வாறு நடத்துவது கூடாதென்றும் ஹஜ்ரத் அலீ (றலி) அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். எத்துணை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லியும், அவ் வெதிரிகள் சற்றும் செவியேற்க வில்லை. இறுதியிலே நபிபெருமான்(சல்) நாயகியார் உம்முஹபீபா என்னும் பிராட்டியார் தாமே ஒரு கோவேறு கழுதைமீதேறி, கலீபாவின் விடுதிக்குள்ளே தண்ணீர் கொண்டு செல்லப் பிரயத்தனப் பட்டனர் ; அது சிறிதும் பலிக்க வில்லை. கலக கோஷ்டியார் அம் மாதுசிரோமணிக்குச் சிறிதும் மரியாதை காட்டாது, அன்னாரைப் புடைத்தும் துன்புறுத்தினர். சிரமத்துடன் தரையில் வீழாது அவர் தப்பிப் பிழைத்தது தம்பிரான் புண்ணிய மாய்விட்டது.

மதீனாவின்கண் அலீ (றலி) தல்ஹா (றலி) ஜுபைர் (றலி) போன்ற பிரமுகர்கள் இருந்துவந்தும், ஏன் மதீனா வாசிகள் எதிரிகளைத் துரத்தி யடிக்காது வாளா இருந்து வந்தன ரென்னும் வினா வொன்று இவண் எழுகின்றது. அவர்க ளெல்லாம் சும்மா இருந்து கொண்டு, ஏன் எதிரிகட்கு அவர்க ளிஷ்டம்போலே நடக்க இடங்கொடுத்து வந்தார்கள் ? கலீபா வீட்டைச் சுற்றிப் போடப்பட்டிருந்த முற்றுகையை விடுவித்து, கலீபாவைக் காப்பாற்ற அவர்கள் ஏன் முன்வர வில்லை ? அன்னார் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தேனும் கலீபாவின் உயிரைக் காப்பாற்றி யிருக்க வேண்டாமா ? இவ் விஷயம் அநேக

மதீனா முஸ்லிம்கள் சகோதர முஸ்லிம்களின் உதிரத்தைச்சிந்த ஒருப்பட வில்லை

சரித்தி ராசிரியர்களையுங்கூட ஒருசிறிது ஐயத்துள்ளே ஆழ்த்தி வைக்காது போய்விட வில்லை; என்னெனின், அவர்கள் மேற்கூறிய வினுக்களுக்குத் தக்கவிடை கிடைக் காது தவருன முடிபிற்கே வந்திருக்கிருர்கள். ஹஜ்ரத் அலீ, தல்ஹா, ஜுபைர் ஆகிய மூவரும் கலக கோஷ்டி யினருக்கு உடந்தையா யிருக்க வில்லை; அன்னுருக்கு உதவியும் புரிந்தன ரில்லை. ஆனுல், அம் மூவரும் உள்ளுக்குள்ளே பெருமகிழ்வுடனேயே இம் மூன்ருவது கலீபாவுக்கு நேரிட்டுவிட்ட இக்கட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு வாளா இருந்தார்கள் என்னும் விபரீத முடி பிற்கே அந்தச் சரித்திராசிரியர்கள் வந்திருக்கிருர்கள். அஃதாவது, அவர்களுக்கும் கலீபாவின்மீது அதிருப் தியே ஏற்பட்டிருந்தது; ஆதலினுல்தான் அவர்கள் தங் களுடைய கடைச் சுண்டுவிரலையும் கிளப்பாது, கலீபா வுக்கு உயிர்க்கிறுதி வந்துற்ற போதும், அன்னுரின் ஆபத்துக்கு உதவி புரியாமல் வாளா ஒதுங்கி நின்று விட்டார்கள்; எல்லாம் சுயமே நடைபெறட்டு மென்று தூரத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த்தார்கள். இவ்வாறு கூறத் துணிவது அறியாமை யென்றே கொள்ளப்படும். என் னெனின், அதுபொழுது மதீனுநகர் முழுவதும் எதிரிகளின் கைவயமே நன்கு சிக்கிக்கிடந்தது. ஆகவே, உள்ளூர்வாசிகள் ஒன்றும் செய்துகொள்ள முடியாது போய் விட்டமையால், கலக கோஷ்டியினரே தம் மனம் போன போக்கிலே அம் முற்றுகையை விடாது நடாத்தி வந்தனர்.

ஆனுல், இன்னமொரு விதத்தில் அம் மதீனுவாசி கள் தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்திருக்கலா மென்று

குணதோஷ வாதிகள் கூறக்கூடும் : அவர்களால் கலீ

கலீபாவுக்குக் காவலர்கள்

பாவைக் காப்பாற்றிவிட முடியாமற் போயினும், எதிரிகளுடன் சண்டை செய்து கண்ணிய முறையிலே உயிர் துறந்து வீரசுவர்க்கம் புக்கிருத்தல் வேண்டும். அம் மூவரும் அதுபொழுது செய்யவேண்டிய கடமையும் கண்ணியமும் அதுவாகத்தான் இருந்ததெனல் வேண்டும். எனினும், இவ் விடத்தில் இனியொரு விஷயத்தை நாம் மறந்துவிடுவது கூடாது : மதீனாவாசிகள் தங்களுயிரைக் கொடுத்து நம் கலீபாவைக் காப்பாற்றத் துணிந்து நின்றது மெய்யே யாகும். இதனால்தான் கலீபாவின் தலைக்கடையிலும் தற்காப்புப் படையொன்று நிறுத்தப்பட் டிருந்தது; அப் படையில் அலீ(றலி) தல்ஹா(றலி) ஜுபைர் (றலி) ஆகிய மூவரின் குமாரர்களும் சேர்க்கப் பட் டிருந்தார்கள். அப் படையின ரெல்லாம் கலீபாவி னிமித்தம் தங்களுயிரை விடச் சித்தமாகவே காத்துக் கொண் டிருந்தனர். ஆனால், இஸ்லாத்தின் சட்டப் பிரகாரம் அன்னார் முதலிலே தங்கள் உடைவாளை உருவுவது கூடாது ; தற்காப்பி னிமித்தமே அவர்கள் தங்கள் உடைவாளை உருவலாம். ஆனால், எதிரிகள் இன்னம் தங்கள் கட்கத்தை உறையை விட்டு உருவின ரில்லை. எனவே, தற்காப்புப்படையினர் என்செய்தல் சாலும் ? அதுவேயு மன்றி, கலீபா அவர்களும் முஸ்லிம்களின் உதிரத்தைச் சிந்த ஒருப்பாட்டார்க ளில்லை. இன்னார் தமது உத்தியோக முறையில் மதீனாவாசிகளுக்கு உத்தர விட்டு, எதிரிகள்மீது எவரும் வாளையோச்சக் கூடா தென்று தடையுத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். அவ் வேளை மிகவும் நாஜுக்கான நெருக்கடியான நேரமாகவே காணப்பட்டு வந்தது ; ஆனாலும், கலீபாவின் கட்டளையை

எவரும் உல்லங்கனம் செய்வது கூடாதே! பொதுமக்கள் கலீபாவின் ஆணையை மீறுவ தென்பது முடியாது; என்னெனின், எந்த முஸ்லிமும் எதிரிகளுக்கு விரோதமாய் வலிய வாளையுருவக் கூடாதென்பது அன்னாரின் கடுமையான கட்டளையா யிருந்து வந்தது. அப்பால் மதீனாவாசிகள் என்செய்யக் கூடும்? கலீபாவின் கட்டளை ஒருபக்க மிருக்க, மற்றொரு பக்கல் குர்ஆன் ஷரீபின் கட்டளை இன்ன தென்பதும் அன்னாருக்கு நன்கு தெரியும்: அஃதாவது, இஸ்லாத்தின் பரம விரோதிகள்மீதும் முஸ்லிம்கள் முதலிலே வலிய வாளையுருவக் கூடா தென்பது அந்த வேதக்கட்டளை யாகும். விஷயம் அவ்வாறிருக்க, சகோதரமுஸ்லிம்கள்மீதே அம் மதீனாவாசிகள் எவ்வாறு முதலில் தங்கள் வாளை வலிய உருவத் துணிவர்? அதுதான் சாலாது.

எதிரிகள் முதலில் வாளை யுருவினால், தற்காப்பினிமித்தம் மதீனா முஸ்லிம்கள் தங்கள் உடை வாளை எதிர்த்து உருவுவார்கள்; அதைத்தான் அன்னார் உண்மையிலே எதிர்பார்த்து நின்றனர். அதுபொழுது கலீபாவைத் தற்காக்க அவர்கள் தங்க ளுயிரைத் தியாகம் பண்ணி யிருப்பர். மதீனாவாசிகள், எதிரிகள் முதலில் வாளையோச்சட்டு மென்று காத்திருந்தனர்; தாங்களே முதலில் வாளையுருவினால் அதனால் பெரும் பொருட்சேதமும் அநேக உயிர்ச்சேதமும் விளையக்கூடுமென அஞ்சினார்கள். ஆனால், அந்தக் கலக கோஷ்டியாரும், குர்ஆன் ஷரீபிலுள்ள மீக்கூறிய கட்டளையை உல்லங்கனம் செய்ய முடியாமலே சிறிது பொழுது சும்மா இருந்து பார்த்தனர். எனினும், அவர்க ளுள்ளே ஒருசிலர் எத்தகைய வேதக்

கட்டளையையும் மீறிநடக்கத் துணிந்து நிற்பர் ; அன்றி யும், அக் கலக கோஷ்டியின் பெரும்பான்மையான மக் களும், அவர்களுடைய தலைவர்களும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்த துஷ்ட துர்ப்பிரசாரகரின் வலையிற் பட்டவரா யிருந்துவந்தமையால், அவர்களும், அத் துர்ப்பிரசாரகர் களும் குர்ஆன் ஷரீபின் மீக்கூறிய கட்டளையை அதிக தூரம் மதித்திருக்காமலும் போயிருக்கலாம். ஆனாலும், அவர்களெல்லாம் சிறிது காலம்வரை தங்கள் மனச்சாக்ஷி யைச் சுட்ட அந்த வேதவாக்கியத்திற்கு அஞ்சி நடப்ப வரேபோல் காணப்பட்டனர். எனவே, அவ் வெதிரிகள் வெளிவேஷத்திற் காகவேனும் அவ் வேதக்கட்டளைக்கு மரியாதை செய்பவரேபோல் அபிநயம் செய்யவேண் டியவரா யிருந்தனர்கள். ஆதலினால்தான், அவர்களும் முதன்முதலாய் வாளையுருவச் சிறிதே தயங்கிக் கொண் டிருந்தார்கள். எனவே, இரு கக்ஷியினரும் ஒருவரை யொருவர் எதிர்பார்த்த வண்ணமே காத்திருந்தனர். முதலில் இரத்தப் பெருக்கை ஓட்டத் துணிந்தவ ரென் னும் அபவாதத்தையும் அகில சாபத்தையும் வாங்கிக் கொள்ள ஒருவரும் வலியத் துணிய வில்லை. ஆதலினா லேயே, அந்தக் கலக கோஷ்டியினர் வாளையுருவாது, பலவந்தம் செய்தும் பயமுறுத்தியுமே கலீபாவைப் பட் டத்தைத் துறந்துவிடச் செய்யப் பார்த்தனர். மதீனா வாசிகளும், குர்ஆன் ஷரீபின் கட்டளைக் கிணங்கியும், கலீபாவின் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் வாளா இருந்து வந்தனர். மேலும், அவ் வெதிரிகள் வேதக் கட்டளையின் எல்லையைக் கடந்து கலீபாவின் உதிரத்தைச் சிந்தத் துணிந்துவிடுவார்களென்று எண்ண அம் மதீனாவாசிகள் சிறிதும் துணிவுகொள்ள வில்லை.

கலீபாவின் விடுதியைச் சுற்றி எதிரிகள் முற்றுகை போட்ட விஷயம் அவ்வா றிருந்துவருங்கால், மக்காவுக்கு முஸ்லிம்கள் ஹஜ்ஜு செய்யப் புறப்படுங் காலம் சமீபித்து வந்தது. மிகக் கடுமையான முற்றுகைக்குள் ளாக்கப்பட் டிருந்தும், கலீபாமட்டும் அஃதொன்றையும் பொருட்படுத்தாது தமது கடமையை மறக்காமலே தான் காரியாதிகளைக் கவனித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். தங்கள் இல்லத்தி னுச்சியில் நின்றபடியே இப் பெரியார் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய கட்டளைகளை விடுத்துவந்தார்கள்; ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லவேண்டிய மக்களுக்கெல்லாம் இப்னு அப்பாஸ் (றலி) அவர்களைத் தலைவராக்கி, அவர்களை மக்காவுக்குத் துரிதமாய்ப் புறப்பட்டுச் செல்லுமாறு ஏற்பாடுசெய்து வைத்தார்கள். ஆனால், இப்னு அப்பாஸ் கலீபாவின் விடுதியைக் காப்பாற்றிவந்த தற்காப்பு வீரருள் ஒருவரா யிருந்து வந்தமையால், அவர் மதீனாவைவிட்டு மக்காவுக்குச் செல்ல இணங்கின ரில்லை. எனினும், கலீபாவின் கட்டளையை உல்லங்கனம் செய்யக்கூடா தென்னும் கடமையும் தலைக்கு மேலே தொங்கிக்கொண் டிருந்தது. ஆதலின், அன்னார் புறப்பட வேண்டியவ ராயினர்; அவ் வண்ணமே ஆயிஷா பிராட்டியார் (றலி) — நபி பெருமான் இளையநாயகி — முதலிய பலரும் ஹஜ்ஜுக்குப் புறப்பட்டார்கள். ஆயிஷா (றலி) தங்களுக்குத் துணையாய் வரும்பொருட்டுத் தம்முடைய சகோதரர் முஹம்மத் பின் அபூபக்ரை அழைத்தார்கள். ஆனால், அவர் மதீனாவிலே கலக கோஷ்டித் தலைவர்களுள் ஒருவரா யிருந்து வந்தமையால், அன்னார் தம் சகோதரியுடன் யாத்திரை புறப்பட ஒருப்பட வில்லை. அவ்வா

வருடாந்த ஹஜ்ஜு யாத்திரை

றெல்லாம் மதீனவாசிகள் கவலை யில்லாது மக்காவுக்கு ஹஜ்ஜு செய்யப் புறப்பட்டதிலிருந்து, அந் நகரமக்கள், கலீபாவுக்கு உயிர்க்கிறுதி விளைக்கும் பான்மையில் உதிரஞ் சிந்த எதிரிகள் துணிந்துவிட மாட்டார்கள் என்றே எண்ணி யிருந்தார்க ளென்பது திண்ணமாய்ப் புலப்படு கின்ற தன்றோ? அவ் வெதிரிக ளெல்லாம் கலீபாவைப் பட்டத்தைத் துறந்துவிடுமாறு நிர்ப்பந்தம் செய்துவந்தார் கள். இதன் முழு விருத்தாந்தத்தையும் மதீனவிலிருந்து மக்காவுக்குச் சென்ற ஹஜ்ஜாஜிகள் வாயிலாய் கலீபா வானவர் அம் மக்கா வாசிகளுக்கும் ஏனை முஸ்லிம்களுக் கும் அறிவித்து வைத்தனர். தமது மனமாரத் தாமொன் றும் குற்றமிழைக்க வில்லை யென்றும், எதிரிகள் வேண்டு மென்றே இல்லாததையும் பொல்லாததையும் சொல்லிப் பழிதூற்றி வருகிறார்க ளென்றும், தமது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டா மென்று பொதுமக்களைத் தூண்டி வருகிறார்க ளென்றும் செய்தி சொல்லியனுப்பினர். இப் பெரியார், மாகாணதிபதிகளுக்கும் திருமுகம் விடுத்து, எதிரிகளின் இம்சை எல்லை கடந்துவிட்ட தென்றும், அதனைத் தடுக்க ஏதேனும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டு மென்றும் தெரிவித்து வைத்தார்கள். இதன் நோக்கம் யாதெனின், மாகாணங்களி லிருந்து துணைப்படைகள் வந்துசேரக் கூடுமாயின், அப்பால் அவற்றினைக் கண்டு கலக கோஷ்டியினர் அச்சங்கொள்ளக் கூடுமன்றோ? ஆகவே, இரத்தஞ் சிந்தவேண்டிய ஆவசியகம் இல்லாது போய்விடக் கூடும் என்பதுதா னாகும்.

ஆனால் கலக கோஷ்டியார் காலஹரணம் செய்ய மனமில்லாமலே துடிதுடித்துக்கொண் டிருந்தனர். இன்

னம் சிலதினம் கழிந்துவிட்டால், தங்களெண்ணம் சிதறுண்டு போமென்பது அன்னாருக்குத் தெரியாது போகவில்லை. என்னெனின், மக்காவில் ஹஜ்ஜுக் கென்று குழுமியுள்ள பெருந்திரளான மக்களுக்கு இம் முற்றுகை விஷயம் எட்டிவிட்டால், அப்பால் அக் குழாத்தினர் மதீனாவுக்குத் திரண்டோடி வந்துவிடக் கூடுமன்றோ? அதுதான் அவ் வெதிரிகளுக் கெல்லாம் பேராபத்தாய்ப் போய் முடியும். மாகாணாதிபதிக ளிடமிருந்து உதவிப் படைகளும் சீக்கிரம் மதீனாவுள் வந்து குவிந்துவிடும். எனவே, எதிரிகள் இனித் தாமதிப்பது விபரீதமாகவே போய் முடிவது சரதம். எனவே, இதுதான் தக்க தருணம்; மதீனாவாசிகளும் அநேகமாய் மக்காவுக்கு ஹஜ்ஜு செய்யப் போய்விட்டார்கள். எனவே, இதுதான் தங்கள் எண்ணத்தை முடித்துக் கொள்ள உரிய சரியான சந்தர்ப்ப மாகும்; இறுதிக் காரியத்தை முடிக்க இனியொரு வினாடியும் காலந் தாழ்த்துவது கூடாது. இப்பொழுதே துல்ஹஜ் மாதம், 18-ஆந் தேதி ஆய்விட்டது. இன்னம் சில தினங்களில் எண்ணிறந்த ஹஜ்ஜாஜிகள் மதீனாவுக்குள் வந்து குவிந்து விடுவர் என்பது திண்ணம். ஆதலால், அந்தக் கலக கோஷ்டியார் அக்கணமே கலீபாவின் வீடுதிக்குள்ளே புகுந்து, இப் பெரியாரை வேலைதீர்த்து விடுவதெனத் துணிவுகொண்டு விட்டனர். ஆனால், அவ்வீட்டு வாயிலில் காவல்புரிந்துவந்த மதீனாவாசிகள் தங்கள் கடமையில் ஒருசிறிதும் வழுவாமலே யிருந்து வந்தனர். எனினும், அவர்களது எண்ணிக்கை மிகக்குறைவா யிருந்ததுடன், அவ்வீட்டுத் தலைவாயிலும் மிகமிகக் குறுகலா

ஹி. 35 துல்ஹஜ், பிறை 18-இல் (கி. பி. 656, ஜூன், 17-இல்) கலீபர் படுகொலை புரியப்படுதல்

யிருந்து வந்தது. எனவே, எதிரிகளுக்கும், அவ் வாயில் காப்போருக்கும் இடையில் அடிதடிகளும், இடித்துப் பிடித்துத் தள்ளல்களும் சிறிது நிகழ்வுற்ற வுடனே வாயில் காப்போர் அதிக சாமர்த்தியத்துடனே அவ் வில்லத்துள் நுழைந்து, தெருக் கதவைத் தாழ்க்கோ லிட்டுப் பந்தோபஸ்த் செய்து கொண்டனர். எதிரிகள் சும்மா இராமல் அக் கதவைத் தாக்கி உடைக்கப் பார்த் தார்கள்; ஆனால், அந்தக் கதவு அழுத்தமா யிருந்து வந்தமையால், ஒருசிறிதும் அசைய வில்லை. அப்பால் அவ் வெதிரிகள் வேறுயோசனையுள் இறங்க லாயினர் கள்: அந்த வாயில் காப்போர் கலீபா வீட்டு இடை கழியில் ('ரேழி'யில்) அவ்வாறு நின்றுகொண் டிருக்கும் பொழுதே அவர்கட்குத் தெரியாமலும் சந்தடி செய்யா மலும் அவ் விடுதிக்குள் சிலரை யனுப்பி, இரகசியமாயே கலீபாவை வேலை தீர்த்து விடுவ தென்று தீர்மானம் செய்து விட்டார்கள். எனவே, எதிரிகளுள் ஒரு சிலர் பக்கத்துவீட்டுள் நுழைந்து மேலேறி, அங்கிருந்து கலீபா வீட்டுக் குள்ளே பின்கட்டில் இறங்கினார்கள். அது பொழுது கலீபா அவர்கள் தங் குடும்பத்தாருடனே குந்தி, குர்ஆன்ஷரீஃபை ஓதிக்கொண் டிருந்தார்கள். வயதுமுதிர்ந்து நரைத்துப் பழுத்துப்போ யிருந்த தாடி யுடைய இப் பெரியார் தம்மைச் சூழ்ந்துநின்ற தம் முடைய குடும்பத்தினருடன் தமக் கெதிரில் குர்ஆன் ஷரீபைத் திறந்துவைத்து ஓதிக்கொண் டிருந்தனர்; சாந்தியும் சமாதானமும் நிரம்பியிருந்த அந்த நேரத்தின் அமைதி யானது அங்கு வந்து தோன்றிய துஷ்டஎதிரி களையும் சிறிது பின்னிடையுமாறு செய்து விட்டது; அத்தகைய அரக்கர் நெஞ்சரும் அது சமயம் பிரமித்துப் போனதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லையன்றே!

எத்தகைய குற்றமும் இழைத்திராத ஒரு நிரபராதப் பெரியாரைக் குடும்பத்தினருடன் குர்ஆன்ஷரீபை ஓதிக்கொண் டிருக்கையிலே கொன்று வீழ்த்த எவனுக்குத்தான் மனந் துணியும்? ஆனாலும், கொலைபாதகர்களின் மனச்சாட்சி எத்துணை நேரம் அவ்வாறு பிரதிபலித்துக் காணப்படுதல் கூடும்? அப்பா லுடனே முஹம்மத் பின் அபூபக்ரென்பார் ஓடிவந்து, கலீபாவின் நெடிய வெண்தாடியைப் பற்றினார். அப்பொழுது இம் மரியாதைக்குரிய பெரிய கலீபாவானவர் அவ் வாலிபரை நோக்கி, "எனது சோதரர் மைந்த! உன்தந்தை இப்பொழுது உயிருட னிருந்தால், அவருக்குத் தெரியும் இந்தப் பழுத்த தாடிக்கு எப்படிப்பட்ட மரியாதை காட்டவேண்டு மென்பது!" என்று கூறியது கேட்டு, அபூபக்ர்(றலி) அவர்களுடைய குமாரர் ஒதுங்கிப் போய் விட்டார். பின்னர்க் கல்மன முள்ள வேறு சிலர் ஓடி வந்து, தங்கள் வாளாயுதத்தால் கலீபாவைத் தாக்கினார்கள். அதுபொழுது அவர்களை விலக்கி, கலீபாவைக் காப்பாற்ற அவருடைய மனைவியர் (நபிபிரான் குமாரி உம்மு குல்தூம்) குறுக்கிட்டுத் தடுத்தார். அதன் பயனாய் அன்னாரின் கைவிரல்களும் சேதிக்கப் பட்டுப் போய்விட்டன. அதுசமயம் அவ் வீட்டிலிருந்த வேலைக்காரர்கள் வந்து தடுத்துப் பார்த்தார்கள்; அவர்களுள்ளும் ஒருவன் கொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டான்; மற்றவர்கள் எதிரிகளால் மிகைக்கப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். இறுதியாய், கலீபாவும் உதிரப் பெருக்குடனே உயிர்நீத்துக் கீழே சாய்ந்தார். அதுபொழுது இந்த மூன்றாவது கலீபாவுக்குப் பிராயம் 82. கலீபாவானவர் உயிர் துறந்து சாய்ந்தபோது, அவ்வீட்டு இடைகழியில் எவ்வித சமுசயமு மில்லாது காவல்காத்து நின்ற

யுவர்கள் சந்தடிகேட்டு, உள்ளே ஓடினார்கள் ; ஆனால், அதற்கு முன்பே எல்லாக் காரியமும் முடிவடைந்து விட்டன. அப்பால் அந்த கலக கோஷ்டியார் கலீபாவின் விடுதியை விட்டுப் பொக்கிஷச் சாலைக்கு ஓடினார்கள் ; ஆனால், ஆங்கொன்றும் அகப்பட வில்லை. என்னெனின், திரவியசாலைக்கு வரும் எல்லா ஐசுவரியமும் அவ்வப் பொழுதே பொதுஜன நன்மைக்காகச் செலவழிக்கப்பட் டிருந்தது. அப்பாலேதான் மதீனாவிலிருந்த மக்களுக்கு விஷயம் விளக்க மாயிற்று. ஆனால், அவர்களால் ஒன்றும் செய்துகொள்ள முடிய வில்லை ; என்னெனின், அந்நகர் முழுவதும் அதுபொழுது எதிரிகள் கைவயம் சிக்கிக் கிடந்தது. எனவேதான், பிறகு மூன்றாவது நாள் அதிக சிரமத்துடனே கலீபாவின் மையித் (பிரேதம்) அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டுவ தாயிற்று.

மேற்கூறியவா றெல்லாம் கலகக்காரர் கிளம்பிக் கிளர்ச்சியை வளர்த்து, இறுதியாய் மதீனாவரை யடைந்து, அத் தலைநகரையுங் கைப்பற்றி, கலீபாவையும் சற்றும் இரக்க மில்லாது, நியாயம் கூடச் சிறிது மில்லாது, கொலை செய்யத் துணிந்து விட்டமைக் கெல்லாம் காரணம், இந்த மூன்றாவது கலீபா அவர்களின் சொந்தப் பலஹீனந்தான் என்று ஒருசாரார் கூறி வருகின்றனர். ஆனால், இப் பெரியாரது ஆட்சியையும் ஆண்மையையும் கூர்ந்து பார்ப்பவர் அவ்வாறு குற்றஞ் சுமத்தத் துணியார். இம் மஹான் சுத்த சாதுவாகவே உயிர்வாழ்ந்து வந்தார் ; அதனினும் மகா சாந்தமாகவே உயிர்நீத்து உயர்ந்திருக்கின்றார். மானிட இனத்துக்கே யுரிய குறைபாடுகளை விட்டு எவரும் நீங்கியிருப்பது வழக்க மில்லை ; அம் முறையில்

உதுமான்(றலி) இஸ்லாத்தின் ஒற்றுமைக்காகத் தமதுயிரைத் தியாகம் பண்ணினார்

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களும் ஒரு மானிடப்பிறவி யாகவே யிருந்துவந்தார்க ளென்பது மறக்கற்பால தன்று. நம்மெல்லா ரிடத்தும் காணப்படுவதே போலத் தான் இம் மஹா னிடத்தும் சிற்சில குற்றங் குறைகள் ஏற்பட் டிருத்தல் கூடும்; இக் காரணங் கொண்டு, இன்னூர் மீக் கூறப்பட்ட விஷயத்தில் பலஹீனம் அல்லது கோழைமனம் என்பதை வெளிக்காட்டினு ரென்பது சற்றும் பொருத்தமற்ற தாகவே காணப்படாநின்றது; இஸ்லாத்திற்காக அதிகம் பாடுபட்டு இறுதியிலே கொலை பாதகர்களின் உருவிய வாளின் முன்னே சற்றும் மனத்துளக்க மின்றிப் பரம சாத்விகத்தனத் துடன் அஹிம்ஸாதர்ம முறையிலே உயிர்துறந்த ஒரு மஹானைத் தைரியமற்றவர், பயங்கொள்ளி, கோழை என்றெல்லாம் குற்றஞ்சாட்டுவது ஒருசிறிதும் நியாயமாக மாட்டாது. வயது முதிர்ந் திருந்தும், உதுமான் (றலி) அவர்கள் தங்கள் கிலாபத் ஆட்சியின்போ தெல்லாம், ஏன்! இறுதிவேளையிலுங் கூட யுவர்களுக் குரிய சுறு சுறுப்பையும் தைரியத்தையுமே காட்டிவந்திருக்கிறார்கள். இறுதி வேளையிலும் உருவிய வாளைக் கண்டு ஓட்டம் பிடித்துவிட வில்லை.

இப் பெரியார் பட்டத்துக்கு வந்தவுடனே, இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் எல்லா மாகாணங்களிலும் கலகங்களும் கிளர்ச்சிகளும் தலைகிளப்பத் துவக்கி விட்டன. பாரசீகத்தில் குழப்பமும் கிளர்ச்சியும்; சிரியாவின்மீதும் எகிப்தின் மீதும் கரைவழியாயும் கடல்வழியாயும் படையெடுப்புக்கள். அப்படிப்பட்ட சங் கடமான வேளைகளில் இப் பெரியார் எப்படி நடந்துகொண்டா ரென்று எண்ணுகின்றீர்கள்? அத்தகைய பேராபத்துக் குரிய

உதுமான்(றலி) ஒருவீரர்; கோழையல்லர்

நேரங்களில் ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள் எத்தகைய பயங்கொள்ளித் தனத்தையேனும் கோழைத் தனத்தை யேனும் ஒருசிறிதும் காண்பிக்க வில்லை. சரித்திர ஏடுகளே இதற்குச் சாக்ஷியங் கூறக்கூடும் ; பாரசீகத்தின் குழப்பங்களும் கிளர்ச்சிகளும் அடியுடன் அடக்கி யொடுக் கப்பட்ட துடன், இஸ்லாத்தின் பதாகை அம் மாகாணத் தின் எல்லைக ளனைத்தையுங் கடந்து, கஜ்னிவரை சுமந்து செல்லப்பட்டு விட்டது. இதன் பயனாய் இஸ்லாத்தின் விஸ்தீரணம் எங்கும் பரந்தோங்கத் துவக்கிவிட்ட தென்னலாம். சிரியா நாட்டில் ரோமர்கள் துரத்தியடிக் கப்பட்டு, அன்னாரது எல்லைக் குள்ளும் அரபிகள் சென்று, அவர்களை நன்கு முறியடித்து விட்டார்கள். அதன் விளைவாய் இஸ்லாத்தின் கொடி கருங்கடற் கரைமீதும் பறக்கத் தலைப்பட்டது. அதற்கு முன்வரை ரோமர்கள் கடல்களுக் கெல்லாம் தாங்களே எஜமானர்களென இறு மாந் திருந்தனர். அவ்வா றிருந்தும், அதற்கு முன்வரை கடற்போர் எப்படி யிருக்குமென்று ஒருசிறிதும் அறியா திருந்த அந்த அரபிகள் அவ் வுரோமரை அப்படிப்பட்ட கடற்போரிலும் வென்று வாகைமாலை சூடினர். ஆபிரிக்கா கண்டத்திலும் அந்த ரோமர்களின் படைகள் முஸ்லிம் களால் நன்கு முறியடிக்கப்பட்டுப் போயின.

அவையனைத்தும் ஒரு பயங்கொள்ளியின் செயல்க ளென்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள் ? கஷ்டநஷ்டங்களைக் கண்டு நெஞ்சந் துணுக்குறுகின்ற கோழையின் காரியங்களா அன்னவை ? இஸ்லாத்தின் மரக்கலம் குழப்பமென் னும் பாறையில் மோதுண்டு சிதறிப் போகாதவாறு இப் பெரியார் மிக்க துணிவுடனும் அதிக நிதானத்துடனும் இக் கலத்தினைப்

கடல்மீது முதன் முதலாகக் கொடி பறக்கச்செய்த கலீபா இவரே

பத்திரமாய் அக்கரை கொண்டு சேர்த் திருப்பதைக் கொண்டே இவர் ஒரு பெரிய தலைவ ரென்பதை நாம் செவ்விதாய் உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம். இந்த கலீபாவின் ஆட்சியின் போழ்து இஸ்லாத்தின் வெற்றிக்கொடி நெடுநெடுந் தூரம்வரை தூக்கிச் செல்லப்பட்டது; அதுவேயு மன்றி, இவர் காலத்திலே தான் அக்கொடி முதன்முதலாய்க் கடல்மீது பறக்கத் துவக்கிற்று. எனவே, இவ்வா றெல்லாம் இஸ்லாத்தின் பெருமையை வளர்த்து, இதன்கீர்த்தி எங்கும் தழைத் தோங்குமாறு பெரிதும் பாடுபட்டுவந்த ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள், இஸ்லாத்தின் ஒற்றுமை கெடக் கூடா தென்றும், முஸ்லிம்களின் உதிரம் சிந்தப்படக் கூடா தென்றும், மிகவும் சாத்விகமான முறையிலே அஹிம்ஸா தர்மத்தை அதிகம் மேற்கொண்டு, தங்களது ஆவியைத் தியாகம் செய்துகொண்டு மரணமாய்ப் போய் விட்டதைக் கோழைத்தன மென்றும் தைரியமற்ற பயங் கொள்ளித்தன மென்றும் கூறுவது ஒரு பெரிய அநீதியே யாகு மென்பது திண்ணமேயாம். இவர் இரத்த சாக்ஷி மரணத்தால் இஸ்லாத்தின் நன்மைக் கென்று வீரத் தியாகியாகி உயிர்துறந்தார் — ஷஹீ தானார்கள்.

உயிர்க்கிறுதி வந்தாலும் முஸ்லிமின் உதிரம் சிந்தப்படாது

கலக கோஷ்டியார் முன்னே அஹிம்ஸா தர்ம முறையில் சாத்விகத்தை மேற்கொண்டது பயங்கொள் ளித்தனமாக மாட்டாது; ஆனால், அது தான் ஆத்மசக்தி யென்று இதுகாலே அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இலக்ஷக் கணக்கான உரோமர்களை — யுத்தப் பயிற்சியில் மிக்க பக்குவமடைந் திருந்த வர்களை—ப் புறமுதுகிட் டோடுமாறு துரத்தித் துரத்தியடித்த இந்த மூன்றாவது கலீபா ஒருசில

கலகக்காரர் முன்னே பயங்கொள்ளியாய் விட்டன ரென்பது உண்மைக்கு முரணேயாகும். மனம் வைத்திருந்தால், அவர்களை யெல்லாம் இப் பெரியார் ஊதியெறிந்திருப்பார். அவ்வாறு செய்ய இயலாம லில்லை ; ஆனால், முஸ்லிமின் ஒருதுளி யுதிரமும் சிந்தப்படக் கூடா தென்பதே இப் பெரியாரது வைராக்கியம். என்னெனின், முஸ்லிம்களுக்குள் கலக மேற்பட்டு விட்டால், அப்பால் இஸ்லாத்தின் இணையில்லா ஒற்றுமை சிதறுண்டு போமென்று இன்னார் பலகாலும் கூறிக்கொண்டே யிருந்தார். கலக கோஷ்டியினர் தம தில்லத்தை முற்றுகைபோட்டுச் சூழ்ந்துகொண்டு வாளாயுதங்களை யுருவி நின்ற காலத்தும், இம்மஹான் இஸ்லாத்திலே உட்கலகம் விளையக்கூடா தென்னும் கருத்துடனேயே மதீனவாசிகள் எதிர்த்து வாளையுருவ வேண்டா மென்று மிகக் கடுமையான கட்டளையைப் பிறப்பித்து விட்டார்கள். உண்மையை ஊன்றிப் பார்ப்பவர், இஸ்லாத்தின் இணையில்லா ஒற்றுமையி னிமித்தமாயே இம் மஹான் ஏனையுயிர்களைப் பலிகொடுப்பதைப் பார்க்கினும் தம தின்னுயிரையே பலியாக்கிக் கொண்டா ரென்னும் தத்துவத்தை நன்குணர்ந்து கொள்வர். பிற்காலத்தில் தோன்றும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தின் ஒற்றுமையை எத்துணைப் பிரியத்துடன் பாதுகாத்து வரவேண்டுமென்னும் சத்தியத்தை உய்த்துணர்ந்து கொள்வான் வேண்டியே இந்த கலீபா வானவர் அவ்வாறு தாமே தியாகமாய்ப் போய்விட்டார். அஃதாவது, இப் பெரியாரது வீரத் தியாகத்தி லிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளக் கிடக்கும் உண்மை யாதெனின், ஒருவர்க்கு உயிர்க்கிறுதி வருவதா யிருப்பினும், அன்னார் மற்றொரு சகோதர முஸ்லிமுக்குத் தீங் கிழைக்காமலும், உளத்தாலும்

அத்தகைய தீங்கை நினைக்காமலும் இருந்துவருதல் வேண்டு மென்பதுதா னுகும்.

நபிபிரானை (சல்) அடுத்துவந்த முதல் நான்கு கலீபாக்களும்— குலபாயெ ராஷிதீன்கள்— நம்பெருமா னுரின் வாழ்க்கையைத்தான் பிரதிபலித்துக் காண்பித் தன ரென்று கூறியமைதல் வேண்டும். என்னெனின், இந் நால்வருள் ஒவ்வொரு மஹானும் நபிகட்டிலகத்தின் ஒவ்வொருவித நற்குணத்தை நன்கு பிரதிபலித்துக் காண் பிக்கக் கூடியவரா யிருந்துவந்துளர். ஹஜ்ரத் அபூபக்ர வர்கள் (றலி) நபிபெருமானது துளங்காத தெய்வ நம்பிக்கையையும், எத்துணைக் கொடிய சோதனையின் காலத்திலும் அன்னுர் கைப்பற்றி யிருந்த, சற்றும் சலனமுருத, கடைப்பிடியையும் பிரதி பலித்துக் காட்டுதற் குரிய ஒருதா ஹரண மாய் விளங்கிவந்தார்கள். இஸ்லாத்தின் எதிரிகளை இனியில்லா வண்ணம் தகைந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டுதற் குரிய நாயகத்தின் நற்குணம் திரண் டுருண்டு ஓர் உருவெடுத்தாற் போன்றே ஹஜ்ரத் உமர் (றலி) அவர்கள் இலங்கிவந்தார்கள். நபிகள் நாயகத்திற்கு முஸ்லிம் சமூக ஒற்றுமையின்மீது இருந்துவந்த கரிசனத் தையே ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் தங்கள் உதி ரத்தைச் சிந்தி உயிரையுங் கொடுத்துக் காப்பாற்றி யிருக் கின்ருர்கள். இந்த மூன்ருவது கலீபா அவர்கள், தங்கள் பாலிருந்து வந்த எளிய வாழ்க்கையிலும் மதபக்தியிலும் தங்களுக்கு முன்னுல் அரசு செலுத்திவந்த முதலிரு கண்ணிய கலீபாக்களில் செவ்விய ரஸ்தாவையே பின் பற்றி யொழுகி யுள்ளார்கள். இப் பெரியார், தங்கள் காலத்தில் அரசாங்கப் பொக்கிஷத்துள் வந்து குவிந்து

நாயகத்தின் நற்குணங்கள் நான்கு கலீபாக்க ளிடத்தும் பிரதிபலித்தல்

கொண்டிருந்த ஏராளமான நிதிக்குவியல்களை யெல்லாம் கடைக் கண்ணாலும் திரும்பிப்பார்ப்பது வழக்க மில்லை; கிலாபத் கஜானாவில் — பைத்துல்மாலில் — வந்துகுவிந்த எல்லா ஐசுவரியமும் பொதுஜன நன்மைக் காகவே இறுதிப் பைவரை செலவழிக்கப் பட்டுவிட்டது. இவ்வுதார குணத்திலும் இம் மஹான், தங்கள் ஞானாசிரியரையே— நபிகளாயகரையே— அடியொற்றிப் பின் பற்றி நடந்தார்களென்று கூறுவது மிகையாகாது.

நபிபெருமான் (சல்) காலத்தில் இம் மஹான் கொடுத்துதவிய திரவிய சகாயத்தைக்கொண்டே இப் பெரியார் ஒருபெரிய தனவந்த வர்த்தகராயும் தாராளகுணம் குடிகொண்ட முஸ்லிமாயும் இருந்திருக்க வேண்டு மென்று நாம் செவ்வனம் தெரிந்து கொள்கிறோம். நபிநாயகத்தின் காலத்தில் அம் முஸ்லிம்கள் மகா தரித்திரத் துள்ளேயே சிக்கி யுழன்றுகொண்டிருந்தார்கள்; அது காலை ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) பதினாயிரக் கணக்கான தீனார்களை இஸ்லாத்தின் பிரசாரத்திற் கென்று செலவுசெய்து வந்துளார்.

பொது கஜானாவி லிருந்து உதுமான்(றலி) ஒரு பைஸாவும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை

இதிலிருந்து இப் பெரியார் ஓரிலக்ஷாதிபதி யென்பதை நாம் ஐயமற அறிந்துகொள்ளக் கடவோம். பிற்பாடு அம் முஸ்லிம்கட்கு நல்ல காலம் தோன்றி, அவர்கள் மிதமிஞ்சிய செல்வர்களாய பின்னர் இம் மஹானது ஐசுவரியமும் அதற் கேற்றவாறு அதிகமான பெருக்கமடைந் திருக்கு மென்பதில் ஐய மில்லை. ஆனால், நபிபெருமான் தோழர்கள்மாட்டு ஐசுவரிய மென்பது அணுத்துணையும் உலக இச்சையை உண்டு பண்ணி விடவில்லை. எனவே, ஹஜ்ரத் உதுமான்(றலி) அவர்கள், இஷாஅத்துல் இஸ்லாத்திற் கென்று இலக்ஷக்கணக்காய்ச்

சம்மானஞ் செய்துவந்ததே போலத்தான் தங்கள் பந்து மித்திரர் கட்கும் அளவிறந்த செல்வத்தை அள்ளிக் கொடுத்தே வந்தார்கள். உதாஹரணமாக, இம்மஹான் தம்முடைய குமாரி யொருவருக்கு விவாகத்தின் போது ஓரிலக்ஷம் திர்ஹம் ஸ்திரீதனமாய்க் கொடுத் திருக்கிறார் கள். இந்தத் தொகை முழுதும் இப் பெரியாரின் சொந்தத் திரவியத்தி லிருந்தே கொடுக்கப்பட்ட தென் பதை எவரும் மறந்துவிடுவத் கூடாது; இன்னார் இவ் வாறு ஸ்திரீதனம் கொடுத்ததில் தவறொன்று மில்லை யென்பதையும் எவரும் மறந்துவிட வேண்டாம். இஸ் லாத்தின் நன்மைக்கென்று இலக்ஷக்கணக்காய்ச் செலவு செய்யக் கூடியவர் தம்முடைய சொந்தக் குமாரிக்கு ஓரிலக்ஷம் திர்ஹம் ஸதிரீதனங் கொடுத்ததில் தவறொன்று மில்லையே. ஆனால், இம் மஹான் தங்கள் பந்துமித்திரர் கட் கெல்லாம் வெகுமதி யளிப்பான் வேண்டி அரசாங்கப் பொக்கிஷச் சாலையிலிருந்தே ஐசுவரியங்களை அபகரித்துக் கொண்டா ரென்று எதிரிகள் கூறும் குற்றச்சாட்டுக்கு எட்டுணையும் ஆதாரமே யில்லை. இந்த மூன்றுவது கலீ பாவானவர் பொதுகஜானுவிலிருந்து ருஒபைஸா வேனும் சம்பளமோ உம்பளமோ பெற்றதில்லை யென்பதற்குச் சரித்திரச்சான்று இன்றும் இருந்தே வருகிறது. கஜானு விலிருந்து துட்டடிப்பதை விடுத்து, இம்மஹான் பொது நன்மைக்காகத் தங்கள் சொந்தச் சொத்திலிருந்தே வேண் டியமட்டும் செலவு செய்து வந்தார்கள். கலீபாவின் சொந்தச் செலவுக் கென்று ஒருதொகை பொதுகஜானு விலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள அனுமதி யளிக்கப்பட் டிருந்தது. ஆனால், அந்தத் தொகையையுங்கூட இந்த கலீபா எடுத்துக்கொண்டது கிடையாது. ஒருமுறை இம்மஹான் பொதுஜனங்களைக் கூட்டி, தாங்கள் அர

சாங்க நிதிநிலயத்தி லிருந்து ஏதேனும் திரவியம் எடுத் திருப்பின், அதனை அவ்வாறு குற்றஞ் சாட்டுவோர் பகிரங்கத்தில் வந்து ருஜூப்படுத்தட்டு மென்று அறை கூவி யழைத்தார்கள். இதன் கீழ்க் காணப்படுவதே, "தபரீ"யில் சொல்லப்படுவதே போல, இப் பெரியாரால் அன்று செய்யப்பட்ட சொற்பொழிவின் ஏகதேச மாகும் :

உதுமான் (றலி) அவர்களின் பிரசங்கம்

"இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பால் ஒப்பு விக்கப் பட்டபோது, இவ் வரப்நாடு முழுவதிலும் நானே அதிகமான ஒட்டகங்களும் ஆடுகளும் வைத்துக் கொண் டிருந்த மிகப்பெரிய முதலாளியா யிருந் தேன். ஆனால், இன்றோ, என்பால், ஹஜ் ஜூக்குச்செல்ல உதவும் இரண்டு ஒட்ட கங்களைத் தவிர்த்து வேறோர் ஒட்டக மேனும் ஆடேனும் இல்லை. இது மெய்தானே ?—(அது பொழுது அம் மக்களெல்லாம் அதுமெய்யே யென்று சாக்ஷியம் கூறினர்.) இப்னு அபீ ஸர்ஹ என்பாருக்கு யான் யுத்தத்தில் கிடைத்த பொருள்க ளனைத்தையும் இனமாய்க் கொடுத்துவிட்டே னென்று என்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டுச் சுமத்தப் படுகிறது ; ஆயின், அவருக்கு யான் கொடுத்தது அந்த யுத்தப் பொருள்களி லிருந்து ஐந்திலொரு பங்கிலிருந்து ஐந்திலொரு பங்கே யாகும் : அந்தத் தொகை ஓரிலக்ஷத்துக்கு வந்தது. (திரிப்போலி பிடிக்கப்பட்டால், அதில் தளபதியாயிருந்த இப்னு அபீ ஸர்ஹூக்கு,அங்கே கிடைக்கும் போர்க்களப்பொருள்களி லிருந்து இருபத்தைந்திலிருந்து ஒரு பகுதியை இனமளிப் பதாய் இப் பெரியார் வாக்களித்திருந்த வண்ணம் அத் தொகை அவருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது.) இந்தக் கணக்குப் படியேதான் ஹஜ்ரத் அபூபக்ரும் ஹஜ்ரத்

உமரும் பங்கிட்டுக் கொடுத் துள்ளார்கள். ஆனால், நான் இப்னு அபீ ஸர்ஹுக்கு அத்தொகையைக் கொடுத்த போது பொது மக்கள் ஆக்ஷேபங் கிளப்பினர் ; ஆதலின், அதனை நான் அக்கணமே வாபஸ் பெற்றுவிட்டேன்..:.... இன்னம், யான் என் உறவினர்மாட்டுப் பக்ஷம் பாராட்டு கிறே னென்றும், அவர்களுக் கெல்லாம் திரவியசகாயம் செய்கிறே னென்றும் மற்றொரு குற்றச்சாட்டு என்மீது கொணர்ந்து சுமத்தப்படுகிறது. யான் என் சுற்றத்தார் பால் அபிமானம் பாராட்டுகிறே னென்பதனால், அன்னியர் உரிமைகளை யான் அபகரித்து விடுவதாய் எண்ணிவிடா தீர்கள். உறவினருக் குரிய உரிமைகளையே யான் அன்னருக் களிப்பேன் ; அன்னியர் உரிமை அதனால் பறிக்கப் படுவ தில்லை. என் சுற்றத்தாருக் கெல்லாம் யான் திரவிய சகாயம் செய்கிறே னென்று சொல்லப்படுகிறது.. இது மெய்தான் ; ஆனால், அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தி லிருந் தல்ல ; என் சொந்த ஆஸ்தியிலிருந்தே அவ்வாறு யான் செய்துவருகிறேன். முஸ்லிம் பொது கஜானாவின் பணம் எனக்கேனும் என் பந்துமித்திரருக் கேனும் விலக்கப் பட்ட (ஹராமான) நிதியாகும். நபிகள் திலகத்தின்(சல்) காலத்திலும், அபூபக்ர் (றலி) காலத்திலும், உமர் (றலி) காலத்திலும் என் சொந்தச் சொத்திலிருந்தே இஸ்லாத் தின் தேவைக்காகத் தாராளமாய் யான் பொருளுதவி செய்துவந் திருக்கிறேன். அவ்வா றெல்லாம் யான் செய்தது, பொருளின்தேவை அதிகமாக உணரப்படும் என் கௌமார தசையிலாகும். யான் இதுபொழுது, என் குடும்பத்தினர் ஜீவித்து உயிர் துறக்கும், அந்த வய தெல்லையை யடைந்துவிட்டேன் ; எனக்கினி மரணம் அண்மிவிட்ட தென்றே எண்ணுகிறேன். எனக்கிருந்த

ஆஸ்திமுழுதையும் என் குடும்பத்தினர்கட்கே கொடுத்து விட்டேன்; இந் நிலையில், உண்மை விஷய முணராத ஒரு சில மாக்கள் என்னைக் குறித்து என்னென்னவோ பிதற்றித் திரிகின்றனர். ஆண்டவன்மீது ஆணையாக, யான் எந்த ஒரு நகரத்தின் மீதும் அதன் சக்திக்கு மேற் பட வரிவிதித்ததில்லை; ஆகவே, இத்தகைய குற்றமொன் றையும் எவரும் என்மீது சுமத்துவது முடியாது. மக்க ளிடத்தி லிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பையும் அவர்களது நன்மைக்கென்றே செலவுசெய்யப்பட் டிருக் கிறது. அத்தகைய வரியிலிருந்து ஐந்திலொரு பகுதியே எனக் குரியது; ஆனால், அதை யான் எடுத்துக்கொண்ட தில்லை. என் விகிதம் முழுதும், என்னையன்றி வேறு தகுதி வாய்ந்தவர்கட்கே பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது; அதுவும் என்னால் பங்கிடப்பட்டது கிடையாது; ஏனை முஸ்லிம்களே எனது விகிதத்தைப் பங்கீடு செய்து வந்தனர். எனவே, கிலாபத்ராஜ்ய பொக்கிஷத்தி னின்று ஒருபைஸாவும் துர்வின்யோகம் செய்யப்பட்ட தில்லை யென்பதை நீங்களெல்லீரும் செவ்விதாய்த் தெரிந்து கொள்ளக் கடவீர்கள். பொது கஜானாவி லிருந்து யான் ஒரு தம்படியும் எடுத்த தில்லை. எனவே, எனது சொந்த ஜீவனமும் எனக்குரிய சொந்தச் சம்பாத்தியத்தி லிருந்தே நடைபெற்று வருகின்றது.”

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் மேற்கூறிய ஒவ் வொரு வசனத்தையும் மஸ்ஜிதில் குழுமியிருந்த பெருந் திரளான மக்கள் முன்னிலையிலே பகிரங்கமாகவே சொல்லிக் காண்பித்தார்கள்: அப்பொழுது அங்கிருந்த அவர்க ளனைவரும் இப்பெரியார் கூறியதை யெல்லாம்

மெய்யென்றே ஒத்துக் கொண்டார்கள்; ஒருவரும் ஒரு சிறிதும் ஆக்ஷேபிக்க வில்லை. இதிலிருந்து நாம் என்ன தெரிந்து கொள்கிறோம்? பொது கஜானாவி லிருந்து கலீபாவின் சொந்தச் செலவிற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ள இன்னாருக்கு உரிமை யிருந்தும், ஒரு பையையேனும் இம் மகான் எடுத்துக் கொள்ள வில்லையென்பதுதா னுகும். இவருக் குரிய பாக முழுவதும் பொதுஜன நன்மைக்கே செலவு செய்யப் பட்டு வந்தது; அதுவும் பொதுமக்களாலேயே மேற் பார்வை யிடப்பட்டு வந்தது. இப் பெரியாரது சொத்து முழுவதும்— இலக்ஷக்கணக்கானது — இன்னுரின் இறு திக்காலத்தில் பொதுநன்மைக்காகவே செலவு செய்யப் பட் டிருக்கிறது. இஃ தொன்றே, இப் பெரியாரை நபி கட்டிலகத்தின் சரியான பிரதிநிதியெனச் செய்யக்கூடிய தாய் அமைந்திருக்கிறது.

நபிகள் திலகத்தின் சரியான பிரதிநிதி

ஹஜ்ரத் உமர் (றலி) அவர்களது ஆட்சி இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணமடைந்த காட்சியை யளித்துக் கொண் டிருக்கிறது; பெரும் பெரும் மஹாராஜ்யங் களெல்லாம் திடும் திடுமென்று ஒன்றன் பின் ஒன்ருய் முறிந்து முஸ்லிம்கள்வயம் வந்து சிக்கிவிட்டன; அவற்றின் பெருமை களையும் அவ் வீழ்ச்சியின் துரிதங்களையும் கவனிக்கப் புகுமிடத்து, அப்பால் கிடைத்த வெற்றிக ளனைத்தும் அத்துணைப் பெரியனவாய்க் காணப்படாது, மிகமிகச் சிறுத்தே பொலிவிழந்து போய் விடுகின்றன. எனினும், உதுமான் (றலி) அவர்களது ஆட்சியும் இஸ் லாத்தின் பலத்திற்குப் பெரிதும் துணைபுரிந் திருக்கிற தென்றே கூறியமைதல் வேண்டும்; இவரது காலத்தில்

உதுமான் (றலி) அவர்களது ஆட்சி

இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தில் எத்தகைய பலஹீனமும் ஏற்பட்டுவிட வில்லை. ஆனால், அதற்கு மாறாய் இஸ்லாத்தின் பலம் முன்னினும் அதிகமாயே இவர் காலத்தில் ஸ்திரப்பட்டு விட்டது. அராஜகக் கிளர்ச்சியையும், உள்நாட்டுக் குழப்பத்தையும் அடக்கி யொடுக்குவ தென்பது, ராஜ்ய விஸ்தீரணத்தைப் பரத்துவதைப் பார்க்கினும் முக்கியத்தில் குறைவுபட்ட தென்று கருதி விடற்க. உதுமான் (றலி) அவர்கள் பட்டமேற்று ஆறுமாதகாலம் ஆகுமுன்பே பாரசீகநாடு கலகஞ்செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டது. அக் 'கலகத்தை இந்த மூன்றாவது கலீபா தையரியத்துடனே துணிந்து நின்று, அடக்கி யொடுக்கினார்கள். அவ்வாறு அந்தப் பாரசீகநாட்டுக் கலகம் அடியுடனே அடக்கப்பட்டதோடு போகாது, அதன் பயனாய் அப் பகுதியி லுள்ள முஸ்லிம் ராஜ்யத்தின் முக்கிய கேந்திர ஸ்தானங்களாய் விளங்கி வருவான் வேண்டித் தற்காப்பி னிமித்தம் அப்கானி ஸ்தானம், துருக்கி ஸ்தானம், குராஸான் போன்ற பூபாகங்களும் இஸ்லாமிய ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

பாரசீக தேசத்துக் கிளர்ச்சி ஒடுங்கியதும் ஒடுங்காததுமா யிருக்கும் பொழுதே, உரோமர்கள் ஷாம் தேசத்தின் (சியா) மீது படையெடுத்து வரலாயினார்கள். எனினும், இஸ்லாமியர் படை அதிதீரத்துடனேயே ஆங்கும் சென்று வெற்றிக் கொடி நாட்டிவிட்டது :

முதன்முதலாகக் கடற்போர்

உரோமப் படைகள் துரத்தியடிக்கப் பட்டதுடன் போகாது, அர்மீனியா, ஆஜர்பாய்ஜான், பிறகு சின்ன ஆசியா போன்ற பிரதேசங்களும் கிலாபத் ராஜ்யங்களுடன் இணைத்துக் கொள்ளப் பட்டன. ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களது ஆட்சியின் போதுதான்

முஸ்லிம்கள் முதன்முதலாய்க் கடற்போரில் இறங்கி ஞர்கள் ; எனவே, அந்த அரபிக் கப்பற்படை ஸைப்ரஸ் என்னும் தீவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. உரோமக் கைஸரின் சைன்யம் எகிப்தின்மீது படையெடுத்துச் சென்று, அலெக்ஜாந்திரியாத் துறைமுகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆனால், உதுமான் (றலி) அவர்களது படை ஆங்குச்சென்று, அந்த அலெக்ஜாந்திரியாவை மீட்டும் கைவரப் பெற்றுக்கொண்டு, மேலும் மேற்குத் திக்கை நோக்கிச் சென்று, அந்த உரோமப்படையென்னும் நாமதேயமே அப்பகுதியில் இல்லாது துவம்சம்செய்தொழித்துவிட்டது. ஆகவே, அந்த மேற்குத் திக்கிலும் கிலாபத் ராஜ்யம் விஸ்தீரண மடைந்து, ஆங்கெங்கும் அரண்களும் பல நிருமிக்கப் பட்டன. இவற்றினையெல்லாங் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கு மிடத்து, ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் ஆட்சியின்போது இஸ்லாமிய ராஜ்யத்தின் பெருமை தனக்குரிய உச்ச ஸ்தானத்தை எட்டியிருந்த தென்று செப்புதற்கு நமது நாக்குத் துணிவு கொள்ளாது தயங்கிநிற்க மாட்டாது. இறுதியிலே இந்த மூன்ருவது கலீபா அநியாயமாய் அகாரணமாய்க் கொல்லப்பட்டு, இஸ்லாத்தின் தலைநகரம் மதீனாவும் கலகக்காரர் கைவசம் சிக்கியிருந்தும், எந்த மாகாணத்திலும் எவரும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமாய்க் கிளர்ச்சி செய்து கலகஞ் செய்யத் துணிவுகொண் டெழவில்லை. என்னெனின், இப் பெரியார் காலத்தில் இஸ்லாத்தின் பெருமை — கௌரவம்— அத்துணைப் பெரிய உச்சத்தை யடைந்து நின்ற தெனல்வேண்டும்.

முதலிரண்டு கலீபாக்களின் ஆட்சியின்போழ்தும் அமலில் இருந்துவந்த ஜனநாயக ஆட்சி முறையே இந்த

மூன்ருவது கலீபாவின் காலத்தும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. இஸ்லாத்தின் குடியாட்சி முறை யில் இதுவரை எவ்வாறு அந்த ராஜ்ய பரிபாலனம் செவ்விதாய் நடைபெற்று வந்ததோ, அவ்வாறேதான் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும் செவ்வையாய் நடை பெற்று வந்தது. கலீபாவின் உரிமைகளும், குடிமக்களின் சகல உரிமைகளும் முன் போலவே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன; கலீபாவுக்கு அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தின்மீது இருந்த அதிகாரமும் முன்போலவேதான் காணப்பட் டது. மஜ்லிஸே ஷுரா என்னப்பட்ட "மந்திரா லோசனைச் சபை"யும் முன்போலவே அதிகாரம் செலுத் திக்கொண் டிருந்தது; இஸ்லாமிய ஜனநாயக ஆட்சிக் குரிய சகல காரியங்களும் அந்தச் சபையின ராலேயே பைஸல் செய்யப்பட்டு வந்தன. ஒரொரு வெள்ளியன் றும் ஜுமுஆத் தொழுகைக்கு முன்பே கலீபா அவர்கள், வெளி மாகாணங்களில் நடைபெற்றுவரும் விஷயங்களைக் குறித்து மஸ்ஜிதுக்கு விஜயம் செய்யும் அயல்நாட்டு மக்களைக்கொண்டு மிகச்செவ்விதாய் அறிந்துகொள்வார் கள். எந்த மாகாணுதிபதியைக் குறித்தும், அல்லது வேறெந்த உத்தியோகஸ்தரைக் குறித்தும் எந்தப் பொது மகனும் கலீபாவிடம் சர்வ தாராளமாய் அண்மித் தனது பர்யாதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொண்டுவரப்படும் ஒவ்வொரு குறைமுறையும் அவ்வப் பொழுதே விசாரணை செய்யப்பட்டு, உடனுக்குடன் தக்க பரிகாரம் அளிக்கப்படும். இப் பெரியார் ஆட்சியின் போது எல்லா அரசாங்க இலாகாக்களும் முன்கிலாபத் துக் காலத்தில் நடைபெற்று வந்தனவே போலத்தான்

ராஜ்ய பரிபாலனம்

நடைபெறலாயின. இந்த மூன்ருவது கலீபாவின் ஆட்சியில் "ரெவினியூ இலாகா" மிகவும் அதிகமான வருமானத்தையே யளித்துக்கொண் டிருந்தது. எகிப்திலிருந்து வந்த திறைப்பொருள் மட்டும் இருபதிலிருந்து நாற்பது லக்ஷமாய்ப் பெருகிவிட்டது. வருமானம அதிகமாக அதிகமாகப் பொதுப் பொக்கிஷத்திலிருந்து அளிக்கப்பட்டுவந்த உபகாரச்சம்பளமும் அவரவருக்கும் உயர்த்தப்பட்டே வந்தது. அநேகம் புதிய கட்டிடங்கள் நிர்மாணிக்கப் பட்டன. சாலைகள், பாலங்கள், மஸ்ஜித்கள், விருந்தினர் தங்கும் விடுதிகள் ஆதிய வெல்லாம் முக்கிய பட்டணங்களில் நிருமிக்கப்பட்டு வந்தன. வெளி மாகாணங்களி லிருந்து ராஜதானிக்கு வந்து சேரும் ரஸ்தாக்களி லெல்லாம் பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் நிரம்பச் செய்துவைக்கப் பட்டன. எங்குப் பார்த்தாலும் ராணுவ ஸ்தலங்களும் கார்வான் ஸராய்களும், தண்ணீர்த் தொட்டிகளும் அதிகம் உண்டு பண்ணி வைக்கப் பட்டன. மதீனாவை வெள்ளத்தினின்று தடுப்பதற்கு வேண்டிய பெரிய அணையொன்று கட்டுவிக்கப் பட்டது. நபிகள் திலகத்தின் மஸ்ஜித் விஸ்தீரணம் செய்யப்பட்டுக் கருங்கல்லால் அழகியதாய்ப் புதுப்பிக்கப் பட்டது. குதிரைகளையும் ஒட்டகங்களையும் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய மிருக சாலைகள் அநேகம் அங்கங்கே திறந்துவைக்கப் பட்டன; அங்கங்கே தண்ணீர் வசதிகளும் அதிகமாய் உண்டுபண்ணி வைக்கப் பட்டன.

ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களது காலத்தில் இஸ்லாத்தின் நன்மைக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்களுள்

ஒரு குறிப்பிட்ட ஊழியமே உச்சஸ்தானத்தை வகித்துக் கொண் டிருக்கிறது: முதல் கலீபாவின் காலத்திலே ஒழுங்குசெய்து கோவை யாய் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த அந்த ஒரே சரியான குர்ஆன்ஷரீபிலிருந்து பலபிரதிகள் எடுக்கப்பட்டு, கிலாபத் ராஜ்யத்தின் முக்கிய பட்டணங்களுக் கெல்லாம் அனுப்பி வைக்கப் பட்டன. இதைச் செய்ததனுல் உதுமான் (றலி) அவர்கள் முஸ்லிம் உலகிற்கு ஆற்றியிருக்கும் பேருபகாரத்தின் பெருமை இத்துணைத்தா னென்று எவராலும் உறையிட் டுரைப் பது சாலாது. இற்றை நாளில் இஸ்லாத்தின் உலக முழு தும்— கிழக்கிலாகட்டும் மேற்கிலாகட்டும்— குர்ஆன்ஷரீ பின் ஒரேமாதிரியான ஒரே பாடமுள்ள ஒரே பிரதியே இஸ்லாத்தின் எல்லாப் பிரிவினரின் கரங்களிலும் இருந்து வருவதன் பெருமை யனைத்தும் ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்களையே சார்ந்ததா யிருக்கிறது. இவர்கள் காலத் தில் எது சரியான பாடமென்று அங்கங்கே குர்ஆன்ஷரீ பின் வெவ்வேறு பிரதிகளைக் குறித்து அபிப்பிராய பேதம் தோன்றத் தலைப்பட்டு விட்டமையால், ஹஜ்ரத் உமர் (றலி) அவர்களது ஆலோசனையின்மீது ஹஜ்ரத் அபூ பக்ர் (றலி) அவர்களது ஆட்சியின் காலத்திலே தையார் செய்து செவ்விதாய்த் தொகுத்து வைக்கப்பட் டிருந்த அந்தச் சரியான மூலப்பிரதியை இந்த மூன்ருவது கலீபா தங்கள் தர்பாருக்கு வரவழைத்தார்கள். அந்த மூலப் பிரதி, உமர்(றலி) அவர்களுடைய குமாரியும் நபிபெருமா னுடைய மனைவியுமா யிருந்த ஹப்ஸா (றலி) அவர்கள் கைவயமே இருந்துவந்தது. உதுமான் (றலி) அவர்கள் அதனை வரவழைத்து, அதினின்றும் பல சரியான பிரதி களைப் பிழையில்லாது பெயர்த்தெழுதச் சொன்னூர்கள்;

குர்ஆன்ஷரீபு ஒழுங்கு படுத்தப் படல்

அவற்றினின்று ஒவ்வொன்று, இஸ்லாத்தின் ஒவ்வொரு முக்கிய நகரத்துக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, அதற்கப்பால் ஆங்காங்குமுள்ள குர்ஆன்பிரதிகள் அந்த அரசாங்கப் பிரதியைக் கொண்டு பாடபேதமில்லாது சரிபார்த்துக் கொண்டுவர உதவியும் செய்யப்பட்டது. இவ் விஷயத்தில் உதுமான் (றலி) அவர்கள் காண்பித்த தீர்க்கதிருஷ்டி இத்துணைப் பெரிதென்று எவராலும் முடிவுகட்டிவிட முடியாது. அச்சியந்திர வேலை கண்டு பிடிக்கப்படாத அந்தப் புராதன காலத்தில் அதனைப் பார்க்கினும் வேறுவிதமான முறையிலே குர்ஆன்ஷரீபின் பாடத்தை வேறு பாடபேதமில்லாது ஒழுங்குசெய்து செம்மைப்படுத்தி வைத்திருப்பது முடியாது. எனவே தான், எதிர்மதவாதிகளும், முஹம்மத் நபி (சல்) அவர்களது திருநாவால் ஓதப்பட்டுவந்த அதே குர்ஆன்ஷரீபின் பாடமே இன்றளவும் எவ்வித வேறு பாடபேதமுமில்லாது, திருத்தமோ இடைச்சொருகலோ இல்லாது இருந்துவருகிறதென்று ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உதுமான் (றலி) அவர்கள் காலத்திலேதான் குர்ஆன்ஷரீபின் அத்தியாயங்களும் ஆயாத்களும் ஒரு சேர அடுக்கித் திரட்டி அமைக்கப்பட்டனவென்று அன்னிய மதத்தினர் ஒருசிலரால் அபிப்பிராயம் கொள்ளப்பட் டிருப்பது ஒரு சிறிதும் மெய்யாக மாட்டாது. ஆயின், இஸ்லாமிய உலகு முழுதும் இன்றளவும் ஓரே மாதிரியான சரியான குர்ஆன் பிரதிதான் பிழையற இருந்துவர வேண்டுமென்பதற் குரிய அடிப்படை கோலிவைத்தவர் இந்த மூன்றாவது கலீபாவே யென்று கூறுவதுதான் உண்மையான கூற்றாகும்.

பால்ய முதற்கொண்டே ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் நற்குண நல்லொழுக்க முடையவரா யிருந்து

வந்தார்கள் ; அவற்றுடன்கூட இஸ்லாத்தின் ஜோதியும் சேர்ந்து அதிகமான பிரகாசத்தையே அளித்துக்கொண் டிருந்தது. இப்பெரியார் கிலாபத் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட போது இவர்களுக்குப் பிராயம் 70 ஆகியிருந்தது ; இவர்களது தோற்றம் சற்று உயரமாயிருக்கும் ; சரீர வர்ணம் சிறிது மாநிறமா யிருக்கும் ; தங்களுடைய பழுத்த தாடிக்குக் குரண்ட (மருதோன்றி)ச் சாயம் ஏற்றியிருப்பார்கள். மத விஷயத்தில் மகா பக்தி விசுவாச முள்ளவர்கள். குர்ஆன் ஓதுவதிலும், தொழுது கொள்வதிலும், நோன்பு நோற்பதிலும், தானதர்மம் செய்வதிலும் அதிகம் ஈடுபட்டவர்கள். பக்திமார்க்கத்தில் அதிகம் ஆழ்ந்துள்ள சுத்தசாதுவான ஸூபியாயிருப்பார்கள். ஏழைகள்பால் அளவிறந்த இரக்கத்தைக் காட்டித் தயாளத்துவத்தையும் மிகுத்து வைப்பார்கள். ஒழுக்கத்திலும் நாணயத்திலும் உதுமான் (றலி) ஒரு மலையைப்போல் சற்றும் துளங்கா திருப்பார்கள். இவர்களது ஆட்சியின் காலத்தில் முஸ்லிம்களெல்லாரும் இவ் வுலகச் செல்வத்தில் மிகவும் தழைத்தோங்கி வந்தார்கள் ; ஆனால், உதுமான் (றலி) நாணயம், உதுமான் (றலி) கண்ணியம், உதுமான் (றலி) திண்ணிய ஒழுக்கம், உதுமான் (றலி) மதபக்தி ஆதியவெல்லாம் ஒரு மயிரிணக்கங்கூட அப்பக்கம் இப்பக்கம் சிறிதும் சறுகாது நேர்க்கோட்டின் மீதே செவ்விதாய் நின்றுகொண்டிருந்தன. இப் பெரியார் இலட்சக்கணக்காய்ச் சம்பாதித்து, இலட்சக்கணக்காய் ஆண்டவன் பாதையிலே செலவுசெய்தபோது இருந்ததே போலத்தான், இவ் வுலகத்திற் கெல்லாம் மிகமிகப் பெரிய கஜானாவாய் விளங்கிய கிலாபத் ராஜ்யத்தின் பொக்கிஷாதிபதியாய்

இப்பெரியாரின் பண்பும் நடக்கையும்

(திரவிய சாலாதிபதியாய்) உயர்ந்துநின்ற காலத்தும் உலக ஐசுவரியத்தில் ஒரு சிறிதும் பற்றுக் கொள்ளாது தாமரையிலை நீர்போல் தனித்துநின்ருர்கள்.

இப் பெரியார், நபிகள் திலகத்தின்(சல்) நற்குணங்களையே சாலவும் அடியொற்றி அவலம்பித்தார்கள். அடக்கமென்பது இம் மகானின்பால் அதிகம் காணப்பட்டு வந்தது. ஆதலினுல், ஏனைத் தோழர்கள்பால் வேடிக்கையாய்ப் பேசக்கூடிய நபிகள் நாயகம்(சல்) இப் பெரியார்மாட்டு அவ்வாறு ஹாஸ்யத்துடன் விநோதார்த்தமாய் நடந்து கொள்வது வழக்க மில்லை. உதாஹரணமாய், நபிபெருமான்(சல்) ஒருமுறை ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருந்தபொழுது, அவர்களுடைய முழங்கால் திறந்திருந்தது ; அதுபொழுது ஹஜ்ரத் அபூபக்ரும் (றலி) ஹஜ்ரத் உமரும் (றலி) அவ்விடத்தில் உடன் குந்தியிருந்தும், நபிகணுயகர் அதனைப் பொருட்படுத்த வில்லை. ஆனுல், அதுபொழுது ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள் அண்மிவருவதாய்ச் சமாசாரம் எட்டிற்று ; அக்கணமே நம்பெருமான்(சல்) தங்கள் முழந்தாளை மூடிக்கொண்டார்கள். இத்துணைப் பெரிய மரியாதையை ஹஜ்ரத் உதுமான் (றலி) அவர்கள்பால் நபிகள்நாயகமே காண்பித்துவந்தார்கள். இப்பெரியார் மதீனுவிலுள்ள மஸ்ஜிதுன் னபவீயைச் சுற்றியிருந்த நிலங்க ளனைத்தையும் அதிகமான கிரயங்கொடுத்து வாங்கி, நபிகள் நாயகத்தின் மனைவிமாருக்கு வேண்டிய இல்லங்களை நிருமித்துக் கொடுத்தார்கள்.

இந்த மூன்ருவது கலீபா தங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் தினத்தொழுகை ஐந்தையும் தாங்களே இமாமாய் முன்னின்று நடாத்தி வைப்பார்கள் ; வயது 80-க்கு மேலாகியும், இப்பெரியார் நள்ளிரவுக்குமேல் எழுந்து

தொழுதுகொள்ளும் தஹஜ்ஜுத் என்னும் தொழுகையையும் விடாமலே கடைப்பிடித் தொழுகிஞர்கள். அத்தகைய தொழுகைக்காக நள்ளிரவில் எழுந்திருக்கும் போழ்து, இப் பெரியார் ஒருபோதும் எந்த வேலைக்காரனுக்கும் எத்தகைய தொந்தரையும் கொடுப்பது வழக்கமில்லை. அரசாங்கப் பொதுகஜாஞவில் அளவற்ற திரவியம் வந்துகுவிந்தும், இம்மகான் மிகச்சாதாரண உடையையும், சர்வசாதாரண உண்டியையுமே மேற்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இவர்களுடைய சொந்தச் சொத்தும் அதிகமாயிருந்தும், இப் பெரியாரின் பாரியாளும் உயர்தரமான உடைகளை யுடுத்த இந்த கலீபா சம்மதிப்பதில்லை. இவர்களது தாராளச் சிந்தையைக் குறித்து நாம் முன்னமே வரைந்திருக்கிறேம்; அவ்வாறு சம்மானம் செய்வதில், வேண்டியவரென்றும், வேண்டாதவரென்றும் வித்தியாசம் பாராட்டுவது இன்னவர்பால் இல்லை. முஸ்லிம் சகோதரர்கள்பால் வைத்திருந்த ஆழமான அபிமானத்தின் காரணத்தி ஞலேயே அவர்களுடைய உதிரத்தைச் சொரிவதைப் பார்க்கினும் தங்கள் உதிரத்தையே சொரியக் கொடுத்து உயிர்த்தியாகமும் செய்வது நல்லதென்று இம் மகான் வைராக்கியம் செய்துகொண் டிருந்தனர். இப்பெரியார் தங்கள் பாலுள்ள வாளாயுதத்தை உருவாததோடு, ஏனை முஸ்லிம்களும் தங்கள் பொருட்டு அவ்வாறு வாளையுருவக் கூடாதென்று தடைசெய்து நிறுத்திவி[illegible]டார்கள்.

ஷா.ஜஹான் புக் டெப்போ

நபிகள் நாயக மான்மியம்

(முதற் பாகம்)

29 அதிகாரங்கள் ; ஹி. 6ஆவது ஆண்டு
அஹ்ஜாப் யுத்தம் முடிய

இப்பாருலகின் கீர்த்தி மிக்க ஜயதிலகமாய் விளங்கும் எம்பிரான் முஹம்மத் நபி (சல் அம்) அவர்களின் மெய்யான, ஆதார பூர்வமான அபூர்வ சரித்திரம். நாம் முன்னம் வெளியிட்ட முதல் பதிப்பைவிட இதில் 9 அதிகாரங்கள் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கிரவுன் 1 × 4 அளவில் (“ தாருல் இஸ்லாம் ” பத்திரிகை அளவில்) 600 பக்கங்கள் கொண்டது. மிக அழகிய பைண்டு செய்யப்பட்டு மூவர்ண ஆர்ட்ஜாக்கெட் போர்த்தப் பட்டது.

இவ் வபூர்வ இலக்கிய சரித்திர ஆராய்ச்சி நூல் ஒவ்வொரு நூல் நிலயத்திலும், மத்ரஸாவிலும், கல்லூரியிலும், பொதுமக்கள் நற்பயனடைவதற்கு அத்தியாவசியமாய் இருக்க வேண்டிய அரும்பெரும் பொக்கிஷமாகும். விலை ரூ. 12. தபாற் பாக்கிங் செலவு ரூ. 1—6—0.

“ஜவாஹிருல் புர்க்கான்” அம்மயத் ஜுஜூ

குர்ஆன் ஷரீப் 30-ஆம் பாகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் அதன் விரிவான வியாக்யானமும் ஒருங்கே கூடியன. 201 பக்கங் கொண்டதாய்த் தலைப்பில் குர்ஆன் அரப் ஆயத் மிகப் பெரிதாய்ப் போடப்பட்டு, அதன்கீழ் அதன்சரியான செந்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், பிறகு விரிவான அருந்தமிழ் வியாக்யானமும் (தப்ஸீர்) அச்சிடப்பட்டு, கெட்டியான காலிகோ பைண்டும் செய்யப்பட்டது. விலை ரூ. 2—8—0. தபால் செலவு அணா 12.

ஈமான் (இஸ்லாத்தின் மூலக் கொள்கைகள்)

இவ்வழகிய நூல் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் ஈமான் சம்பந்தமான மூலக் கொள்கைகளாகிய எழு அம்சங்களைப்பற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், புத்திக்கும் யுக்திக்கும் பொருந்தும் வண்ணமாகவும் இனிய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாத்தில் ஈமான் கொள்ளவேண்டிய விஷய விளக்கமும் அதன் துஆவும் உடன் காணப்படும். 5-ஆம் பதிப்பு, திக் கிளேஸ் காகிதம் - விலை அணா 12. தபாற்செலவு அணா 3.

460, திருவல்லிக்கேணி ஹைரோட், சென்னை-5

அல்ஹம்துதப்ஸீர் - பாத்திஹாசூரா விரிவுரை

அல்ஹம்து சூராவுக்குத் தப்ஸீர். "அல்ஹம்து சூரா" குர்ஆன் ஷரீபின் தோற்றுவாயே யாயினும், இதுவே அவ்வேதத்தின் முழுக் கருத்தின் சுருக்கமாக (உம்முல் குர்ஆனாக) இருக்கிறது. எனவே, இந்த அல்ஹம்தின் முழுக் கருத்தையும் அறிந்தால், குர்ஆன் ஷரீபின் பூரா தாத்பரியத்தையும் உணர்ந்ததுபோலாகும். ஆகையால், குர்ஆனின் கருத்தை யுணருமுன்னே அல்ஹம்தின் ஆழிய கருத்தினை அறிந்துணருதல் அவசியமேயாம். இன்னம், இச்சிறு நூலில் பல்வேறு மதங்களுக்கும் தக்க மறுப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தெளிவான உரை. விலை ரூ. 1.

இஸ்லாமிய ஞானபோதம்

(அஞ்ஞானத்தைப் போக்கவல்லது சுஞ்ஞானத்தைத் தரவல்லது)

[மதங்களின் மாபெரும் மகாநாட்டில்
முதற்பரிசு பெற்ற புத்தகம்]

மேனாடுகளில் இஸ்லாத்தின் போதனைகள் தீவிரமாய்ப் பரவுவதற்கு இப்புத்தகத்தின் ஆங்கில நூலிலுள்ள விஷய ஞானங்களே உதவியளித்திருக்கின்றன வென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இந்நூலின்கண்ணே இஸ்லாத்தின் பல்வேறு உண்மைத் தத்துவச் சிறப்புக்கள் தூய்மையாக விளக்கப்பட்டிருப்பதுடன், சிருஷ்டி கர்த்தா ஒருவன் இருக்கிறானென்று இதில் மெய்யாக ருஜுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் மேற்கோள்கள் குர்ஆனிலிருந்தே எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆஸ்திகரா யிருப்பவருக்கும், கடவுளே இல்லை யென்று கூறிக்கொண்டு நாஸ்திகராய்த் திரிபவருக்கும், ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஹிந்து கிறிஸ்தவருக்கும் இந்நூல் பகுத்தறிவுக்கொத்த நன்னூலாகும். விலை ரூ. 4. தபாற்செலவு அணா 10.

மஹான் முஹம்மத் நபி (சல்) இரண்டாம் பதிப்பு

(நபிகள் நாயகத்தின் சரித்திரச் சுருக்கம்)

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் நபி (சல்அம்) அவர்களின் (சரித்திர) சம்பந்தமான பூர்விகமானதும் சரியானதும் உண்மையானதுமான சரித்திரம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும்விரிவாகவும் வரையப்பட்டுள்ள அழகிய நூல். இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் பல தலைவர்களின் அபிப்பிராயங்கள் சேர்க்கப்பட்டு விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேர்த்தியான அச்சு. கிளேஸ் காகிதம், விலை ரூ. 1—12—0.

நாயகத்தின் நற்குணங்கள்

நபிகள் திலகத்தின் குணாதிசயங்களும் நன் னடக்கைகளும் இப்படி இருந்தனவென்று அறிந்துகொள்ள இஃதொரு முதன்மையான நூல். இதனை எல்லா முஸ்லிம்களும் வாசித்தறிதல் வேண்டும். அப் பெருமானாரைப் பின்பற்றி யொழுக விரும்பும் சன்மார்க்கர்களுக் கெல்லாம் அத்தியாவசியமானது. இந்நூல் எம் பெருமானாரை உள்ளபடியே உணர்ந்துகொள்ள விழையும் ஒவ்வோர் ஏனை மதத்தினருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசிய மானது. இதன் விலை ரூ. 1—8—0.

அம்மயத்ஜுஸ்உ 30-ஆம் பாகம் (அர்த்தம் மட்டும்)

குர்ஆன் ஷரீபு முழுமைக்கும் உங்களுக்குத் தமிழ் அர்த்தம் தெரியா விட்டாலும், தினம் தினம் நாம் ஒவ்வொரு வேளைத் தொழுகையின் போதும் தவறாமல் ஓதிவருகிற சூராக்களுக்கேனும் அர்த்தம் தெரிய வேண்டாமா? முஸ்லிமாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொரு மூமினும் அவசியம் அதை நன்கறிந்தே ஆகவேண்டும். எனவே, பெரும் பிரயாசையின்மீது இத்திருவேதத்தின் இறுதி முப்பதாவது பாகமாகிய அம்மயத் ஜுஸ்வுக்குத் தமிழ் அர்த்தம் அச்சிடப்பட் டிருக்கிறது. இந்த 30-ஆவது பாகத்தின் ஒவ்வோர் அத்தியாயமும் தனித்தனியே அச்சிடப்பட் டிருப்பதுடன், ஒவ்வொரு திருவாக்கியத்துக்கும் பெரிய அரபு எழுத்து 'பிளாக்' போட்டு அதன் கீழே சரியான அர்த்தமும் தமிழில் பிரசுரிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

மேலும் அரபு ஓதத் தெரியாதவர்கள், இறுதி 15 அத்தியாயங்களையும் எப்படி அரபில் ஓதுவதென்பதை—தமிழில் உச்சரிப்பு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. கிளேஸ் பேப்பர் விலை ரூ. 1—8—0. தபாற்செலவு அணா 8.

இஸ்லாம் (சித்திரப் படங்களுடன்)

தக்க ஆதார கிரந்தங்களைக்கொண் டெழுதப்பட்டது; படங்கள் பல நிறைந்தது; முழுதும் திருத்திப் புதுப்பித்து விரித்தெழுதியுள்ள 10-ஆம் பதிப்பு

ஹனபீ, ஷாபீஈ இருதிறத்தாருக்கும் அத்தியாவசியமானது.

இது முஸ்லிம்கள் எல்லாருக்குமே அத்தியாவசியமான ஒரு மிகச் சிறந்த தமிழ் நூல். இதில் இஸ்லாத்தின் ஐந்து பர்ல்களும் (கடமைகளும்) மிகத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் புத்திக்கும்

யுக்திக்கும் மிகமிகப் பொருத்தமாகவும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கடமையின் சார்பாய தத்துவமெல்லாம் (மஸ்அலாக் களுடன்) விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருப்பதுடன், அனுஷ்டானத்திற்கு வேண்டிய விவரங்களனைத்தும் சாங்கோபாங்கமாய்க் கூறப்பட் டிருக்கின்றன. இவ்வுயரிய புஸ்தகத்தின் புத்தப் புதிய பத்தாம் பதிப்பு இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கிறது. கண்ணைக்கவரும். மூவர்ண ஆர்ட் ஜாக்கெட் போர்த்தப்பட்டது. முன் வெளியான மற்றெல்லாப் பதிப்புக்களையும் விட நேர்த்தியானது. இஸ்லாத் தின் ஐந்து பர்லான கடமைகளையும் இனிது போதிக்கும் தமிழ் நூல் இதைவிட வேறெதுவு மில்லை யென்பது தமிழ் நாடறிந்த உண்மையாகும். பல புதிய ஆப்டோன் படங்கள் இந்த 10-ஆம் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுப் பல பக்கங்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டு, கண் கவரும் பான்மையாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் தவறாமல் இருக்கவேண்டிய தனிப் பெரும் பொக்கிஷ மாகும். விலை ரூ. 3—0—0. தபாற்செலவு அணா 10.

அபூபக்ர் சித்தீக் (ரலி) இரண்டாம் பதிப்பு

குலபாயெ ராஷிதீன் என்றழைக்கப்படும் முதல் நான்கு கலீ பாக்களுள் முதல்வராய் விளங்கி வரும் ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் சித்தீக் அவர்களுடைய ஜீவிய சரித்திரம் தக்க ஆதாரங்களுடன் மிக்கவிளக் கமாகவும் விரிவாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நபிகள் நாயகத்தின் சரித்திரத்துக்குப் பின் இதுதான் தொடர்ச்சியான இஸ்லாமிய சரித்திரமாகும். திக் கிளேஸ் காகிதம். விலை ரூ. 2—0—0.

நாயக வாக்கியம் 451 (புதிய பதிப்பு)

இப்புத்தகத்தைப் படிப்பதனால் சகல முஸ்லிம்களும் நாயக மவர்களின் திருவாக்கியங்களின் உண்மைக் கருத்துக்களை அறிந்து அவற்றின்படி நபிகள் நாயகத்தைப் பின்பற்றி நடத்தற் கேது உண் டாகும். ஆனால், இந்நூலில் காணப்படும் 451 ஹதீதுகளும் பிழிந் தெடுக்கப்பட்ட அமுதம்போன்ற சாராம்சமாகும். ரசூலுல்லாவின் திருவாயினின்று உதிர்ந்த முத்துக்களின் கோவையாகிய இச் சிறு நூல் அவசியம் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆண் பெண் கரத்திலும் எப் போதும் இருக்கவேண்டும். இதன் கடைசியில் சேர்த்திருக்கும் "விஷய சூசிகை"யால் வேண்டிய வாக்கியங்களைக் கஷ்டமின்றி எடுத்துப் பார்க்கலாம். இப்புத்தகம் சட்டைப் பைக்குள் அடங்கும் விதமாக அச்சிடப்பட் டிருக்கிறது. விலை ரூ. 1—8—0.